

CHRIST COLLEGE

CHRIST COLLEGE

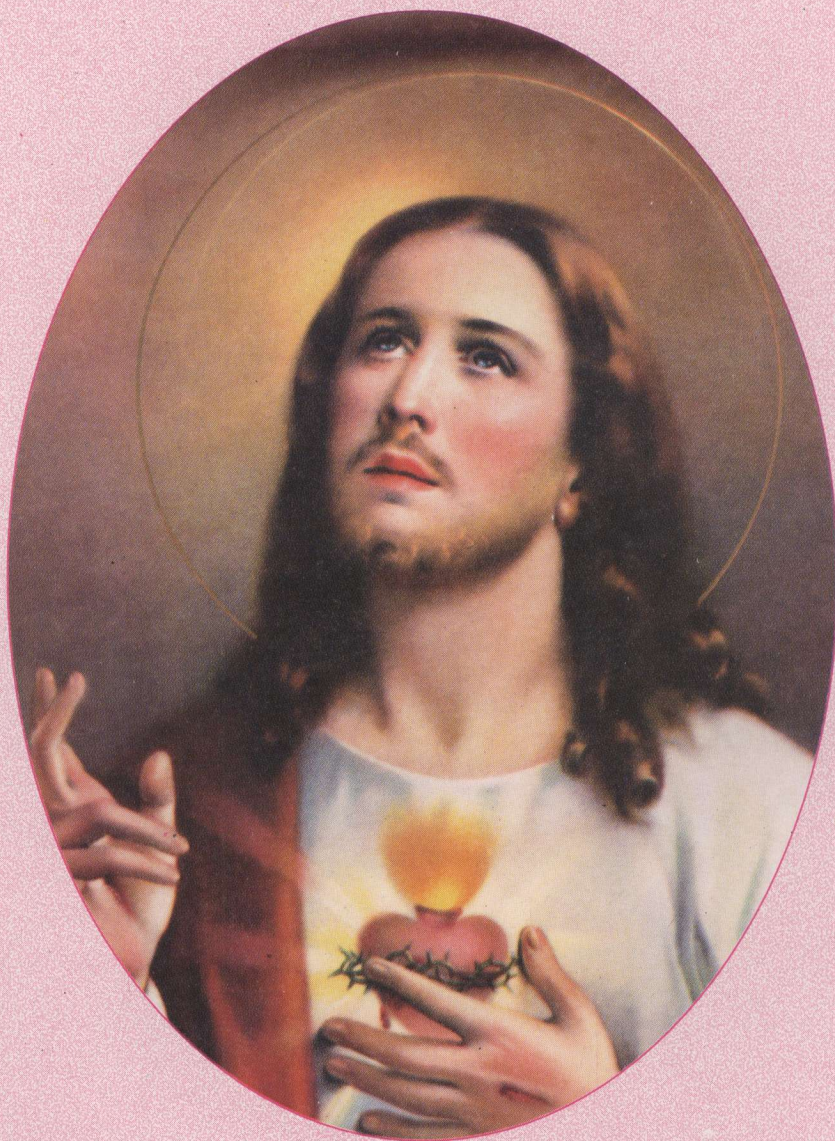
MAIN BLOCK

CHRISTITE

97

ANNUAL 1996-1997

'Lead Kindly Light'

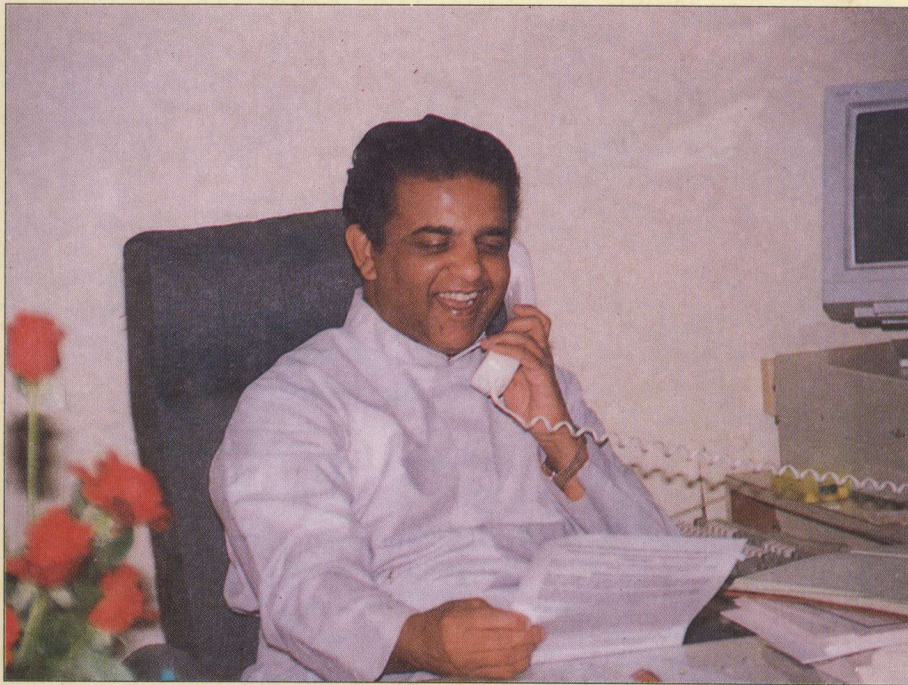
Blessed Kuriakose Elias Chavara

*Rev. Fr. Domitian Manikathan, CMI
Rector*

Rev. Fr. Dr. Antony Kariyil
Principal

EDITORIAL

Sitting L to R
George Joseph
C. Srinivasa Raju
Fr. Thomas C. Mathew
Fr. Antony Kariyil
Louis George
Fr. Thomas P.O.

Standing L to R
Naresh Rao
Roshan Nair
Manjula L.
Lokesh R.E.

CONTENTS

From the Editor	1
Principal's Report	2
Rev. Fr. Sebastian Thekkedathu	3
Interview with Rev. Fr. Kariyil	4
Farewell Speech	6
Kudos His Excellency	8

R E P O R T S

Computer Academy	9
Commerce Association	9
English Dramatics Club	10
Electronics Club	10
Journalism Students Association	13
Language Association	13
Management Association Activity	15
A Tryst with Christ College Management Academy	17
Natural Science Association	18
Physical Science Association	19
Quizteria - Quiz Club	20
Social Science Association	20
Speech & Debate Club	21
Women Studies Association	21
All India Christian Students University Federation (AICUF)	22
The Cul-Team	23
Centre for Career Guidance & Placement	23
Focus on Hindi	25
Karnataka State Christian University Students Convention	26
NCC - Annual Report	28
Annual Special Camp - NSS	29
NSS Report	30
Department of Physical Education	32

A R T I C L E S

Aerobics BTS Style	34
An Eye Opening Event	35
Catching a Bullet	37
Cyclones	37
Folks	38
Four steps to hundred	40
High time to get rid of the spectacles	42
Natural Nutrition	43
O Captain! My Captain!	44

Play of light	45
Poor students	46
Searching for a True God	47
The painting or attitudes	48
The canines of Christ College	49
Will you come & visit	51
Deft definitions	52
A Dictionary with a difference	52
On meeting W.H. Spooner	43
A Time out with few riddles	53

P O E M S

Feeling fruits of the lost flower	54
Seduction	54
The voice within me	55
Men who talk	55
Lone wanderer	56
Two things	56
Visage	56
Hey! examination	57
On Second Thoughts	57
The End	58
Unique mystery	58
Re-birth	58
It is all coming back	59
Man's Nature	59
As I stand still	59
The Lethal Delivery	60
When the Hearth was but warm	60
Evening Beauty	60
Relations	61
Boldly Face the Future	61
Born to Die	61

L I G H T E R   S I D E

Family Problem	62
Jokes, Jokes, Jokes	62
Linguistic Lapses	63
Catchy Signs	63
Laughs	63

P H O T O   S E S S I O N

Sports Team	64 - 65
Out going students	66 - 73

THE OLD ORDER CHANGETH

Life is full of change. Nothing in this world can remain static for long. This is true even in the life of an institution. Christ College is rapidly accelerating towards the next millenium. In the last twenty-eight years of its existence it has seen innumerable changes.

Christite, the name of this year's Christ College Annual, reflects this change. It was felt that there was a need to link the mags name to the institutions' name and essence.

The other change that Christ College witnessed is the change of guard. Fr. Principal Antony Kariyil formally handed over the charge to Vice-Principal Fr. Sebastian T.A. at the end of the academic year. On behalf of every Christite, we wish the outgoing Principal fond farewell and heartfelt gratitude and greet the new Principal on his elevation.

One other elevation that concerned Christ College was that of founder Principal Fr. Mani Giles. Fr. Giles is now the Bishop of Mannanthavadi. We congratulate Rev. Bishop on his new appointment.

Finally, 'Christite' continues the tradition of portraying Christ College through the following pages taking the reader down memory lane. It also cherishes the storehouse of the talent that brought fame and pride to Christ College during the year '96-'97

– EDITOR

PRINCIPAL'S REPORT

Hon'ble Chief Guest of the day Sri. B.N. Bache Gowda, Minister for Urban Development, Esteemed President of the function Dr. N.R. Shetty, Vice-Chancellor, Parent Invitee Sri. Jai Prakash, Rector Rev. Fr. Domitian Manickathan, Vice-Principal, Fr. Sebastin T.A., distinguished invitees, members of the staff and my dear Christities.

I have great pleasure in presenting before you a brief report of the activities of Christ College for the academic year 1996-97.

After Summer Holidays classes resumed on June 15, 1996. Total number of staff is 166 and students 3635.

Towards the beginning of the academic year the entire teaching community met in 8 groups on two Saturdays at Tulips Resorts, Bannerghatta Road to work out a strategic plan for the coming five years keeping in mind two objectives, i.e. academic excellence and proper placement of our students. The commitment the Faculty have taken upon themselves has been brought out in a booklet. I am happy to mention here that we have already started moving in the direction of the aims envisaged in the live-together.

The performance of our students in the exams conducted in April/May 1996 was quite impressive with an overall pass percentage of 93 at PUC level, 82 at DEGREE level and 97 at POST GRADUATE level. Names of 30 students have figured in the rank list of Bangalore University. In particular I should mention the names of some of them. **Miss. Sumana B.**, who now is a student of our M.A. Sociology, has secured the highest marks in B.A., Political Science and was the recipient of a gold medal and a special prize of Bangalore University, **Miss. Annamma Antony** has bagged 4th rank, **Miss. Uma S.** 5th rank in M.Sc., Physics, **Miss. Preetha Panicker** 5th rank and **Miss. Mary Louisa** 6th rank in M.A. Sociology. The top rank holders at the degree level are **Mr. Niranjana. S.** (B.Sc., 6th rank) **Mr. K.S. Narayana Murthy** (B.Sc., 10th rank) and **Mr. Koushik R.** (BBM 4th rank). While thanking our staff members for the commitment they have shown in giving a proper guidance to our students, I congratulate all the rank holders. I am sure that there will be many more rank holders in the years to come.

During this academic year we were able to introduce Functional English at the B.A. level with the assistance and approval of the U.G.C. The innovative courses we have introduced in Management Studies and Computer Science have got a new dimension with the twinning programme we have signed with Western Michigan University, U.S.A. on February 7, 1997.

In view of ensuring a proper placement of our students we have organised our placement bureau systematically. 50 leading industries of our country have responded to our invitation and some of them already had a few sessions in Christ College. Campus recruitment will go on for a few months and by the time we reach 2000 we expect about 75% of our students to get a proper placement through the placement bureau of our College every year.

Under the able guidance of our teachers all the Co-curricular and Extra-curricular activities - Associations, Academics, Club, Sports, Games, NSS, NCC, AICUF etc.,

functioned very well during this academic year. Our Kannada Sangha celebrated its Silver Jubilee on January 31, 1997. On that day we released 10 books. The total number of books so far published by our Kannada Sangha is 120.

Miss. J. Revathi of I B.A., and **Miss. J. Rekha** of I B.Sc., represented India in the Third, World Youth Netball Championship held at Toronto, Canada from August 10 to 24, 1996. Four of our students **Mr. Manjunath C.**, **Mr. Shyam Sunder T.**, **Mr. Hitesh R. Kapasi** and **Mr. Madhu Karthal** have been selected for Indian Probables in the Junior Rugby Championship to be held at Chile from 22nd to 29th March, 1997. Christites have excelled wherever they represented Christ College, be it in Sports, Games and Literary and Cultural events bagging many prizes and awards. I would like to place on record our sincere appreciation and gratitude to all the staff – coordinators for the interest and concern they have taken in organising various co-curricular and extra-curricular activities.

In a spirit of co-operation and mutual acceptance we were working together towards the realisation of our motto "Excellence and Service". No doubt, we were able to achieve something in this direction, but let us not have a feeling of self complacency. Rather, let us move forward more and more towards the realisation of our motto. A united effort by the Management, Staff and Students will definitely lead us to this direction. May Jesus Christ bless us all most abundantly.

– Jai Hind, Jai Karnataka

REV. FR. SEBASTIAN THEKKEDATHU – Our new principal

An alumnus of this College, known to the staff as student and colleague, one who is mild as he walks and smiles as he looks, quite and unassuming that is Fr. Sebastian Thekkedathu our new principal. Besides his Master Degrees in Literature and Education, he has specialised in linguistics from the University of Columbia, U.S.A. That he is the first student-principal of Christ College is a rare-privilege to his credit. He has been in the background and foreground of this college since 1984. He was a lecturer, HOD of English, the vice-principal and now the principal. It is a natural and gradual growth to maturity. We are confident and do believe that he can take the college to

heights unparalleled. Let us wish him all the best and pledge our support for his future.

INTERVIEW WITH REV. FR. ANTONY KARIYIL

1. When you look back, do you feel that there was any particular task left undone; any disappointments?

It cannot be called a disappointment. My dream of making Christ College excellent has been fulfilled to a certain extent, but not completely. I want our college to have a research centre to be an autonomous College and finally an University.

2. After working as the leader of an institution for 8 years, do you feel that it is a herculean task or is it worth the effort?

In this regard, what I remember is the co-operation extended by the people around, to me. If there was resistance I could not have run the institution. It was a herculean task; but in the good sense and it was worth the efforts.

3. Any incident that you cherish particularly?

Whenever any of our students have come up and excelled I have felt extremely glad. I still remember and cherish that day when we got our first rank in II PUC Commerce.

4. How did you relate the life of a Principal to the life of a priest?

The discipline to which I have been introduced by our CMI Congregation has helped me in my duties as a Principal. For instance, I used to plan out a time table for each day in college, depending as the requirements of a particular day, right from morning to evening.

5. Who is the person who has influenced your ideas the most?

Blessed Chavara, the founder of our C.M.I. Congregation. He made a revolution in the philosophy of education that great visionary who lived 150 years ago is my role model.

6. Comment on the Strategic Plan 2000 (5 year plan)

The Strategic Plan aims at academic excellence and placement of the student community. All are working in the interest of the student community. This has manifested itself in the strategic plan. There has already been a lot of positive feedbacks from the parent community. The interaction between the teaching faculty and the students have also improved after the articulation of the strategic plan.

7. What are the qualities that you believe any individual, any leader, any student should have?

Commitment and dedication to one's work and full confidence in the providence of God.

8. Have you already set the plan for the way to lead Rajagiri College of Social Sciences?

I can answer in the affirmative. I have a dream, a plan, but there the system is totally different, the ideology of the system is different. Here the staff, the students, the parents the university, the government and the general public co-operated. If I am able to get similar co-operation at Rajagiri, my dreams should come true.

9. What is your personal opinion about Christ College and Christites?

I have a very good opinion about Christ College and Christites. Christ College has reached the level of excellence to a certain extent. Christites have been co-operating sincerely. I have only appreciation for the Christites, for their co-operation extended to me.

10. A message to Christites and our new principal

To Students : Be excellent and be second to none . A Christite should always be first wherever he or she is.

To Fr. Sebastin : Congratulations! "All my best wishes" – We are proud to present a christite for the 1st time as the Principal of Christ College. We have full confidence in him. The college has to go to the next century with him and I'm sure he will bring Christ College to the pinnacle of glory.

11. If you are given a boon – to choose any College in the world to head – which college would you choose?

Christ College, of course.

12. Will the opinion stay or change after you start leading Rajagiri College? Remember you can chose any college from anywhere in the world....

(Laughs) From any place in the world, I'd always choose Christ College. I have few more years to retire and I have spent 19 years of my life in Christ College. I used to go around the college everyday and every place in this college is a part of my life. I have absolutely no regrets in having to leave as this is in the order of my life, as a C.M.I. priest. But I would like to be associated with Christ College for the rest of my life. This is my home, and though I'm physically away, my heart would be here.

LINDA JOSEPH
III B.A., J.P. Eng

FAREWELL SPEECH

Hon'ble Minister Sri. Bachegowda, Respected Vice-Chancellor, Dr. N.R. Shetty, Additional DGP Sri. Jai Prakash, other dignitaries on the dias, distinguished invitees, members of the staff and my dear Christites.

It is with a feeling of gratitude that I stand here to bid farewell to you all.

First and foremost I thank God Almighty who through his servant Blessed Chavara has been showering his choicest blessings on Christ College.

All the offices with which we had to interact-Department of Education, Directorate of Collegiate Education, Bangalore University, PUC Board, AICTE, UGC etc., have been extremely co-operative during the last eight years. While thanking all the Officers concerned, I request them all to extend their co-operation to Christ College in the years to come too.

C.M.I. Congregation in general and management of Christ College in particular have been the source of my encouragement and inspiration in introducing development projects and innovative programmes. I remember with gratitude all the Prior Generals, especially Rev. Fr. Domitian Manickanthan, the present Rector, the members of Christ College Governing Body and the Staff and Students of Dharmaram College.

Both my predecessors - Bishop Emmanuel Pothanamuzhy and Fr.

Augustine Joseph had laid a solid foundation for Christ College, which I continued to build up in my own humble way. My thanks to both of them.

I am proud to say that I had with me a team of staff who always worked towards the interest of Christ College and welfare of our students. Both the teaching and non-teaching staff have positively co-operated and contributed towards various changes and innovations introduced by the Management. If Christ College has achieved anything, it is due to the tireless efforts of our teaching and non-teaching staff. My sincere thanks to each and every one of them.

My dear Christites, you have created an atmosphere in Christ College that is conducive to the overall development of human personality. You have made a tradition of harmonious blending of curricular and extra-curricular activities in Christ College Campus. Christites who excel in co-curricular and extra-curricular activities, excel in academic matters too. While congratulating you for this, may I hope that you will carry the motto of the college, "Excellence and Service" wherever you are.

As already announced by Rector, Fr. Sebastian T.A. will take over as the Principal of Christ College on March 1, 1997. Fr. Sebastin has a very rich experience of 13 years in Christ College and for the last few years, especially during 1996-97, as our Vice-Principal, Fr. Sebastian was closely associated with the administration of Christ College. I am fully confident that this young, dynamic priest will take Christ College

to the pinnacle of excellence by the time we enter the 21st century. Dear Fr. Sebastian, on behalf of all gathered here I extended to you our heartfelt congratulations, best wishes and prayers.

Hon'ble Minister for Urban Development Sri. Bache Gowda, Vice-Chancellor Dr. N.R. Shetty, Additional DGP Sri. Jai Prakash, Rev. Fr. Domitian Manickathan and Ms. Aparna, Old Christites' representative and Fr. Sebastian have graced the occasion by their encouraging words and presence. My sincere thanks to all of them.

We have amidst us today so many of our well-wishers and friends like Mrs. Seetha, Deputy Secretary to the Governor, Mr. Derrick Fullinfaw, former MLA, Mr. John Zachariah, Fr. Walter and Fr. Ambrose, Principals of our neighbouring Colleges, Rev. Frs. Thomas Aykara, Mathew Bassus, Stephen Menachery and other Fathers of Dharmaram College, Representatives of Press Media and T.V., Superiors of our neighbouring Institutions and others. Your presence itself shows the love and concern you have to Christ College. My thanks to all of you.

With these words, may I bid farewell to you all. Good Bye. Thank you.

Fr. ANTONY KARIYIL
Principal

KUDOS
HIS EXCELLENCY

*Rev. Dr. Emmanuel Pothanamuzhi
Bishop – Mannanthavady Diocese*

The Founder Principal of Christ College Fr. Mani Giles has been appointed the Bishop of Mannanthavady Diocese in Kerala on January 26th 1997. Fr. Mani Giles leadership's at Christ College spread for over 12 years has given the College a firm foundation ever since its inception in the late 60's. Fr. Mani Giles' elevation to Bishop is indeed a great achievement for which particularly Christites are proud of. We do take pleasure to extend our whole hearted gratitude to Rev. Dr. Emmanuel Pothanamuzhi, as he is now called for all that he has done for Christ College.

COMPUTER ACADEMY ACTIVITIES – A REPORT

The Computer Academy of Christ College started off its activities in the month of July.

We started by conducting interclass competitions for CMS students in different departments of Computer Science. Events such as quiz, collage, etc. were conducted during the month of July.

Later, the Computer Academy realised that there were no inter collegiate events for Computer Science students. It decided to organise a seminar which would be informative as well as effective. The participants for the seminar included representatives from Jyoti Nivas College, Mount Carmel College apart from the host College. The topic for the seminar was SYSTEMS ANALYSIS AND DESIGN which was part of the syllabus for II year students. The seminar was held during the month of August.

The competition received a good response.

AJAY P.

COMMERCE ASSOCIATION – A REPORT

The formal inauguration of the Association was held on the 15th of July 1996. Dr. D.K. Murthy, Research Professor, Bangalore University presided over the function and delivered the key-note address which touched upon the privatisation of the public sector undertakings and the entry of multi-nationals in the Indian economy. The Association activities were programmed by Mr. Vijaya Kumar. S, the Director of the Association and Mr. James Thomas, the Staff Co-ordinator, under whose guidance, the Association ventured into several new activities.

To begin with a 'Collage' competition for the pre-university students was conducted involving over 40 teams. Following this, a Quiz competition, meant to test the participants in matters relating to commerce, corporate personalities, marketing strategies of various companies and commerce jargons.

A simulated stock exchange game gave the appearance of a mini stock exchange in function at Christ College. Herein, the degree students tried their hands at buying and selling various stocks and shares in the exchange.

'Pictionary' and 'Mock Press' were some of the more interesting events conducted by the Association, drawing admirable response from the Commerce students in general.

Apart from the regular activities held within the college, representatives of the Commerce Association also took part in the competitions conducted by the ICWAI chapter, the Jain College, the N.M.K.R.V. College, and the Business India competitions.

The crown of all events was the 2 day inter-collegiate Commerce Fest PRAYAS - 1996, meaning 'An Effort', which was the first of its kind in Bangalore, conducted with an attempt to develop the talents of the commerce students from colleges in and around Bangalore.

S. VIJAY KUMAR

ENGLISH DRAMATICS CLUB - ANNUAL REPORT '96-'97

The year '96-'97 was a successful one for the Dramatics Club. Beginning with the customary meeting early in the year, the club saw many enthusiastic new-comers. The first play was staged with a host of new comers starring in the play 'Blind Date' directed by Roshan Das Nair (III JP-Eng). The cast in this play included Sonia Devadutta, Sudarshan Bailey, Niksha and Dilip Sampath. The play was well-

received and the club introduced a contest at the end of the play to test the observation skills of the audience.

The third event presented by the club members was the street play on 'Women's Issues' put up first at the Christ College 'In Bloom' competitions. They won second place amid a highly entertained audience. The club repeated this performance at the YWCA's annual skit competition and won the first place.

But the piece-de-resistance was the performance at the Mirinda Comedy Festival held at Mount Carmel College. The Christ College troupe put up a stellar show performing 'How Gertrude Stormed the Philosopher's Club', a 40-minute intellectual comedy. Christ College walked away with five awards - II Best Play, Best Actor (Sunil Chandy, III JP-Eng), II Best Actress (Padma V. III JP-Eng.), Best Director(s) and Best Co-ordinator(s) which went to Padma V. and Roshan Nair.

At the end of the year, the Drama Club had won three inter-collegiate competitions and put up 2 home productions. The elected student co-ordinators for the club were Roshan Nair and Padma V. The Drama Club extends its thanks to each and every volunteer during its term. The student body of the club would have been highly crippled without the constant support and encouragement of Mr. Lawrence, the Head of the Drama Club.

PADMA V.
Student Co-ordinator

ELECTRONICS CLUB - REPORT FOR THE YEAR 1996-97

The activities of the Electronics Club for the year 1996-97 commenced with the formation of an Executive committee consisting of ten student members selected from PUC and degree classes and two staff members from the department of Electronics. The first meeting of the executive committee was held on 15-7-96 and it discussed various activities proposed for the year 1996-97. It was proposed to have the following activities for the academic year.

- a) Electronics project library
- b) Construction of Electronics projects and exhibition
- c) Essay writing, Quiz and Lecture contests
- d) Guest lectures, talks and demonstration
- e) Visit to Electronic Industries.
- f) A magazine of Electronic Projects.

The Electronics Club Library started functioning in August '96 with an enrollment of 83 members. Books were issued and collected on every Friday between 12 and 2 p.m. by Mr. O.V. Johnson, who is given the charge of the library.

The following students participated in the inter-collegiate contests in Electronics conducted by NMKRV College, Bangalore on 7th and 8th October 1996 and won the 2nd position

QUIZ CONTEST :

1. Ravishanker B.V.
2. Shibu Thankachan
3. Shivaprakash

COMPONENT AND CIRCUIT ANALYSIS :

1. Aravindan K.
2. Floyd Williams

The following students were adjudged as winners in different competitions conducted by Electronics Club during the year 1996-97.

LECTURE :

1. Vidya M. Bhat
2. Aravindan K.
3. Lokesh R.E.

ESSAY :

1. Shankar M.
2. Senthil Kumar A.
3. Vidya M. Bhat

QUIZ (Degree) :

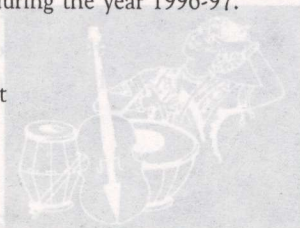
1. Ravishanker B.V., Vilas B.V., Shibu Thankachan
2. Vidya M. Bhat, Shankar M.
3. Aravindan K. Shivaprakash, Vinuprasad

QUIZ (PUC) :

1. Senthil Kumar A., Harish B., Prashant K.
2. Vivian Paul J, Deepak Ram, Arun N.
3. Avinash G., Harish S., Anand Haridas

ELECTRONICS PROJECTS :

1. Anand Vinod
2. Manjitha
3. Senthil Kumar A.

NARESH RAO
Co-ordinator

1996-97

Final year degree students with a few staff members of the department visited ISRO Satellite Centre on 6-11-96. We arranged an educational visit to a few Electronic Industries located in the Electronics city on 26th Nov 1996. Our Students had a visit to Bharat Electronics, Jalahalli on 10th January 1997.

The exhibition of Electronic Projects arranged by students could not be held this year, as the students were not free, due to the introduction of tutorial classes during the 12-2 periods. Hence the demonstrations of projects were open only to second year PCME students in two batches.

The participation and enthusiasm shown by a large number of students was highly encouraging. I wish the interest shown by the students will continue in the coming years and benefit themselves from the facilities provided to them by Electronics Club.

**K.A. CHANDRASHEKAR
BENNY SEBASTIAN**

INDIAN MUSIC AND DANCE ASSOCIATION – 1996-97

Co-ordinator - Mr. Bhaskar Sharma. A

- Members -
1. Mrs. Swarnalatha
  2. Mr. Jayakrishna
  3. Mr. Gangadhar

The functioning of the Association started off with an inauguration by Principal Fr. Antony Kariyil.

The Volunteers registered their names on the same day.

The first programme was the talent search competitions in the College. The participation by the students was tremendous. Indian music solo preliminaries had a participation of 100 students while Indian dance group had a participation of 30 groups. Such tremendous response had not been witnessed earlier.

The judges for all the competitions were invited from their respective professional fields.

The talent search competition was held basically to select students in order to represent the college in various inter-collegiate events.

The most prestigious inter-college competitions in which our students participated is the one at Pondicherry. Our students were given special training in choreography and they won the 2nd prize for it at Pondicherry. They also won maximum prizes in all the events in Indian music.

One student Mr. Harinath secured a special prize for Indian Classical dance in the competition held at Choudaiah Memorial Hall by N.M.K.R.V. College.

The major event of Christ College is the college festival 'In Bloom'. Our College bagged the maximum prizes in all the events.

The participation was fantastic and above all the behaviour of the students is commendable. We wish all the students, all the best and success. Our sincere and grateful thanks to the Principal, Staff and Students.

A. BHASKAR SHARMA
Co-ordinator

JOURNALISM STUDENTS ASSOCIATION – A REPORT

The year started off on a rather slow pace only to pick up in the second semester. Besides the guest speakers from various Media organisations, the students of journalism had a lot of practical training in bringing out two issues of 'Christite Newstime' and to top it all the First year's visited the Deccan Herald office. Four Final year students completed their internship at 'The Times of India' and 'Deccan Herald'.

Mr. John Thomas of Deccan Herald gave an orientation to the freshers. After this first programme under the Journalism Students Association there took place ten more exciting guest lectures. The people came from different communication disciplines, including newspapers, magazines, radio, television and even multimedia. Prominent among them were Mr. Sathyamurthi from 'Frontline' Magazine, Mr. Rakesh from 'The Statesman' and Ms. Ameeta Jadhav from Kirloskar Multimedia.

The speakers were not only informative but also opened up new vistas for employment opportunities that have emerged in the post-liberalisation era.

The second issue of the 'Christite Newstime' was special in the sense that it had two extra pages dedicated to the out-going principal, Fr. Kariyil by way of a photo farewell.

Journalism Students Association has a major task for the coming academic year in terms of trying to co-ordinate the students of all three years in promoting better and more variety of programmes under its auspices.

NARESH RAO

Co-ordinator

LANGUAGE ASSOCIATION REPORT – 1996-97

The language association formally began its academic year with the inauguration, held on 10th July 1996, by Shri. C. Srinivasa Raju, H.O.D. (Kannada).

A student poets' meet was organized the same day wherein about 20 participants presented their poems in various languages. Mr. Bhaskar Sharma kindly consented to evaluate the poems presented.

Subsequently, a **Bhagavat Gita** Recitation was organized on 14.8.96 by the Sanskrit department for Sanskrit students. About fifteen students participated in the competition.

The Hindi department celebrated the 'HINDI WEEK' during the last week of September, i.e. 23rd to 29th. Dr. V. Venkatesh, former Principal, MES College was the chief guest on the inaugural day. Our Vice Principal Rev. Fr. T.A. Sebastian inaugurated the week-long celebrations. The same day, a poets' meet was also organized in which poets like Sita Sharan Sharma, R.K. Gupta, Chandrapal Muthadu among others took part.

The other highlights of the celebrations were,

(a) A 'meet-the-author' programme by Dr. G.J. Harijeet, author of 'Ek Pahiye Ke Gadi', on 26.9.96.

- (b) A Teleserial on Premchand's '**Nirmala**' was shown to students of II PUC.
- (c) Various cultural competitions like Mono-acting, Skit, Recitation, Essay Writing, Poetry writing, etc. were conducted.

Ms. Rashmi Thakur of I BA and Ms. Anju Verma of II BA deserve special mention for their outstanding performance.

The Urdu department conducted a 'GHAZAL' competition on 30.9.96 which attracted around ten participants.

On 18.1.97 the Hindi department organized 'JAGRUTI', an inter-collegiate seminar on functional Hindi. Our College Principal Rev. Fr. Dr. Antony Kariyil inaugurated the one-day seminar.

Mr. Ajay Kumar Singh (IPS), IGP Karnataka State Reserve Police, was the Chief Guest at the seminar. Dr. Harisingh Rana, Manager, National Textiles Corporation and Dr. Prakash Purohit, Editor, 'Rajasthan Pathrika' were the guest speakers. All the three speakers related their experiences about Hindi, and its applications, in their respective fields. The afternoon session was devoted to the cultural competitions which had a massive response from as many as thirteen colleges. Garden City College won the overall championship award. The seminar, by any standards, was a huge success.

The language association is justifiably proud in announcing that its students have actively participated in various competitions conducted by other city colleges and have won several prizes and awards.

The Christ College Hindi cultural team bagged the overall champions award in the competitions conducted by the departments of Hindi of Mount Carmel College and Jyothi Nivas College.

It was also heartening to see individuals like Mr. Harshvardhan Arya of II PUC and Ms. Rashmi Thakur of I BA in the forefront of such competitions. So also, Ms. B.S. Pallavi of II PUC, who won the II prize in the Bhagavat Gita Recitation competition conducted by the Brahmana Sabha, Bangalore. She represented the Sanskrit department.

In the Sanskrit essay writing competition conducted by Govt. Science College, Bangalore, S.V. Vinod Pai & Sunitha D.V. have won runners up trophy.

All-in-all, it was a fruitful year for the language association, and we hope the coming years too will enhance this trend.

BIJU D.
I JP Eng.

MANAGEMENT ASSOCIATION (CCMA) - ACTIVITY REPORT '96 - '97

The activities of the CCMA for the year '96 - '97 were inaugurated on 12th of July by Dr. Prabhu Dev, Professor of Commerce and H.O.D. of Management at Seshadripuram College, B'lore. Apart from an inspiring talk by the Chief Guest on 'The relevance of Management Today', the office bearers of the association for the year were also appointed. Mr. Tomy K. Kallarakal and Mr. Ponnana, the staff co-ordinators, appointed Rajeev Ravindranathan of final year BBM as Secretary and Aparna George, also from final year, as Joint Secretary. The student representatives from the first two years are, Ajay Singh and Anushree Saxena (1st Yr.) and Arul N. and Anishka Khosla (2nd Yr.)

The first activity was a highly interactive and informative lecture-demonstration session on the 'Internet' by Mr. Sunil Gomes.

The first year BBM students were inducted into the college with a 3-day attitudinal workshop conducted by Mr. Anthony Williams, Dir. of ZEAL. This laid the foundation for their active participation in the various activities of the college in general and of the CCMA in particular.

During the past year, the association has tried to focus its activities on ensuring that the students get sufficient practical exposure to the real world of Management. Hence, activities like factory visits that provide on-hand experience to the students were stressed upon. The availability of the College bus made such visits very convenient. The 1st year students visited the Titan Watch Factory at Hosur, the 2nd year students visited the BPL factory at Whitefield and the 3rd year students visited the Tata Tea and ABB units at Peenya. During the Month of October, the final year students went on a 10-day industrial trip to Mumbai and Pune and visited various reputed companies such as Mahindra and Mahindra, Standard Batteries, Godrej Soaps and Kirloskar Cummins. The trip proved to be a huge success despite the inconvenience of long train journeys and bad weather.

Mrs. and Mr. Shivanand of Accord Consultants conducted a workshop for the 2nd year students on 'Communication Skills', which they found to be very practical and enlightening. APEX, the training institute, gave a session for the third year students on "Public Speaking Interviews and Group discussion skills". The students were given written material with relevant information and the workshop was concluded with professionally designed role plays.

A number of internal activities were also organised on a competitive basis with the main intention of forming a team, which would represent the college at various undergraduate management festivals conducted in the city. These activities include a Marketing game, a Debate and a Quiz. The marketing event titled 'Market Mania' had students from all three years participating in it and included various aspects of marketing including Market research, Product development, Market segmentation, Target marketing and promotional campaigns. A written corporate quiz and a debate on the topic "Political kickbacks and bureaucracy,

are an inevitable part of Indian business" were also conducted and judged by the faculty of the Commerce and Management department.

The BBM team has participated in a number of Management festivals this year and has done quite well having secured the overall championship at the events conducted by PES College, Mount Carmel College, and Dr. Ambedkar 1st Grade College.

And finally, the event that we like to call the 'Ultimate BBM Fest', the Christ College Mgmt. Festival – ESPIRIT '97. The festival was held on the 24th and 25th of January '97 and this year as always, the students were given a free rein at organising with the staff co-ordinators guiding and monitoring the processes throughout.

This year, 20 colleges participated in ESPIRIT '97, two of them being from Mangalore. The meet was inaugurated by the Chief Guest Mr. Nagaraj Setty, I.A.S. the Chief Secretary of the Department of Education, Govt. of Karnataka. Mr. Devarajan, the Executive Director of Tata Elxsi delivered the keynote address wherein he recounted various anecdotes from his long and industrious management career. Over the next two days, the teams from different colleges participated in a series of 6 main events that were carefully designed to cover every aspect of management. The main events were 'MARKET IMPOSSIBLE' – an event marketing contest to promote a concert by Bappi Lahiri and focussing on creativity in advertising and media strategy, 'CORPORATE CAPERS' – a comprehensive buying and selling game involving a simulation of the Stock Exchange, Foreign Exchange and Real Estate Markets, 'MIND BEND' – a Corporate quiz with new rounds using hi-tech multimedia, 'MARKET INVADERS' – a high power take-over game with a stress on research and negotiation skills, 'TEAM SURVIVAL' – a series of games designed to test the team work, communication and co-ordination skills of the teams and 'WHOSE PRODUCT IS IT ANYWAY' – an event involving ad-lines, jingles and innovative product ideas.

Various resource people from the corporate sector were consulted while designing the events and the judges were also people from the industry.

Volunteers from all three years were divided into a number of committees and worked hard over the past two months ensuring that ESPIRIT '97 would be a huge success. The event was sponsored by Bejois, Oil of Malabar, Ashwini Group of Hotels and others. Apart from the main events, a number of informal events were also organised to ensure interaction between the participants.

The closing ceremony was solemnised by Mr. Umakanth, the Executive Director of Mysore Lamps. Shri Bhagwan Mahavir Jain College bagged the overall trophy with Mount Carmel College coming in second.

ESPIRIT '97 was the culmination of weeks of hard work and is an event that is not likely to be forgotten easily by all those who helped to organise it.

TOMMY K.

A TRYST WITH CHRIST COLLEGE MANAGEMENT ACADEMY

(CCMA - ACADEMY OF MBA STUDENTS)

Ever since its inception in 1995, the Christ College Management Academy (CCMA) has surpassed itself in the plethora of programmes held under its banner. Academic year 1996-97 was no exception. The diligent efforts of the enterprising office bearers (Mr. Sunil Mysore & Mr. Venu Madhav - II MBA, Fr. Cyriac, Miss Deepa-I MBA) supported by "avante garde" members of the CCMA community brought forth a range of activities envisaging academic and extra-curricular dimensions.

From guest lectures to panel discussions, from workshop to management fair, from quizzes to industrial tours – CCMA had it all.

* Guest Lectures were held encompassing a myriad of relevant topics by Corporate persons, Management consultants, Guest professors et.al. Topics included – Management by Change, Services Marketing, Managerial Challenges-2000, Project Management, Financial Management and many others.

* The CCMA conducted workshops on ISO 9000, TQM, Interpersonal Skills, Analysis of select industries & some more.

* The Management Fair – USHUS – "heralding a new dawn", was inaugurated by Mr. Somashekhar (Minister for Higher Education, Karnataka). The three day event included events fiercely competed by about 150 management students from Bangalore and neighbouring states. This category included events entitled Contre Faire, Expression, Case Studies and Product Launch. Non competitive events consisted of guest lectures on Neurolinguistic Programming, Holistic Management, etc. The creative exhibition on 'Management thoughts' added colour to the Management Fair. An innovative slide presentation called "Heeling Beyond" ended the fair.

* The industrial tours of the Digital Equipment Corporation, R K Industries and few other industries exposed the students to the corporate world.

* The quiz programmes were conducted to test the business knowledge of the CCMA members.

Thus, CCMA had an eventful year. As the curtain comes down on yet another year's activity and the baton is passed on from the old to the new, the CCMA continues to pledge its activities towards its vision of creating, 'Leaders for Tomorrow', with its value of excellence, service & integrity uppermost. All the CCMA activities were organised under the guidance of staff co-ordinators – Mrs. Suniti Phadke and Mr. Ejaz Hussain, both from Department of Commerce & Management.

Mrs. SUNITI PHADKE

NATURAL SCIENCE ASSOCIATION

In this age of information, to be a member of this global village, a medium like the 'Natural Science Association' becomes a bare necessity. This Association, I am sure, serves as a testimony, that all are worthy members of this global village, striving for its progress. Education, in recent times, has been eroded to serve only one purpose - earning the degree by passing the examination with just a smattering of knowledge. This purpose hardly came anywhere near the goal set for the institute - Excellence and Service. The Principal having realised the limitations of the curriculum to bring out only degree holders and not civilised people to the real sense of the term, organised the Natural Science Association twenty five years ago.

The positive response from the students in adhering to the principles of hardwork, sincere effort to improve the image of the Association and also in broadening one's horizons, have been a constant inspiration to Mr. Joseph Eden, H.O.D. (Zoology) and Mr. Premananda, H.O.D. (Botany) the co-ordinators of this association.

Like all my friends, I am stunned speechless by the megatrends witnessed in the Natural Science Association this year. The Natural Science Association, along with other science associations, was inaugurated on 12th July 1996 by Dr. C.S. Prakash, who is an associate professor in the Tuskegee University, Alabama. On the occasion, he also gave a wonderful talk on 'The application of Biotechnology' and 'Internet - The World Wide Web'.

On 10th August 1996, a team of 20 students were taken to a day long "AGRI BIOTECH SYMPOSIUM" under the guidance of Mr. S. Ganesh, Zoology Dept. which was held in U.A.S., Bangalore. Many eminent scientists from various parts of the country took part and spoke about their present researches.

The final year CBZ students were taken for a 'Plant Collection trip' to the Bangalore University campus in October. In the same month they were also taken to Lalbagh for a 'taxonomical study'. Mr. Manjunath, Mr. George Thomas and Mr. Johny Joseph are sincerely thanked for having taken this wonderful effort and exposing the secrets of Taxonomy.

A study tour was organised for the final year CBZ students on 13th Feb. 1997. These students along with Mr. Ganesh and Mr. Vinod Kumar B. left for Ranganittu and Balmuri and returned with a huge collection of specimens. Similar tours were also arranged for the first & second year CBZ students. Mr. Ganesh and Mrs. Priyadarshini also attended "The Genome - 97", a four day workshop on the advances in biotechnology, conducted by the Rotary Club.

On 15th Feb 1997 a group of 50 students, from both PUC and Degree, were taken to N.D.R.I., Bangalore and exposed to many research avenues available there.

Our heartfelt thanks to Mr. P.U. Antony, Zoology Dept., who organised the regular activities of the Association which include the Essay, Quiz and Lecture contests, separately for PUC and Degree students, and the response to these competitions by our students was in true scientific spirit. Finally a team was selected which was sent to various intercollegiate competitions.

After that there was no looking back, our students went on winning almost everywhere they went.

1. **LOKESH R.E.** (III CBZ) won the first prize in the Biotechnology lecture contest which fetched us the 'Jeevanshilpa shield' from N.M.K.R.V. College
2. We also won the Zoology shield from N.M.K.R.V. College. **LOKESH R.E.** won the first place and **ROBERT ROBINSON** won the third place in Zoology lecture contest.
3. **PRADEEP** secured the II place in Botony lecture contest and **LOKESH R.E.** also secured the II place in Chemistry lecture contest.
4. **LOKESH R.E.** won the first prize in lecture contest for Chemistry and in Zoology held by the Bangalore Science Forum. **SIDDIQUE AHMED** of I PUC also secured a place thereby lifting the Bangalore Science Forum Rolling Trophy.

We are really proud of our students. But rather than resting on our achievements we intend to go ahead and conquer more and more in the years to come.

I will not be doing justice if I wind up the report without mentioning the unstinting support, continous guidance and the confidence bestowed in us by the teachers of the Botony and the Zoology departments. I am especially grateful to Mr. Joseph Eden, H.O.D. (Zoology) who has been a tremendous source of strength and inspiration to the students.

JOSEPH EDEN

PHYSICAL SCIENCE ASSOCIATION

To offer a healthy diversion from studies and to make students see the other aspects of life, the Physical Science Association under CEDBEC has been striving hard. The main objective of this Association is to promote co-curricular activities among the youth to set an intellectual and aesthetic experience besides a training in organizational ability.

Christ College Physical Science Association was active throughtout the year by arranging different programmes for the benefit of the students and I am happy to place on record that, the innate talents from many could be brought out.

The activities of the Association commenced on 12th July 1996 with the inaugural address by Dr. C.S. Prakash on "Completion of Biotechnology", several video films on popular science subjects were screened on various occasions. Guest lectures and career guidance lectures were also arranged. Essay and lecture contests were organised for PUC and Degree students. Our students participated in various competitions held in N.M.K.R.V. and in National College, Basavanagudi and by the Bangalore Science Forum.

A quiz contest organized for PUC and Degree students evoked very good response and was interesting, informative and thought provoking.

A novel and unique science programme of conducting a series of lectures by MSc Physics students to educate the Degree Students was also arranged by the Association.

Miss. Rebeka (II M.Sc.) and Miss. Sandhya (II M.Sc.) bagged the first and second prizes in the lecture contest organized by the Indian Physics Association for the PG students at the Raman Research Institute.

The Association also arranged special educational visits to some of the places of scientific interest besides contributing for the manuscript magazine brought out by all the science Associations jointly.

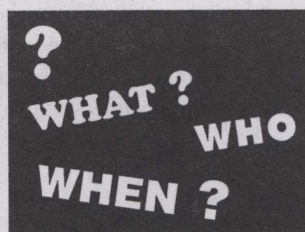

The Association has succeeded in creating a scientific temper among its members and will continue to serve the cause of popularizing science. I thank all the student members for their active participation, the members of the staff for guiding and co-operating for the success of all its activities. I also thank Rev Fr. Antony Kariyil, Principal, for the encouragement and interest he has shown in the activities of the Association.

The report is incomplete if I do not place on record the constant guidance, support and motivation rendered to all of us concerned by Rev. Fr. Thomas Mathew, Finance Officer.

N. SUNDARARAJAN
Staff Co-ordinator

QUIZTERIA - QUIZ CLUB - A REPORT

The year 1996-97 was another eventful year for the Quiz Club. The year started off on a good note with the selection quiz held as part of the Darpan - 96. The winners of this Quiz formed the Quiz Team of Christ College.

The Quiz team of Christ College participated at various cultural festivals like "Spandan" at "JIPMER", in Pondicherry, "Le'Gala" at National Law School, "AUTUMN MUSE" at St. Johns Medical College and our very own "In-Bloom" - 96. The team of Jaidev Rammohan and Anand Pillai won the 1st place at Mount Carmel College in the 20Q event.

Quizteria also held various quizzes at the Inter College Level. "Fiddlestix" the Western Music quiz, a separate quiz for the PUC students, a general quiz by Arun Ramachandran an ex-Christite and an active quizer were held.

DEPHEN P.

SOCIAL SCIENCE ASSOCIATION - A REPORT

The activities of the Social Science Association was inaugurated by Dr. H. Mishra on the 10th July 1996. While delivering the inaugural address Dr. Mishra stressed on the need for pragmatism in social sciences. The principal, Rev. Dr. Antony Kariyil, in his message, reminded the students that the Social Scientists have a key role in solving many social problems.

On 26th July 1996, 79 students and 4 staff members made an academic visit to the Institute for Social and Economic Change. Here the students had an opportunity to interact with leading economists and other Social Scientists.

A debate on "Poverty in India - Is it caused by Maldistribution of Income or the Size of Population?" was conducted on the 12th August 1996. Prof. Benny Joseph was the moderator. In this debate Binoy, Bhide, Anyamma Sebastian were adjudged the best debaters.

A symposium on "Globalisation and its various impacts" was conducted on the 21st August 1996. Mr. Naresh Rao of Journalism Department was the moderator in this symposium. There was an overwhelming participation from degree and post-graduate students.

Tha Association organised an academic visit to the Indian Institute of Management, Bangalore. On August 22nd 1996, 65 students from II B.A. had an opportunity to interact with some of the faculty members of this premier institute. The students also visited centres of academic interest in the institute.

"A Career in Computers For Anybody, Anytime" was the topic of a lecture delivered by Mr. Pradeep B. Paduval on the 28th August 1996. On 23rd Sept 1996, Dr. R.G. Desai of the University Post Graduate Department of Economics delivered a talk on "The New Economic Policy and The Indian Rural Sector".

A distinguishing feature of this years activities was the keen interest shown by the students in the programmes conducted.

P.M. MATHEW

SPEECH AND DEBATE CLUB

Oral Communication ability is a skill vital for success in life. Ironically it is sadly neglected by our formal education system. After the students leave the portals of the College, this is one skill most often used in real life – be it in interviews, group discussions, inter-personal relations, indeed any situation where one has to face an audience and share information, thoughts and feelings.

The Speech and Debate Club aims at providing ample opportunities to the students of the college to verbalise their thoughts effectively and eloquently.

The following prizes were won by the college representative Kapil Bakshi, III BBM during the year.

1. Bangalore University Debate – I Prize
2. Bangalore University Elocution – I Prize

EJAZ HUSAIN
Co-ordinator

WOMEN STUDIES ASSOCIATION – A REPORT

The Association of Women Studies was inaugurated by Ms. Usha Kumar who is well known for her work in the field of Women Studies. Ms. Geetha, welcoming the gathering, emphasized the great responsibility of the girl student – a need to develop self confidence and reliance. Presiding over the function Fr. Antony Kariyil, Principal, stressed the fact that education was a tool for building a society where equality of the sexes would prevail. In her address Ms. Usha Kumar stressed the need of the Association to become a vehicle of social change.

The Association organised a Poster Competition on the theme 'Stree Shakti' which generated a great deal of enthusiasm. In order to improve the interpersonal relations, Dr. Lalitha of NIMHANS conducted a group dynamism course. The importance of trust, loyalty and understanding were explained.

To create an awareness among girl students, a talk regarding 'Facts of Life' was given by Mrs. Swarna Latha Iyer, Lecturer in Psychology, to all the first year PUC students. The Association conducted a survey among the students and teachers of Christ College on the Beauty Contest held in Bangalore. The year ended with a talk by Dr. Meera Chakravarty, Professor of Sanskrit, Bangalore University on 'Stress tolerance'.

PRITHA DAS GUPTA

ALL INDIA CHRISTIAN STUDENTS UNIVERSITY FEDERATION (AICUF)

The year 1996-97 was a memorable year for the AICUF unit of Christ College. With its motto "Be Present to Represent" the AICUF unit made its indelible mark in the history of Christ College. Besides the office-bearers and animators, AICUF had representatives from each class known as 'young Apostles' to activate the events of the year.

Lighting the lamp after Holy Mass Rev. Fr. Principal inaugurated the AICUF activities of the year on 8th July 1996. We had a lot of out-reach programmes like visiting orphanages, hospitals and home for the physically handicapped and presenting cultural programmes to make our Christian presence felt in and around our campus. The AICUF Day was the red-letter day of the year with a lot of cultural and sports events. The winners were awarded with certificates of merit. It's our duty to thank each and every member of this unit for his/her whole hearted co-operation. A special word of thanks to Bro. Johnson T.L. our out-going president and all the office bearers.

The AICUF Programmes of the 1996-97 at a glance:

1. Holy Mass on every first Wednesday of the month.
2. Regular visits on Saturdays at Aasa Nikethan and Kidwai Cancer Hospital.
3. Labour Day on August 15 at Leprosy Rehabilitation Centre at Summana Halli, Bangalore.
4. Leadership Camp for AICUF Volunteers.
5. Retreat programme from 13-15 October by Bro. Colin & Group.
6. Prayer Services conducted by Jesus Youth on every Friday.
7. An All-religious Christmas Celebration.
8. A colourful-AICUF-Day on Jan 14.

Fr. THOMAS P.O.

THE CUL-TEAM

The Cultural team of Christ College for the year 1996-97 was chosen after the annual talent search DARPAN 96, held under the auspices of the Centre for Education Beyond Curriculum (CEDBEC). The cultural co-ordinators for this year are Dr. T.N. Srinivasan, Mr. Dephen and Mr. Ganesh. Darpan drew maximum participation from the students and the winners were inducted into the cultural team. Christened "literarty" with attractive team T-shirts and caps, the team was rearing to take on the world of cultural festivals. Our first mission was 'LEGALA 96', hosted by National Law School. The team walked away with many laurels including wins in Mad-ads, Skits and the Crowning glory – Victories in Indian Music and the title of 'Best college

band' in the Western Music Competition. The team then proceeded to Pondicherry, for SPANDAN '96 hosted by JIPMER. After a superb all round performance, with victories in stage, music and art events. Christ College lifted the overall champions trophy. This was followed by an unprecedented back-to-back performance, which saw Christ College lift the overall trophy at "AUTUMN MUSE 96" hosted by St. Johns Medical College. With this win, Christ College cemented its position as the best cultural team in Bangalore. The literartians never to be caught resting scored the highest overall points in 'IN BLOOM', where we were hosts but participated non-competitively. Incidentally, NLS – our arch-rivals-lifted the overall trophy.

The Mad-ads, Skits team, Indian and Western music bands continue to maintain their undefeated streak. The popularity of the team was only re-affirmed when Bangalore University invited the team to perform at 'Busy.Fest' the south zone cultural festival.

In short, this year Christ College cultural team reached the pinnacle of success like never before in the history of the college.

The high standards set by the current team should act as benchmarks for future teams who should strive to achieve and remain the best.

T.N. SRINIVASAN

CENTRE FOR CAREER GUIDANCE AND PLACEMENT – A REPORT

One of the salient features of the staff orientation programme conducted at the beginning of the academic year 1996-97 was the unanimous decision taken by the Staff Community to explore the possibilities of finding suitable employment to our outgoing Degree and PG students. There were Campus recruitments by many companies in the previous years but they were confined to BHM and MBA Courses. With a solid backing from the management, the "Centre for Career Guidance and Placement" was launched in the month of November 1996. The main objectives of the centre are to prepare the students (from all streams), mentally and academically, to enter into the employment market and to make contacts and invite the prospective employers to our College for their placement programmes, short term and permanent.

The Placement Brochure – 1997, for all the final year students was brought out in the month of December 96 and the Brochure exclusively for the MBA students came out in the month of January 1997 Both these brochures were sent to a few hundred companies based in Bangalore and other cities. These brochures introduced the College in a very effective way. A brief history of the College, curriculum of the subject concerned, co-curricular and extra-curricular programmes, facilities available are included in the brochure. While the common brochure gives the statistics of the number of students available in each stream, the MBA brochure has the bio-data of each student. Around 550 students with an impressive academic record are at the threshold of entering into the highly competitive employment market. A good percentage of these students have registered their names by filling in a printed bio-data form which is kept at the centre for the perusal of the HRD managers of various companies.

On receiving the brochure (or even without it) a company contacts the centre and discusses the modalities of the Placement Programme. Depending upon the requirement of the company the students are informed of the programme well in advance. The company visits the campus on a specified date and begins the programmes with presentation (or Pre-placement Talk-PPT) of the company at the well-equipped Placement Hall. The Group Discussion (GD) and the Personal Interviews follow. Some companies ask the shortlisted candidates to come to their office for its final interview. Export-Import Bank of India was the first to come for the Campus Placement Programme and around 30 companies including Arthur Anderson, Usha International, BPL, Wipro, Command International, Trikaya Grey, Health Scribe and Taj Group of Hotels followed suit.

Almost all the companies offered placements. A few of our students had gone all the way to Delhi (at the company's expense) to appear for the final interview.

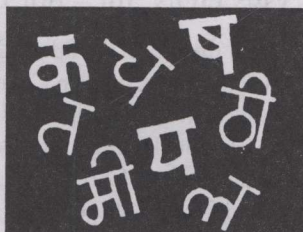
Perhaps Christ College is the first Under-graduate College to set up a Placement Centre, and it is much welcomed and appreciated by the student community, parents and ofcourse companies and organizations. The coming years will see the centre functioning in a more systematic way and will definitely try to live up to the expectations it has generated in the minds of our students. Export-Import Bank of India has these words to say "it was a pleasure for all of us to have dealt with your college, which has professional approach in educating and facilitating the students in securing employment" (Letter dt. February 28, 1997). Another company, Health Scribe India Pvt. Ltd., on its letter mentions "we want to thank the Placement Centre at Christ College for organizing this placement programme. Health Scribe has visited many colleges in the last few weeks, and this is the most organised and concerned institution".

The Placement Co-ordinator joins Fr. Jose Kutty and Fr. Paul A Chandy in expressing a sense of gratitude to Mr. Sequira of Karnataka Regional Engineer College Surathkal, Mangalore who offered invaluable guidance in setting up this centre.

P. KRISHNASWAMI
Placement Co-ordinator

FOCUS ON HINDI

The current academic year has definitely been an eventful one for the Department of Hindi. Hindi day (Sept. 14th) was celebrated by conducting various competitions and symposiums for a whole week at the inter-college level. 'JAGRUTI' a one day Hindi Seminar was held on 18th January '97. This exclusive and unique event was open to students from various colleges in Bangalore.

Hindi week was inaugurated by Fr. Sebastian, Vice-Principal of the college on 23rd September '96. This was followed by a 'KAVI SAMELAN' (Poets meet) in which many eminent personalities including Dr. Seeta Sharan Sharma, President, Dakshin Bharathi Hindi Prachar Sabha, Dr. Venkatesh, Rtd. Principal & H.O.D. Hindi, M.E.S. College and Smt. Shanta Bai, Gen. Sec. Karnataka Mahila Hindi Seva Samithi, presented their poetic produce. Lavanya, II B.Com, and Harsha Vardhan, II PUC of Christ College also participated. Various other programmes like Skits, Mono acting, Essay writing, Poetry writing/recital were held throughout the week and invoked healthy participation from the students. A video film of *Nirmala*, the prescribed text for II PUC, was also screened during the week. Hindi week was indeed a successful venture.

'JAGRUTI' held in the college library was inaugurated by Fr. Antony Kariyil, Principal of the college. In a symposium which followed, Mr. Ajay Kumar Singh, I.G.P. – K.S.R.P., Dr. Hari Singh Rana, Official Language and Public Relation Manager – N.T.C., and Mr. Prakash Purohitti, Editor, Rajasthan Patrika, informed the students about the immense scope a Master in Hindi has in India, Terming language as a 'precious wealth', Mr. Singh said that Hindi is the only link among Indians. The symposium was followed by presentations of cultural programmes by students from more than 20 colleges. Dr. Ajay Jha, News Correspondent, T.V. Today, Mr. V.B. Mathur, D.G.M., H.A.L. and Mr. Dilip V. Chari, Rajasthan Patrika judged the presentations. Garden City College was chosen as the best team. The Rev. Fr. Antony Chirathalakkal Rolling Trophy and other prizes were given away by Fr. Thomas, Finance Officer of the College. The day long event was covered by 'Citi Cable' and 'In Bangalore' to be broadcasted on television. 'Jagruti' was another very successful venture.

The department of Hindi headed by Mr. George Joseph and flanked by Mr. Sebastian K.A. and Mr. Senthil Kumar have indeed taken a giant leap in their attempt to popularise our National language. Hearty Congratulations to them and every body else involved.

JESU DOMINIC
II JP Eng.

KARNATAKA STATE CHRISTIAN UNIVERSITY STUDENTS CONVENTION 5th – 8th Dec. '96 – A Report

The convention was held from the 6th to the 8th of December in the Indian Social Institute, Benson Town. Students from Christian Colleges and parishes attended this convention. The response was good, but it could have been better with more students attending. The students reported on Thursday, 5th Dec. There was an ice breaking session conducted by the animator from Christ College, Mr. Jerome. We met many students and animators from different colleges.

The first day started with the Eucharist and later there was a key note address by Rev. Fr. Antony Kariyil, Principal of Christ College. The keynote covered various topics in the Indian Society and was very useful with all the statistical information.

There was a talk on Youth and Media by Fr. Simon Palathignal which enlightened us on the different ways media is influencing the present day youth, and also the role youth play in media. There was a group discussion on the topic "Youth and Media" and certain questions were put forth by Fr. Simon for the groups to discuss. The interaction was very interesting and informative, because all the students in the group expressed their views. Finally the discussion was reported in front of the whole group present there.

The second topic dealt with was "Youth and Religion" on which two speakers spoke.

The first person to speak was Dr. John Bellary, Professor, Kittle College, Dharwad. He expressed his views on the Church and the participation of the youth in the activities of the Church.

The second speaker was Mr. Collin, and he spoke on how youth can involve spiritually in the activities of the Church.

There was a group discussion on this topic also and the response was tremendous.

The second day (7th Saturday) witnessed the importance of women in society. There were talks about Women in Work, Women and Media, Women and Education. There was a students panel for these topics and four girl students spoke on these topics and one of them was Anutha Mary Chacko from Christ College. There was a group discussion on all the topics about Women which dealt with. The response of the students was good and the session brought to light many problems women face and what the youth can do in order to solve these problems.

The second session was about youth and politics. The topic was made very clear to the participants by Dr. Valerian Rodrigues, Professor from Mangalore University. The group discussion was very good in this matter also and the participants seemed to take part in the discussion with all interest.

The Chethana group from Bangalore presented a street play depicting the problem of unemployment in India. The programme was presented very well and it was appreciated by all the participants present there.

The last day (Sunday 8th Dec) began with an introduction to AICUF by Fr. Claude D'Souza. He highlighted on the formation of AICUF and its activities during the seventies and eighties. Later Fr. Amal, national advisor AICUF, presented the present situation of the AICUF in different states and the present work of the AICUF. He also told us what the AICUF can do in order to help the people in need and also work for Christ, the main motivator of AICUF.

There was a statement prepared on the discussion taken by a committee on the views of all the participants, about all the topics decision during the past days. This statement would be sent to all the colleges and parishes.

There were groups formed zonal wise in order to discuss what could be done in order to improve the present situation of the AICUF and other Christian organisations in order to reach-out to the Christian and non-Christian students who need to be helped so as to live up to the name of being Christians and followers of Jesus Christ.

There was another Committee formed so as to keep in touch with other colleges and to work for AICUF and other organizations in the college and as well as outside the college. This committee would be meeting and discussing what has been happening in the college groups and other places. Finally the days' activities ended with a Mass.

Conclusion: *The participation of Christ College was very much appreciated by all the people and the participants from Christ College took active part in all the activities that were held during the convention. From this convention we have come to know that we are doing very less for the needy people. We should be doing more to help the people who have no settled institutions to help them. So the AICUF in our college needs more active participation from many more students of Christ College, and we need to work more often. The members from the AICUF of Christ College should take part actively in meetings organized by other Christian organizations so as to be informed about the activities going on in and around the city so as to join them and work together for Christ. This participation is necessary so as to highlight the presence of AICUF in Christ College and the humanitarian work they are doing as students of a modern society.*

NCC – ANNUAL REPORT

Christ College NCC unit (Army Infantry) comprises 160 cadets. Cadets were enrolled from various classes and are given regular training. Our programmes started with the inauguration by our beloved principal Rev. Dr. Antony Kariyil.

As a mark of respect to the freedom fighters and to realise the importance of freedom, we celebrated the Independence Day in our College, with Rev. Fr. Jose from Dharmaram College, as our Chief guest.

In our regular parades, we impart the basic military skills like Drill, Weapon training, Map reading, etc. They are also introduced to first aid, social awareness, integration programmes, and so on. Every year because of our disciplined training, all our cadets develop the basic leadership qualities and endurance to thrive over any circumstances in their lives.

Most of our cadets have attended the Annual Training Camp conducted at Kanakapura. A few of our cadets have attended NIC, RCTC, Army Attachment Camps at different parts of India. One of our cadets JVO. Ranjith Bangera has joined the Army as an officer through our NCC quota.

Our cadets performed a spectacular event "The Section in Attack" in our College Campus. It was really an experience of a war front.

We are very proud because: "We are disciplined; we do anything and everything with success".

At this juncture, I thank our hardworking and sincere cadets SUO. M.M. Bellary, JVO. Cariappa and JVO. Ravikumar, for their cooperation throughout in achieving our goals. Our College cadets had the privilege of holding Army Rifles and Light machine guns and practiced firing with live bullets.

It's my privilege to thank the officers and staff members of 9 KAR Bn NCC for their valuable help. Our special thanks to Lt. Col. Thavamani, CO, 8 KAR Bn NCC who

helped us to practice our cadets for the 'Guard of Honour' to Rev. Fr. Principal, Mr. Jai Prakash IGP and to the Vice Chancellor of Bangalore University on the College Day Celebrations.

We, the Coy Commander and all the Cadets, thank and salute our Principal Rev. Dr. Antony Kariyil, who says only 'YES' for all our requests, for his support and guidance in all our programmes. Our sincere thanks to Rev. Fr. Sebastian, the new principal, who is our moral support and Rev. Fr. Thomas, the finance officer and the master-mind of all our programmes which become successful. I wish all success to my dearest cadets.

Thank you. Jai Hind.

Bn. Lieut. M. XAVIER VINCENT
Company Commander

ANNUAL SPECIAL CAMP – 1996 - 97

NATIONAL SERVICE SCHEME

AN EXPERIENCE, AN ACHIEVEMENT

It was the anxiously awaited morning of 26/1/96, the day on which we were supposed to leave for the Annual Camp. This year we, the N.S.S. Volunteers, were lucky as unlike the previous years we did not have to hunt for tempos for transportation as we had our very own college bus which safely took us to our destination – Byraegowdana Valasae – a village in Kanakapura Taluk with just 54 families and with no facilities of Bus service, Horticulture shop, Veterinary & Human Doctors, working Hand Borewells and a playground for kids. An advance party consisting of 4 members left for the Village on 25/12/96 to set things right over there.

Fr. Antony Kariyil, Christ College Principal inaugurated the Camp at the Camp site on 26/12/96 along with Fr. Paul & Fr. Jose. Our N.S.S. Programme Officers Mr. Manjunath & Mr. Johny Joseph were present as well. On the first day, we settled things like shelter & food as clothing was already with us. It was the kindness of two superiors of the village named Peechappa and Dasappa who gave us rooms for the Girl Volunteers and the implements respectively. The Boy Volunteers and the Officers got shelter in a school building with just one room. The kitchen was made in Peechappa's cow shed.

Thus, 40 volunteers comprising of 29 Boys and 11 Girls along with the Officers started the work which included Road formation, Road elongation, Drainage formation, existing Drainage cleaning, Sapling plantation, Sapling distribution, Adult education, inviting Human & Veterinary Doctors and getting their free services to the villagers and their cattle respectively and a number of other programmes which we completed very successfully with wholesome co-operation of the villagers.

We had the Trekking Programme on 31/12/1996 in which Mr. Syed Azeez, a former N.S.S. officer and a very experienced person, who has been on more than 50 Trekking programmes, along with Mr. Ravindranath, our college P.D also participated. We trekked to the Mahadeshwara which was 18 kms from the camp site and at the top of hill we also celebrated the birthday of one of our Girl Volunteer Arpana Medhi the (II B.Sc.) with great pomp and show. It was a very adventurous trek. Inspite of being tired by the long trek we gathered our spirits together and saw the dusk of 1996 and the dawn of 1997 with great celebrations all night through.

From our 2nd day in the camp we had cultural programmes for the villagers from 6.30 p.m. to 9.30 p.m. daily evening and provided them with entertainment, in which they too wholly participated.

The M.A. (Sociology) students visited our camp site and stayed with us for two days and shared some of our experiences too. They also interacted with the villagers and shared their problems along with their Lecturer Mr. Shaji Issac.

Fr. Sebastian, our Vice-Principal, also visited us at the Camp Site and spent a day sharing our experience and taking photographs of mother nature in the village.

On the New year day Fr. Antony Kariyil, Fr. Paul and Mr. & Mrs. Krishnaswami came to greet us with two huge pastries with them. Fr. Antony Kariyil sang two songs, one in Malayalam and one in English, which was a rage among the Volunteers.

Thus, ended all our taken up programmes, including playground formation in these 10 days. For the Valedictory function, Fr. Sebastien, Fr. Jose Kutty and Fr. Jose. C.C. participated with Fr. Sebastian presenting the awards.

Finally, after the award presentations we packed our bag and baggage and got set to see the City lights once again after a gap of 10 days. The villagers and we volunteers were in tears as we had created a bond of love and affection amongst ourselves and we had to depart. But as we know that every dawn has its dusk we consoled ourselves and returned to our Homeland.

We, N.S.S. Volunteers, thank all the Lecturers, Senior Volunteers and other people who visited us on the Camp site and encouraged us and motivated us to work better for the well-being of the villagers.

We thank Fr. Antony Kariyil, our Principal, Fr. Sebastian our Vice-Principal and Fr. Thomas C. Mathew, our Finance officer for their wholehearted co-operation, fullest encouragement and motivation and their valuable guidance without which the camp and N.S.S. Unit would not have been such a great success.

We thank the villagers for their wholesome cooperation and last, but not the least, we thank our programme officers Mr. Manjunath and Mr. Johnny Joseph for making the camp a grand Success.

TAPAN GOEL
III HEP

NSS REPORT

– A STEP TOWARDS RESPONSIBLE CITIZENS

Christ College N.S.S. unit has been unique in its kind of work. The selection of the village, the social problems solved by it, etc. The ultimate expectation of any programme would be a strong backing by the college authorities which was never a problem especially in Christ College.

We the senior members of the Christ College N.S.S. Unit and our programme officers Mr. Manjunath and Mr. Johnny Joseph, started the enrollment for N.S.S. from July 96 and we attracted a very large and a satisfactory number of volunteers.

One of the activities of the N.S.S. Unit of Christ college has been to donate blood whenever necessary from any particular volunteer. So to have a positive effect we did the blood grouping on July 24th which was conducted by Kidwai Memorial Institute of Oncology. Each volunteer was given a card with his blood group, and if he donated blood a marking will be made on the card. About 150 N.S.S. volunteers came forward to donate blood.

We had the formal inauguration of N.S.S. on August 5th by Rev. Fr. Antony Kariyil, our Principal.

Almost all new NSS volunteers had never seen a village in their lifetime. For most, it was the first public service which was done to the country by them, so they should be trained with a definite aim, objective and made to put in their maximum effort.

We had a number of orientations given by a number of lecturers, to help the volunteers have a general aim, objective for the manual work they do. A lecture was given by Mr. P.M. Mathew on "Globalisation and its Impact on Indian Society". This lecture gave an insight to the volunteers as to why villagers should be met and see that they enjoy atleast basic necessities, because the world is changing at a fast rate leaving India far behind. On August 9th we had a lecture by one of our psychology professors, who is also the H.O.D. of that department. He talked on how to communicate to a perfect stranger from a village even though we may be from the city. This lecture was a very enriching experience which touched us deeply.

After these orientation classes, we selected the unit leader for this year. Mr. V. Ravi Kumar of III B.A. (PSEco). We also selected some group leaders, and volunteers were divided into groups and we started our manual work on 10th August when three of the groups worked in the college campus and the other two went on a village survey. We had a nice way of celebrating Independence day this year. We went in the college bus to Hakipiki, a village about 23 kilometers from Bangalore. There we conducted a number of cultural programmes.

Every year, our college N.S.S. unit would see some new activities. But, one activity was a permanent one, that is our visit to the home for Mentally Disabled every alternate Saturday. This Home is known as Asha Nikethan which is taken care of by the aid given to it from Germany. We helped it to look fresher and healthier.

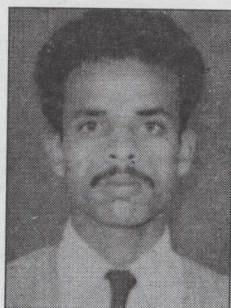
Four Volunteers of our College attended a seminar on the topic, "Youth and Drug Addiction and Child abuse" which was organised by World Vision India.

We also went for an evaluation study of Narayana Swamy warden, a slum near J.C. Raod opposite to Shivaji Theatre, with 10 volunteers and the programme officers participating in it. This evaluation study was conducted by the planning Department of the Government of Karnataka.

Our regular activities also include the visit to the Kidwai Institute of Oncology, participation in the AIDS Awareness Rally which was conducted by the St. John's Ambulance Association and many other activities which enriched our experience.

Most of the volunteers had been waiting for Christmas Holidays, not for Santa Claus but for the Annual special camp. This was held from 26/12/96 to 4/1/97 in the underdeveloped village Byraegowdna Valsae in Kanakapura Taluk. We had a beautiful experience in the village having no facilities like toilet, bathroom, etc. 29 Boys and 11 Girls participated in the camp with the programme officers.

Group Leader – NSS

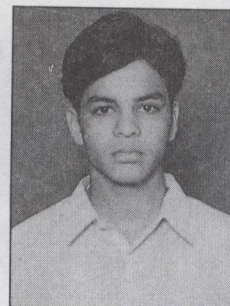
RAVI KUMAR V. III PSECO

Best Girl Volunteer – NSS

KAVITHA S., I BA

Best NSS Volunteer

TAPAN GOEL, III HEP

We constructed roads, remade the existing ones, made drainages, and many other good deeds were done in favour of the villager's well being.

Another good news in the list for our college unit was the selection of our Unit leader Ravi Kumar to the R.D. Camp.

I thank all student volunteers for their active participation in making N.S.S. a grand success. I also thank Rev. Fr. Antony Kariyil, Rev. Fr. Sebastian, Rev. Fr. Thomas C. Mathew and all other members of the staff for the encouragement and interest they have shown in the activities of N.S.S.

And, last but not the least I thank our programme officers Mr. B.T. Manjunath and Mr. Johny Joseph for their guidance, leadership and un-selfish companionship which they have rendered to us.

**B.T. MANJUNATH &
JOHNY JOSEPH**

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION ANNUAL REPORT

The overall programme of Physical Education and sports were good this year.

Our College Annual Inter Collegiate Football Tournament was held in the month of August '97. Our College won the championship and St. Joseph College secured the runners up position.

An all games Inter-Collegiate sports "Chrispo Fest" was organised and as many as 36 colleges took part in both men & women sections.

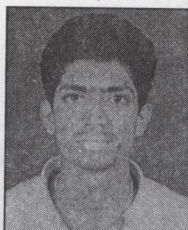
We also organised the Bangalore University Inter Collegiate Basketball Tournament for men at our college courts. We conducted the coaching camp for the Bangalore University Basketball team, which secured the runners-up position in the All India Inter-University Championship. Our Physical Education Director Sri. Ravindernath accompanied the team as Manager.

Our Junior Football Team won the Bishop Cotton's championship this year. Many of our students have represented, the Country, the State and the University. Represented India in Netball : Rekha J. I B.Sc. & Revathi J. I B.A.

Karnataka State in Basketball : Ganesh I B.Com. & Nishant L. I B.Com.
 Bangalore University in Football : Santosh III B.A. & Cherian II B.Com.
 Bangalore University in Cricket : Aravind II BBM & Venkat Raghavan II B.A.
 Bangalore University in Basketball : Biju III B.Com. & Rajesh I B.A.

Rep. B.U. Basketball
(All India Runners)

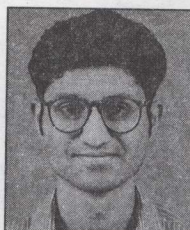
N. RAJESH

Rep. B.U. in Cricket

R. VENKATARAGHAVAN

Rep. B.U. Basketball

BIJU K.

Rep. Karnataka
Rep. Ball Badminton
(at Sub. Junior National)

K. GIRIJA

Rep. B.U. Football

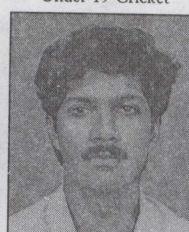
SANTHOSH M.

Rep. B.U. Football

CHERIAN THOMAS

Rep. B.U.
Under 19 Cricket

ARAVIND B.

N. VISHAKANTASWAMY
 Ph. Edn. Director

AEROBICS BTS STYLE

Just as people have been bitten by the BEAUTY BUG, the FITNESS BUG too has made an effect. The fitness bug (craze) has caught the minds all over – young and old, everyone has actually begun to feel its need. 'FOR GOOD HEALTH – EXERCISE' – Key words! But we've been taught about that ever since we went to school!

And how on earth do we really exercise? Where do we have the time for it? Well, you may say – make time, join a Gym! or .... that we could go cycling or jogging. Hmmm! Well, ... I'd rather say, all that's not necessary at all, to keep fit, all that one has to do is, ... travel by BTS Buses !!

The BARBARIC TRANSPORT SERVICE ... Sorry! The BAD .. OOPS! The 'Bangalore Transport Service' has been, and indeed is, doing a commendable service, especially to us youngsters. India might find it impossible to win a gold at the Olympics, but believe me, if Olympics were to be conducted at Bangalore even once, the gold medals (especially of track events) would land on a Bangalorean's neck. For, I bet, no one can beat a Bangalorean in his/her race to board a BTS bus.

So, anyone out there planning to join a Gym? Hey .... wait a while, give a second thought and try changing your decision. Take my word BTS buses are some of the best gyms available.

It's a challenge, every part of your body is sure to get good exercise. Such is the glory of our 'Bangalore Road Kings', that the fattest of fat people could shed their weight, in a matter of ... days.

Going step by step, we shall now make an analysis of it.

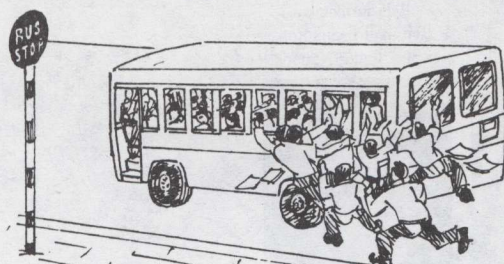
The legs, ofcourse are given half-an-exercise just by waiting in a bus-stand, running from one end to the other, hoping and expecting some half-empty bus to stop atleast. On boarding the bus, the exercise would become complete, by hanging on the footboard and trying to get into the crowd, and find some place enough to keep the feet down. The toes too, could get a good deal of massaging. At the same time, the hands would be quite benefitted, too: hanging on to the rods!

Not only that, the co-passengers (extremely co-operative) would be so helpful as to give you some pushes and pulls so that you can bend forward and backward to help those limbs.

It is a 2-in-one system, as one can practice yoga in the bus itself with the sufficient quantity of suffocation.

Mind you, it is not just slim-fitness, it is entertainment too! What with the continuous raving and ranting of the poor conductor who did you a great favour by letting you board "his" bus. There is a battle to grab the seat everytime someone gets up resulting ultimately in an enormous amount of squabbling and grumbling. (Exercises your vocal chords too ... you see!)

The other day, when I was lucky (or was that unlucky) enough to get a seat and tried

getting up, two other passengers fought a hilarious battle for possession of the seat. In the process, one of those four hands hit a fifth one's (my neighbour's) spectacles onto the road. My neighbour panicked, and after a lot of commotion got down from the bus, probably to fetch them. What happened to this victim and the spectacles, God alone knows, for, the bus carried on, leaving them behind.

Tell me folks! would all this be possible with private buses around?

M. RADHIKA

I JP Eng.

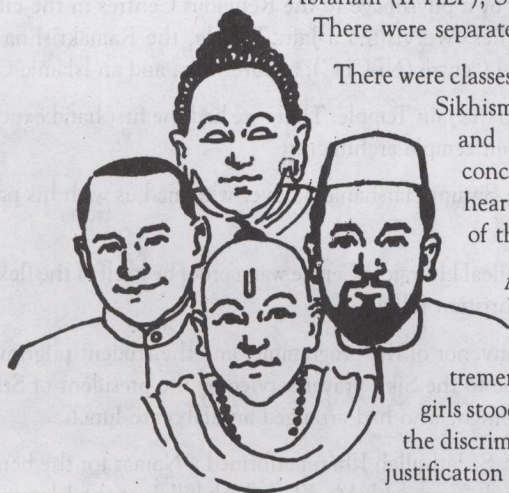
AN EYE-OPENING EVENT

Should we cling to a particular religion ?

Why many religious people are intolerant ?

Is inter-religious harmony possible ?

The aforementioned are some of the jutting out questions raised in the seminar on understanding religions at Ashirvad, an inter-religious centre. It was a two day seminar conducted especially for the college students, organised by an organisation called Inter-Religious Harmony Movement (IRHM). 60 students from 14 colleges, participated in the seminar. Representing Christ College, 5 students namely, Wilson C.G. (II JP Eng), Kunjulakshmi Panickar (II JP Eng), Sofia T.N. (II HEP), Ebby Abraham (II HEP), Simon Varghese (II JP Eng), participated in the seminar. There were separate seminars for the P.U.C. students too.

There were classes on many religions such as Islam, Hinduism, Christianity, Sikhism and Jainism. As the sessions penetrated into the heads and hearts of many religions, it could wipe many misconceptions and doubts about many religions away from our heart and could elicit eye-opening insights on the actual spirit of them.

After the ice-breaking session, the first session, which was on Islam, was engaged by Mr. Ali Kwaja. The session was followed by a hot discussion which provoked tremendous response from the students. The students especially girls stood up and fired sixty four thousand dollar questions against the discrimination of women-folk in Islam, and wanted to know the justification behind customs like pardha, talakh etc.

Unprovoked by the questions, Mr. Ali answered them calmly and convincingly. He answered them with sound proofs and examples from the Holy Kuran and Hadhis, that many Islamic practices such as pardha system, declaration of war in the name of Allah etc., are unIslamic. The word Islam means submission to God. Consequently all the Muslims are expected to be people who obey the will of God. As the will of God is always good, a Muslim is obliged to do good. He also added that Islam in spirit accepts each and every prophet of other religions and thus it is not at all an intolerant religion but on the contrary a flexible one. In other words, to be intolerant to other religions is unIslamic.

Dr. Thimmappa Hegde, through his talk on Hinduism led us to the very core of Hindu philosophy. The very meaning of the word 'Hindu' itself is explained by the

suthra, "*Hinanasayate Hindu*" which means, a Hindu is the one who has won over his lower tendencies. After giving an overall view about Hinduism, and explaining the symbolic meaning of the Mudras, he summed up the spirit of Hinduism in the words of Theilhard de Chardin, "man is a spiritual being having physical existence."

Mr. Jithendra Kumar, who shed much light on Jainism, explained that Jainism helps one to become a *Jina*. *Jina* means the one who has conquered the *Karma*. *Ratnatrayas* are the means to achieve this end.

The *Ratnatrayas* are

- Samyak dharshana (right vision)
- Samyak Jnana (Right knowledge)
- Samyak Karma (Right action)

While introducing Sikhism, Mr. Balbir Singh told us the very word Sikh means 'a student'. The Sikhs are the students or disciples of ten *gurus* beginning with Nanak and ending with Gobind Singh. Thus a sikh can be defined as one who believes in the ten *gurus* and the *Granth Sahib*. The holy scripture is compiled by their fifth *Guru* Arjun Dev.

Fr. Clause D'Souza summed up the essence of Christianity as Love. He explained the personal, interpersonal and transpersonal aspects of this love with the help of symbols and similies. Jesus on the cross is the best example of love.

The seminar was followed by a pilgrimage to the Religious Centres in the city. 120 students toured in 2 coaches. We visited a Jain Temple, the Ramakrishna Mutt, National Biblical Liturgical Centre (NBCLC), a Gurudwara and an Islamic Centre.

Mr. A.D. Shah guided us to the Jain Temple. There we had the first hand experience of the Jain Prayers and their temple architecture.

In the Ramakrishna Mutt, Swami Harshananda over-whelmed us with his paternal advice.

Temple – like National Biblical Liturgical Centre was a proof by itself of the flexibility and adaptability of the Christian religion.

Fr. Ronnie Prabhu, the convenor of the programme, and the student pilgrims were accorded a cordial welcome to the Sikh prayer service by the president of Sri Guru Singh Sabha, Mr. Balbir Singh, who had arranged an elaborate lunch.

At the Islamic Centre, Mr. Sadathullah Khan performed a Namaz for the benefit of the students, followed by a dialogue with Mr. Khaled Abdullah at the Islamic Court with an emphasis on women's status in Islam.

Swami Bhiku Ananda enlightened us with a discourse about Buddhism at the Mahabudhi society.

On Aug 25th, a debate on 'The Relevance of Religion', was conducted for the students, presided by Mr. Ali Khwaja. Strong arguments and counter arguments were exchanged and the whole atmosphere was electrified with enthusiasm. Representing Christ College, Ms. Kunjulakshmi Panickar participated in the debate. She argued logically and fervently in favour of religion. Impressed by the enthusiastic arguments the moderate appreciated her by saying "Lakshmi has spoken from her heart". All the students participants and the resource persons were honoured.

In short, indeed, the whole programme was a dive-deep into the original spirit of different religions. This seminar was an eye-opener to realise the fact that "the bonds that unit us are stronger than the barriers that separate us."

Flash Back: "Why should we necessarily belong to an particularly religion as such?" Asked one of the students. The professor looked intently at him and with a smile, answered. "It's just like you have your own house. Of course, as far as our country is concerned you are free to sleep even in streets. But, it is your house that gives you the warmth of love and encouragement". The answer was a tit for tat.

SIMON VARGHESE

II B.A. (JP Eng.)

CATCHING A BULLET

The following curious incident was reported during the First World War.

One French pilot, flying at an altitude of 2 kilometers, saw what he thought to be a fly near his face. Trapping it with his hands, he was astonished to see a German bullet instead of a fly.

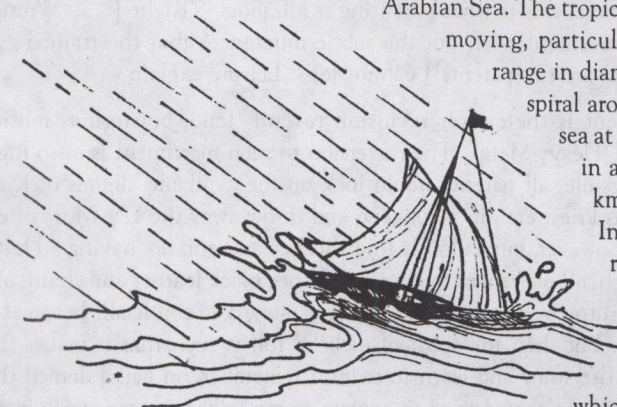
The reason is quite clear. Air resistance causes the bullet to slow down from an initial velocity of 900 m/sec to a mere 40 m/sec towards the end of its journey. Since the aircraft flies with a similar speed, we can easily have the situation when bullet and the plane will be flying with a similar speed. As such, the bullet, in its relation to the plane and pilot, will be barely moving. The pilot can easily catch it with his hand.

M. SHANKER

II PME

CYCLONES

What is a Cyclone ? The term cyclone is derived from a Greek word meaning 'the coil of a snake' and was first used by Henry Piddington about the middle of the 19th century for the tropical revolving storms occurring in the Bay of Bengal and the Arabian Sea. The tropical cycle is a vast and nearly circular whirl of rapidly moving, particularly homogenous, air currents. The air currents range in diameter of 150 to 800 kms across, 10 to 17 kms high, spiral around a centre and progress along the surface of the sea at the rate of 300 to 500 kms a day. The speed of wind in a mature storm can be occasionally as high as 160 kms an hour or even more, although in the storms of Indian seas the winds are generally less. Very heavy rainfall, high seas and swell are also associated with cyclonic storm.

Near the coast severe cyclone produce huge 'Storm Surges' otherwise known as tidal waves which inundate the low lying coastal areas. The term cyclone is applied to all tropical storms although they are known as 'HURRICANES' in Atlantic and Eastern Pacific oceans; as 'TYPHOONS' in the western Pacific oceans namely China, Japan; as 'WILLYWILLIES' in Australian seas; as 'BAGUIOUS' in the Philippines.

A severe cyclone is found to consist of four parts. Firstly, the eye of the cyclone is the calm central area 10 to 30 kms diameter where calm or light winds and light to partly cloudy sky prevails. Secondly, the eye wall is an inner ring of hurricane wind, 50 to 100 kms in width, within which fierce squalls and torrential rains occur. Thirdly, an outer stormy area in which winds decrease outwards from the eye wall but still remain at about gale force. Lastly, the outermost area of weak cyclonic circulation. The cloud bands around the cyclone centre make the cyclone like the coil of a snake.

The average life span of a tropical cyclone in Indian sea areas is about six days, from the time they form until they dissipate.

The meteorological service in India uses the term 'cyclonic storm' when the wind speed exceeds 33 knots (ie 60 kms per hour) and the expression, 'severe cyclone' when the wind speed exceeds 48 knots (ie 85 kms per hour) with occasional squalls of 64 knots (118 kms per hour) or more.

Cyclones originate over the oceans between 10° and 30° north and south along the equatorial front. According to the current concept a large mass of warm moist air (stagnant) becomes yet warmer and more moist and begins to rise on a large scale. The rising air is replaced by air flowing in from all sides but because of the rotation of the earth the inflowing air is deflected, and a whirling system, in which the air ascends spirally is formed. The earth's rotation and the centrifugal force developed by the air motion along a curved path augment the process until a vigorous wind system is developed. It is generally believed that currents of air in the upper levels carrying of the ascending air from the lower level are a necessary condition.

LOKESH R.E.
III B.Sc. (CBZ)

FOLKS

One of the most complex, unfathomed and downright weird territory of human behaviour can easily be attributed to parenting. Parenthood, among other things, comprises of imbibing in a child, the social and moral values and upbring a politically correct citizen. To most, this is what parenting is all about – Right ? ..... Wrong, because we have conveniently left out the subtle differences that the trained eye (or mostly those who are not parents!) cannot miss. Let me explain –

First and omnipresent is their utter revulsion towards loud, boisterous music, affectionately called 'Heavy Metal'. Their aversion to such merriment is of so high a degree that, if possible, all parents would lock up the available albums of Kiss, Black Sabbath, Judas Priest etc., in a dungeon and throw away the key. More often than not, the kids, however, miraculously find this key and end up 'having a blast'. If this was not enough, all references to long hair, boots, black leather and chains are clamped down with utter vehemence. And pocket money, to top it all, becomes a calculated beverage. But then the spirit of rock 'n' roll is such that it makes the drowning man quit the straw and learn to swim. I remember, on being denied the sponsorship of a concert ticket, I tried to explain to my folks with renewed vigour that this form of music was symbolic of freedom, youth and rebellion against stagnant social conditions. After this debate, to put it mildly, the look of utter defiance on my

father's face turned to disbelief as he exclaimed, "My God! my son is in a cannibalistic cult!" Obviously, I gate crashed at the concert.

Other invaluable facets include the adherence to calm logic when their offsprings are in a perilous position. Thus even after the rendition of a bizarre but fool-proof story that would send Stephen King reeling, they wouldn't part with the needed 100 bucks. Eventually, though the mission was accomplished, the look my lady-friend gave me, on having to wait an extra hour, still sends shivers down my spine. Another time, coming home late from another concert, I had to bear with their disappointment. (to say the least) That I had been dumped by a friend, patiently waited for another's bike, bore with his flat tyre, met yet another on the way from whom I had borrowed a few valuable tapes and in the process missed the whole concert just could not be explained. For the truth was, so to say, stranger than fiction.

But I guess, somewhere down the line, my parents taught me the most invaluable lessons in life-of practicality, honesty, studying for the sole purpose of learning, the frugality of materialism and above all being a good human, however arbitrary that may sound. My adventures (or the ones I missed) were an integral part of growing-up. But mostly, the thought-lines of my father's forehead and the few grey hair of my mother bear ample testimony of their genuine concern.

AMIT DEY

II JP Eng.

We deeply regret to announce the sudden
demise of the following students of
Christ College in this academic year

1.	E.J. CHACKO	III BA
2.	CLEYTON BARBOZA	I BA
3.	DEEPAK RAMSISARIA	I B.Com.
4.	K.P. SANJAY	I PUC
5.	JAYASHREE K.	II PUC

"May their soul rest in peace"

Mourned by
Students & Management of Christ College,
Bangalore

FOUR STEPS TO HUNDRED

$\frac{4 \times 4}{4 \times 4}$	= 1	$(4 \times 4) + 4 + 4$	= 24
$\frac{4}{4} + \frac{4}{4}$	= 2	$\frac{\sqrt{4} \times \sqrt{4} + 4!}{4}$	= 25
$(\sqrt{4} \times \sqrt{4}) - \frac{4}{4}$	= 3	$\frac{44}{\sqrt{4}} + 4$	= 26
$(\sqrt{4} \times \sqrt{4}) + 4 - 4$	= 4	$(4! + 4) - \frac{4}{4}$	= 27
$\frac{(4 \times 4) + 4}{4}$	= 5	$(4! + 4) + 4 - 4$	= 28
$\left(\frac{4!}{4}\right) + 4 - 4$	= 6	$(4! + 4) + \frac{4}{4}$	= 29
$(4 \times \sqrt{4}) - \frac{4}{4}$	= 7	$(4! + 4 + 4) - \sqrt{4}$	= 30
$\left(\frac{4 \times 4}{4}\right) + 4$	= 8	$\frac{\{\Sigma(4!)\} + 4}{\Sigma 4}$	= 31
$(4 \times \sqrt{4}) + \frac{4}{4}$	= 9	$(4 \times 4) + (4 \times 4)$	= 32
$\frac{(4 \times 4) + 4}{\sqrt{4}}$	= 10	$(4! + \Sigma 4) - \frac{4}{4}$	= 33
$\frac{44}{\sqrt{4} + \sqrt{4}}$	= 11	$\frac{44 + 4!}{\sqrt{4}}$	= 34
$\sqrt{4} \times \sqrt{4} \times \sqrt{4} + 4$	= 12	$4! + \frac{44}{4}$	= 35
$\frac{44}{4} + \sqrt{4}$	= 13	$4! + 4 + 4 + 4$	= 36
$\left(\frac{4!}{4} \times \sqrt{4}\right) + \sqrt{4}$	= 14	$\Sigma(4 \times \sqrt{4}) + \frac{4}{4}$	= 37
$\frac{44}{4} + 4$	= 15	$(44 - 4) - \sqrt{4}$	= 38
$\left(\frac{4!}{4} \times \sqrt{4}\right) + 4$	= 16	$(4 \times \Sigma 4) - \frac{4}{4}$	= 39
$(4 \times 4) + \frac{4}{4}$	= 17	$(44 - 4!) \sqrt{4}$	= 40
$(4 \times 4) + \frac{4}{\sqrt{4}}$	= 18	$(4 \times \Sigma 4) + \frac{4}{4}$	= 41
$(4! - 4) - \frac{4}{4}$	= 19	$(44 - 4) + \sqrt{4}$	= 42
$\sqrt{4}^4 + \sqrt{4} + \sqrt{4}$	= 20	$44 - \frac{4}{4}$	= 43
$44 - (\sqrt{4})$	= 21	$\sqrt{44} \times \sqrt{44}$	= 44
$\sqrt{4}$	= 22	$44 + \frac{4}{4}$	= 45
$\sqrt{4}^4 + \sqrt{4} + 4$	= 23	$(44 + 4) - \sqrt{4}$	= 46
$\frac{44 + (\sqrt{4})}{\sqrt{4}}$		$(4! \times \sqrt{4}) - \frac{4}{4}$	= 47
		$((4 \times 4) - 4) 4$	= 48
		$(4! \times \sqrt{4}) - \frac{4}{4}$	= 49

$44 + 4 + \sqrt{4}$	= 50	$4! + 4! + 4! + 4$	= 76
$(4! - \Sigma\sqrt{4}) + \frac{\{\Sigma(4!)\}}{\Sigma 4}$	= 51	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \left(\frac{4}{\sqrt{4}}\right)$	= 77
$44 + 4 + 4$	= 52	$\frac{\{\Sigma(4\sqrt{4})\}}{\sqrt{4}} + \Sigma 4$	= 78
$\left(\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - 4!\right) + \sqrt{4}$	= 53	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \sqrt{4} + \sqrt{4}$	= 79..
$(4! + 4!) + \frac{4!}{4}$	= 54	$(44 - 4!) 4$	= 80
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - \Sigma 4 - \Sigma 4$	= 55	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + 4 + \sqrt{4}$	= 81
$4! + 4! + 4 + 4$	= 56	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \Sigma 4 - \Sigma\sqrt{4}$	= 82
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{\Sigma 4} + 4! + \Sigma\sqrt{4}$	= 57	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + 4 + 4$	= 83
$\frac{4^4 - 4!}{4}$	= 58	$(44 \times \sqrt{4}) - 4$	= 84
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - (4 \times 4)$	= 59	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \{\Sigma(\sqrt{4} + \sqrt{4})\}$	= 85
$(4 \times 4 \times 4) - 4$	= 60	$(44 \times \sqrt{4}) - \sqrt{4}$	= 86
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - \Sigma 4 - 4$	= 61	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \Sigma 4 + \sqrt{4}$	= 87
$(4 \times 4 \times 4) - \sqrt{4}$	= 62	$44 + 44$	= 88
$\frac{4^4 - 4}{4}$	= 63	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \Sigma 4 + 4$	= 89
$44 + 4! - 4$	= 64	$(44 \times \sqrt{4}) + \sqrt{4}$	= 90
$\frac{4^4 + 4}{4}$	= 65	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + 4^{\sqrt{4}}$	= 91
$(4 \times 4 \times 4) + \sqrt{4}$	= 66	$(44 \times \sqrt{4}) + 4$	= 92
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - 4 - 4$	= 67	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \frac{(4! \times \Sigma\sqrt{4})}{4}$	= 93
$(4 \times 4 \times 4) + 4$	= 68	$(4! \times 4) - \frac{4}{\sqrt{4}}$	= 94
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - \sqrt{4} - 4$	= 69	$(4! \times 4) + \frac{4}{4}$	= 95
$4! + 4! + 4! - \sqrt{4}$	= 70	$(4! \times 4) + \frac{4}{4}$	= 96
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - \sqrt{4} - \sqrt{4}$	= 71	$\frac{4!}{4} \times 4 \times 4$	= 97
$(44 + 4) + 4!$	= 72	$(4! \times 4) + \frac{4}{\sqrt{4}}$	= 98
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} - \left(\frac{4}{\sqrt{4}}\right)$	= 73	$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + \{(\sqrt{4} + \sqrt{4})!\}$	= 99
$4! + 4! + 4! + \sqrt{4}$	= 74	$4! \times 4 + \sqrt{4} + \sqrt{4}$	= 100
$\frac{\{\Sigma(4!)\}}{4} + 4 - 4$	= 75		

HIGH TIME TO GET RID OF THE SPECTACLES

An estimated 10 percent of the general population (90 million people) in India need a pair of glasses or contact lenses for improved vision required for a normal functional life.

Radial Keratotomy (RK) is a procedure which permanently corrects the problem of sight. RK was developed 15 years ago and has undergone considerable refinement since then to become the single largest refractive surgical procedure to be performed the world over.

Normal sight is achieved by focussing of light rays by the cornea and the lens on the retina. 70 percent of the light rays and 30 percent are focussed by the power of the cornea and lens respectively.

RK is the procedure which works by changing the curvature of the cornea to focus light on the retina. RK can be performed on patients over 18 years of age with low to moderate myopia and astigmatism. A RK procedure typically lasts about 10 minutes and the patient can go back to work in a few days.

While RK can completely eliminate the need for glasses in a substantial number of patients, if the number is on higher side, it can reduce the power of the glasses significantly and improve the visual performance for day-to-day activities. Side effects like glare, sensitivity to light and diurnal variation in vision are experienced in the immediate post-operative period. However, these are not disabling.

RK is the only surgical procedure which has undergone extensive clinical trials (Prospective Evaluation of Radial Keratotomy – PERK) with an ongoing follow up of over six years in the USA and whose safety, efficacy and limitations are established. Suffice it to mention that the cost of an average surgery would be equivalent to two pairs of spectacles or a pair of modern contact lens.

Photo Refractive Keratectomy (PRK) :

PRK is another method to get rid of contact lens and spectacles. The Photo Refractive Keratectomy, done with a 193 nm ArF Excimer Laser has already helped half-a-million eyes all over the world see better without spectacle correction. It has enabled individuals to pursue professions of their choice, actively take up all kinds of sporting activity and improve their personalities.

PRK is a simple out-patient procedure wherein the Excimer laser reshapes the surface of the eye (the cornea) in a matter of seconds in order to correct the defect in vision. The procedure is completely painless.

The Bangalore Hospital (Southend Circle) houses the world's most advanced Excimer Laser System – the compak 200 of Laser Sight Technologies Inc., Florida, USA. This laser system uses state-of-the-art "Scanning" technology which makes it extremely versatile, accurate and most of all, safe.

LOKESH R.E.
III B.Sc. (CBZ)

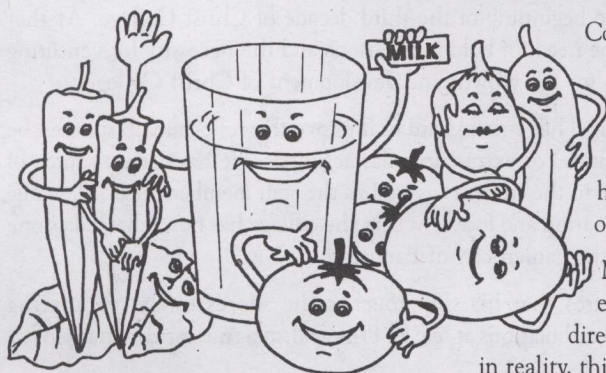

NATURAL NUTRITION

In this era of scientific inventions, much progress has been made in various areas for the benefit of mankind. Unfortunately, much progress has been made towards destruction and harm to the people. The major harmful effects are from newly developed food items of numerous varieties which are available right from the street to an expensive restaurant. Sellers do not care for the food value and its effect on health. Their main motto is that it must be palatable, very tasty and enjoyable, so as to fetch more money for their pocket. Simple food, as was available in olden times is no more, except perhaps in some poor houses.

Food plays one of the most important roles in maintaining good health. "The right kind of food is the most important single factor in the promotion of health and the wrong kind of food is the most important single factor in the promotion of diseases, so said Sir Robert Mac Carrison, the greatest of food scientists. If one has will power one should remain on a mono-diet (one food item like papaya, banana, apple, skimmed milk, butter milk etc.) for cleansing purpose as long as one can manage, but not less than 7 days as a cleansing diet cures the diseases only up to a degree depending on its gravity. Absolutely nothing else is to be taken throughout the day, except mono-diet as and when one feels hungry. The best is papaya 4 or 5 times a day. It has a great curative effect. Lot of water has to be taken too.

Unfortunately, dietetics finds no place in the curriculum of medical colleges and no knowledge of the subject is, therefore, acquired by young medicos while pursuing their degrees. It seems that the medical profession of the future will be as ill-informed about these vitally important matters as the present generation of doctors is.

Countless cases are on record, of seemingly miraculous cures effected simply by means of dieting, aided by simple remedial measures such as cold pack, manipulative treatment, sunlight, etc. Moreover, it is noteworthy that many of the people thus restored to health had been labelled previously as incurable by orthodox medical men.

Most people blissfully imagine that once they have eaten something and swallowed it and as long as no direct bad after-effects are felt, the matter ends there. But in reality, this is only a wrong notion and it beckons the beginning of a trouble. Regularity, Punctuality (at a particular time), thorough chewing, feeling of hunger and avoiding hurry, worry, tension and emotion while taking meal are very essential if the body is to derive the max benefit from its food intake. Further, water is not to be taken while eating food and 60 minutes thereafter, to aid good digestion.

Although proper diet is the basis for curing all diseases, yet diet alone is not everything. Other health building measures, such as proper exercise, sleep, deep breathing, care of the teeth and skin etc., are to be employed.

A major problem of diet among the rich is that an average adult normally eats more than what is necessary for one's health. In fact, the excess intake of food causes more harm than good. Eating less is therefore, not only the most effective device through which one can reduce weight but also the means that helps greatly to give one a feeling

of well being. It is not the quantity and richness of the food that one eats, really matters but how far it is digested and assimilated to offer the required stamina and benefit is all the more important.

Skimmed milk is an excellent food. It has all the valuable nutrients of whole milk except the fat. A cup of whole milk contains about 130 calories as against a cup of skimmed milk which has about 80 calories, but the nutritive value of both is almost the same. It is also rich in vitamins A and D.

Naturally sweet yoghurt (curds) is better and more nutritious than ghee or milk, as it is pre-digested milk. Similary butter milk is highly beneficial.

One should eat a diet rich in roughage and fibre because its bulk would tend to make one eat less fat and carbohydrates compared to the usual highly refined and processed diet which is full of calories and fat. Roughage/fibre is essential for satisfactory evacuation and good bowel movement. This roughage can be obtained from food items such as whole wheat flour, bran, unpolished rice, sprouts, fruits & vegetables. Half of what we eat should be in raw form.

Also these fruits, vegetables, fish, milk which are natural nutrients contain necessary proteins, carbohydrates, fats, vitamins, minerals, enzymes, fibre etc.

LOKESH R.E.

III B.Sc. CBZ

O CAPTAIN! MY CAPTAIN!

Rev. Fr. Antony Kariyil took charge as the Principal of Christ college on the 1st of May, 1989, marking the beginning of the third decade of Christ College. At that time he was aware of the need for bold innovations and the necessity for venturing into horizons unknown for the growth and development of Christ College.

From day one, Fr. Principal has strived hard to improve the college in all spheres, be it academics, sports, cultural or extra-curricular activities. He has been a source of inspiration and strength to the students as well as the staff members. It is solely due to his meticulous organisation and foresight that the college has now emerged as one of the best colleges in the garden city of Bangalore.

Just as a Captain ensures that his ship touches the shores safely, weathering innumerable storms and turbulations at sea, Fr. Principal, as a true captain, has proved his ability to lead.

Fr. Principal had become an integral part of Christ College campus and I hope that our future Principals will continue the healthy trend of 'Excellence and Service' that he has followed in all sincerity.

As the secretary of the Christ College Commerce Association, I would like to thank Fr. Principal on behalf of the Association for being instrumental in activating the CCCA through the Head of the Department Rev. Fr. Jose Kutty and the Staff Co-ordinators Mr. Vijay Kumar and Mr. Thomas Joseph.

To conclude, I would like to add that Fr. Antony will undoubtedly succeed in all his future endeavours. Further, on behalf of the CCCA, I wish him all the best and may Jesus Christ shower his choicest blessings upon him.

FATEMA I.S.

CCCA Secretary, III B.Com.

PLAY OF LIGHT

Is there any emotion in the entire gamut of human emotions that can be more pleasing than watching the sun rise from the pebbly verge of the ocean? The whole world wakes to greet another day, as the seagulls swoop and glide. You stand there, overwhelmed by a feeling of euphoria, as you gaze at the endless stretch of water and the tangerine sun.

The stillness of the setting is broken only by the calls of a few birds, which are probably roosting close to the clump of coconut palms, but that just adds to the congruity of the scene. The sapphire blue skies gradually give way to turquoise blue, as the gamboling stars and moon gradually fade away into oblivion. The puffy white clouds come out and play, as the first rays of the sun emerge from the horizon. The great golden orb, in all its majestic splendour rises, casting its azure reflection on the water surface. All around you, everything is bathed in a warm, soft glow, while Nature's palate produces different shades – radiant reds, vibrant violets, all against an endless expanse of sky, all in the presence of dancing sunbeams. Light is playful, entering everywhere, even caressing the reefs of Varuna's underwater world, an eerie mixture of land and water, darkness and light, of the living and the dead ... the play of light has mystical effects on living beings, and fills man with a zest for life.

The water glistens in the dawning daylight like millions of tiny diamonds. As each wave traverses and dies along the beach, an ethereal feeling sweeps over you, every bit as powerful as the waves that dash against the beach at high tide. The orb awakens, mitigating darkness with its dazzling light, proclaiming to the world "I am here ... today has come ..." There is peace and serenity in the setting. All is hushed, mankind sleeps on, but few awake to greet the sun as he makes his eastward journey on the rainbow. And below, the water surface goes from hues of gold and orange to a shimmering emerald green.

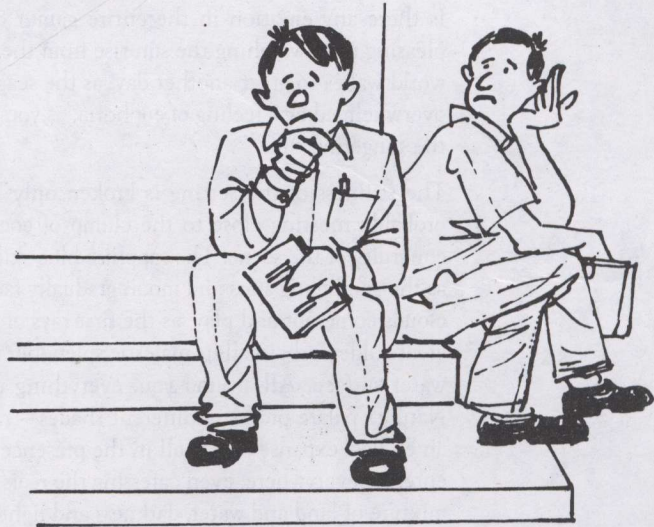
The light breeze blowing causes the coconut palms to sway, as if intoxicated. The rustle of leaves in the zephyrs is deafening in the still and serene setting. Your reverie is broken by the clanging of the temple bells – you look towards the temple. An awe inspiring scene is seen with the rising sun as the backdrop behind the temple tower. The heavens are ablaze with variegated splendour against the temple tower, seeming to show God's love for mankind in the creation of such celestial magnificence.

Does not the scene seem to portray the triumph of good over evil, light over darkness, and symbolise the fulfillment of divine aspirations? A new day has dawned, a day to make good of, to wipe the slate clean and start over. What an exhilarating feeling to start the day, face to face with Nature's splendid creations, watching the sea – gulls swoop and glide, gazing at the fishing boats sail close to where we'd expect the horizon to be, the resting place of the great golden orb. An empyreal feeling where everything melts away but Nature and you, a time where you are far from the maddening crowd, at peace with yourself, filled with optimistic thoughts as to what fruits the day will bear, and almost awaiting the onset of darkness, to stop toiling and reflect on how the day had been, to watch the scintillating sunset proclaim the end of the day. Sunrise ... sunset ... swiftly flow the days ...

SUDARSHAN BAILEY
I CMS

POOR STUDENTS

It is not the fault of a student if she or he fails because the year has only 365 days.

1. Sunday – 52 days in a year – balance – 313 days
(Sundays are meant for rest).
2. Summer Holidays – 60 days in a year – balance – 253 days
(Weather is hot and it is difficult to study)
3. 8 hours of sleep daily i.e. 122 days a year – balance – 131 days.
(We cannot study in sleep)
4. One hour for playing – 15 days a year – balance 116 days.
(Good for health)
5. One hour a day for conversation – 15 days a year – balance – 101 days.
(Human being is a social being)
6. Two hours a day for prayers and other work – 30 days a year – balance – 71 days.
(Necessary for living)
7. Exam days per year at least 21 days – balance – 50 days.
(Imposed by the Educational Department)
8. Winter vacations and festival days 40 days – balance 10 days
(Imposed by parents)
9. For sickness at least 6 days – balance – 4 days.
(Life does not balance every day).
10. Films at least 3 days a year – balance – 1 day.
(For entertainment)

Only one day is left and that is to plan the time-table, for daily studies.

“Will our teachers tell us when to study so as to come out of the ordeal with flying colours?”

RAJANI P.
III B.A. (PSEco)

SEARCHING FOR A TRUE GOD

Do you really want to know God?

Some People say: 'There is no God'!

Are all the wonders around you accidental?

Is there a Mighty hand behind the whole Universe?

Look at the beautiful sky at night. There are billions of stars out there, bigger and brighter than Sun. Who beautifies the nature around the world? Think about the air you breath without your knowledge even when you are asleep? Who controls your heart beat rythmentically for 70 to 80 years at a stretch, without any rest! Who gives the tounge flexibility to form words, and understanding power to the human brain?

Bible says there is a Mighty hand behind all this:

'There is a True Living God'.... Fool says. 'There is no God'

Do you really want to know God ? Search for Him with all your heart, Look at His World; The Holy Bible; and make sure you do what He says :- God will make Himself known to anyone who sincerely desires to know the truth. The prophet Jeremiah prophesies in his book "You will seek Me and Find Me when you search for Me with all your heart" (Jer : 29:13)

When you find the truth be determined to do what he says; Put your trust in His Son; The only one who sits on the lap of God; The Living God Loves All Mankind. Bible says : 'For God so loved the world that He gave His one and Only son that whoever believes in him shall not perish but have everlasting life' (John 3:16)

Are you doing that !!!

K.O. JOY
Office Superintendent

THE PAINTING OR ATTITUDES

Both these friends were said to be two bodies, but one soul in their college days. Hitesh and Vivek, were the best of friends. Hitesh, being a student of Economics had a liking for painting and sketching, whereas Vivek a student of Micro-biology, loved social service. Both these friends differed in every respect of life.

Hitesh was the only child of his parents, and was from a very rich family. He was well educated and mannered but had a very bad temperament, he had an obsession for painting and sketching. On the other hand, though Vivek was from a poor family and was very obstinate in his approach to things, was very cool and had seen the tough side of life. He loved doing social service.

Even though they differed so much in their thoughts, they were never bulldozing their ideas on each other. They did what they felt was good for them. They were always together and everyone envied their friendship.

Though being a student of Economics, Hitesh never wanted to enter the world of business. Painting and sketching were like oxygen for him and he looked forward to a career in this field. Many of his paintings were already displayed in exhibitions.

Vivek, being a Micro-Biology student, also loved doing social service. It was his passion to help the helpless and he believed in doing things in life, and not taking it down on a canvas and forgetting it.

Though they were very close, they had to go their different ways in life. That time had approached. They had completed their graduation now, and had to think of their future. Vivek wanted to continue in the same field, but Hitesh had some other plans. He wanted to go abroad and take further coaching in painting and sketching. They would part now, maybe for ever, for the first time ever since they met.

On the way to the airport near a slum, the taxi had a break down. Suddenly Hitesh's eyes caught sight of a poor girl, dressed in a torn saree, standing on the foot of a slum and looking down on a dead man and crying profusely. Hitesh took out his rough board and drew a sketch of that girl and was satisfied on utilising this opportunity. He was so lost in the sketching that he did not notice the change in Vivek's face. Vivek got wild and said to Hitesh, how could he be so cruel to sketch that poor girl, when she is struck by grief, instead of helping her. Hitesh replied patiently that he was not interested in helping those wretched people. They deserve only sympathy but by helping them fame cannot be achieved.

By the time Vivek could say anything the car was repaired and Hitesh flew off to USA and Vivek returned back home. As time passed by, Hitesh learnt more painting and became the topic of discussion all around the U.S for his one painting called "The Moment of Grief and Sorrow". He had portrayed a young, poor girl with big, brown eyes and long hair in patched clothes standing in dirt over the dead body of an old man, crying without stopping. The colours used and the shades of the girl's expressions on the face were very prominent in the painting. He won many awards and appreciation prizes for his painting. Years later, Hitesh returned to India seeking peace of mind and also the lust for his country was too much for him to bear.

In the mean time Vivek, though being a very renowned and a successful researcher, was more known for his social service. He was the head of many an orphanages and rehabilitation centres for people who were discarded from the society. He would pick

up any orphan child or disabled person from the road and put them in these centres. He was given many sponsorships and many a big industrialists helped him in his good work.

After returning to India, Hitesh had an exclusive exhibition, of his various paintings including the "THE MOMENT OF GRIEF AND SORROW". Vivek went to see the exhibition, with the sole aim of meeting his old friend and not to see the paintings.

Hitesh took Vivek by the hand to where the world famous painting "The Moment of Grief and Sorrow" was put on display. He asked Vivek to comment on it. Vivek looked at the painting for some time and then said that, it was very good but again there is one thing missing and that is, the painting is lifeless and I have the very essence of it, that is, I have the life of this painting.

Hitesh could not understand as to what Vivek was saying, when Vivek called out to a lady, who came near them. Hitesh was dumb found when he saw that lady. Hitesh asked who she was. Vivek replied that she was the same girl whose portrait he had drawn. Vivek later said that after Hitesh had left for US he had gone back and found out that she was a very poor girl and was alone after her father had died.

Though Hitesh had won so many prizes and awards for his paintings, it was deprived of life, for he never was a believer in doing things practically, but Vivek was the winner for he married that girl, who was the central point of attraction.

Hitesh at last did agree to Vivek's point that, becoming famous by doing something simple and superfluous is nothing great but helping someone who is in need and is facing the world alone is something great.

You shall be remembered more for your being helpful to other people and might even get blessings for the good work. This was proved by Vivek when his wife Mrs. Smitha Sharma was given a special prize, when he died saving the lives of the inmates of one of the rehabilitation centres which caught fire. He did not care for himself and died of excessive burns. Hitesh learnt that by helping others one gets self-satisfaction as well as the love of many a people.

Thus we must do things in life practically and not say that we can do it easily. Prove your capability and then talk.

RAHUL DUTT
I B.Com. "A"

THE CANINES OF CHRIST COLLEGE

There are dogs in Christ College. No, I'm not referring to certain members of the student body, but to the dirty, four-legged creatures we see roaming around our campus. They seem to be everywhere, the canteen, the football field, and even the library (No, I don't think they've mastered reading yet)! They don't seem to be a real threat to human lives as much as being an eyesore and a nuisance. Few students seem to be outraged or disgusted with the sight of these flea-ridden strays. More often than not, most seem to view them with some sort of indifferent humour. Most can often recite quite comical stories of their experiences with the mongrels.

I suppose without these dogs the Christ College campus wouldn't be as lively as it is. For example, who would not find it exciting to see the watchman, his paunch

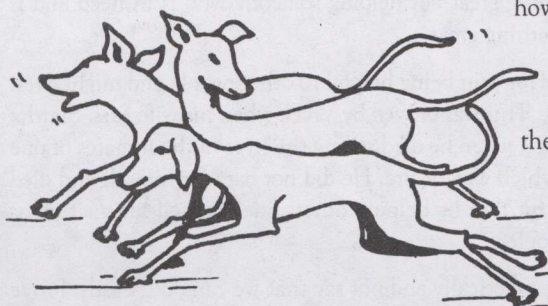

bouncing, his arm precariously armed with a rock, and a child-like anticipation in his eyes, relentlessly chase a howling mutt? Many of us have been eye-witness to this, not to mention the 'ear'-witness within the classrooms who hear the pain-filled yelping of a dog followed by a victorious shout by the watchman or one of his dog-chasing comrades (Believe me, there are quite a few).

There was one instance where a group of students watched in horror as a fellow student accidentally drove over a dog who was comfortably sleeping in a parking space. The students gasped and stared in shock as they feared the animal dead. Then, to everyone's surprise, the dog jumped up and started barking with full indignation at the rumbling, four-wheeled creature (no offence to the car intended) that so rudely disturbed an otherwise content and soundless sleep. Talk about a rude awakening!

It's not like these dogs only provide Chirst College students with humorous anecdotes to relate to their friends, they also seem to act as 'mascots' with students 'adopting' these animals as part of their daily routine. Some times they name these animals and faithfully feed them with leftovers from lunch. There was an interesting case where one student 'named' a dog Ajith after one of his most despised enemies. Whether this was somehow psychologically beneficial for him, one cannot be sure. He was overheard telling his friends one day. "That stupid Ajith came here again today! Greedy fool was drooling looking at the sandwich in my hand. I felt sorry for him so I threw a piece of bread at him which he happily ate off the floor. The bum

kept wanting more so I kicked him and told him to shove off. He went away howling. That stupid Ajith got what he deserved!", he finished with a confident grin. The unsuspecting members of his group gaped in awe and admiration at their brave friend, while the others, who knew before hand, giggled amongst themselves.

Likewise, there are so many other ways that these dogs have become the 'norm' around the campus. May be they should be featured in the college brochure (okay that's going too far) or have a sort of kennel built for them on campus (and further still). Don't get me wrong,

I'm not advocating the abuse or exploitation of these animals. They can't help where fate has led them (lucky for them, its our campus). If I had the time, money, or convenience, I suppose I could care for them but I do not believe that the warden of our hostel would unhesitantly chuck the dogs out along with me if that were to occur. Since that is out of the question, I suppose we should just accept the fact that they are a part of our campus. Our beautiful, peaceful (but boring) campus wouldn't be the same without them to liven things up once in a while.

LISA JAMES

I JP Eng.

WILL YOU COME AND VISIT ?

"Not a shade more, not a shade less" – Wordsworth's words aptly describe her – she is perfect as she is. She has jet black hair, which she ties up in a plait, and a serene expression. Her enigmatic smile can be compared to that of the Mona Lisa. She seems just like you or me, but then again, she's different – she has been left disabled by polio, and is unable to walk. It is only her eyes that tell us that she is waiting for an opportunity – those beautiful brown eyes that are perpetually twinkling show the sheer determination she has.

She is hardly fifteen years old. As much as she would like to laugh, learn and play, like millions of other children, she cannot. She is confined to her wheelchair, and imprisoned by the four walls of the house – but she does not seem to think of it as a prison, for she does her best to keep herself busy. During the day she reads, paints and does needlework. She has all the time in the world to do these – for she has nothing but time on her hands.

Like other girls her age, I'm sure she has her own dreams, ideas and hopes. I'm sure she dreams of herself running and frolicking about in the fields and meadows full of bright yellow daffodils. But in real life, she sees herself wheeling her wheelchair all around the house and singing to herself. She can never hope – not even in her wildest dreams, that she can run about, and lead the life of a normal girl of fifteen – she is different from most others, but then again same as a few millions.

She is quiet and unassuming. She goes about her duties quietly, without complaining. Her family looks upon her as a hindrance, no matter what she does or doesn't. She has few friends. Her usual day begins at 6 o'clock, when she is woken up. She is made to have a wash, and fed breakfast. Her tutor comes at 9 o'clock. She spends four hours at her books, and then has lunch. She then does some needlework and gets some fresh air. At 7 o'clock, she is back inside, at her books and hobbies.

She is curious – and intelligent. She is full of questions of the outside world – the world she is separated from. She lives in a surprisingly small world, one which is bound by four walls. However, it is not very often that people stop to answer her questions. She is upset by this, but has no choice but to remain silent.

The sad part is nobody thinks of her as a normal human being. Kindness is something that is a sort of treat to her. She doesn't have many people who listen to her, her fears, dreams, likes and dislikes – instead she is a part of the scenery. She loves people and company, but rarely does she get to see any, who will speak to her. Would you come and speak to her? I'm sure she'll love your company. Just drop by any time. As I told you, she has nothing but time on her hands.

SUDARSHAN BAILY

I CMS

DEFT DEFINITIONS

- HUMILITY** : the ability to look appropriately shy while explaining to people how wonderful we are.
- LANGUAGE** : something we thought we handled well until we had to send a telegram.
- HUMAN NATURE** : What makes us insult drivers when we are pedestrians and not at the wheel.
- PATIENCE** : the virtue most needed just when we run out of it.
- POSSIBILITY** : No in three syllables.
- PUBERTY** : period of life in which kids stop asking questions and start questioning the answers.
- OLD AGE** : period of life in which we no longer care where the wife is going, as long as she doesn't want us to come along.
- LONELINESS** : prison that can be opened only from the inside.
- MOTHER-IN-LAW** : person who sometimes goes too far when she stays too close.
- SECOND MARRIAGE** : hope triumphing over experience.

SERITHA KOSHY
II PUC (HESP)

A DICTIONARY WITH A DIFFERENCE

- Archeologist** : One whose career lies in ruins
- Cannibal** : One who is fed up with people
- Conscience** : Something that makes you tell your mother before your sister does
- Dancing** : The art of pulling your feet faster than your partner can step on them
- Diplomat** : A man who remembers a woman's birthday but forgets her age.
- Dentist** : He who bores everyone to tears.
- Education** : The art of forcing abstract ideas into concrete heads.
- Hypocrite** : A boy who goes to school with a beaming smile on his face.
- Lecturer** : One with his tongue in your ear and his faith in your patience.
- Life Insurance** : A contract that keeps you poor all your life so that you can die rich.
- Marriage** : An institution in which a person loses his bachelor's degree without acquiring a master's
- Misjudge** : A lady judge who is not married.
- Modern sculptor** : A man who takes a rough block of wood or stone, works on it for months and makes it look like a rough block of wood or stone.
- Philosopher** : One who, instead of crying over split milk, consoles himself with the thought that it was four fifths water anyway.
- Photographer** : One who sits in a dark room and awaits developments.
- Politician** : One who promises to build a bridge where there is no river.

- Professor : A man whose job it is to tell students how to solve the problems of life which he himself has tried to avoid by becoming a professor.
- Public speaking : The art of diluting a two minute idea into a two hour vocabulary.
- Quartet : A singing group in which all the four think the other 3 can't sing.
- Television : The device which has changed a generation of children from an irresistible force to immovable objects.

K. PRASHANTH
II PCME

ON MEETING W.H. SPOONER

- Boy : Hullo, mood gorning Sir!
- Spooner : Oh! mood sorning, Gon!
- Boy : Mad to gleet you.
- Spooner : How are you sy mon?
- Boy : Oh! just woing dell sir.
- Spooner : How stoes your gudies?
- Boy : Just about sine fir
- Spooner : Mood to have get you
- Boy : It was a sleasure pir
- Spooner : Mank you very thuch
- Boy : Mank you very thuch
- Spooner : Bood gye
- Boy : Bood sye gir.

BABU SEBASTIAN
II JP Eng.

A TIME OUT WITH FEW RIDDLES

1. What is smaller than an ant's mouth?
2. What is worse than finding a worm in an apple?
3. What is the only thing which you can break when you say its name?
4. What is the end of everything?
5. What goes through a door, but never goes in or comes out?
6. What would you call a man who is always wiring for money?
7. Why is a ship one of the most polite things on earth?
8. Why can't it rain for two days continually?
9. Why are the Photographers the most progressive of men?
10. Why is a river rich?

BABU SEBASTIAN
II JP Eng.

ANSWERS: 1. What the ant eats. 2. Finding half a worm. 3. Silence 4. The letter G. 5. Keyhole. 6. Electrician. 7. It always advances with a bow. 8. For there is always a night in between. 9. For they are always developing. 10. Because it has two banks

FEELING FRUITS OF THE LOST FLOWER

Lives don't mean a thing to the elements
But are we to bear pain always
Must we not enjoy peace and love sentiments
Before I'm also plucked away to be a dot in time
How much more insignificant the flowers then
Things of value here but none in heaven.

Dreams are but dreams to see and forget
Just as illusions never made the universe, or the Kaleidoscope
Rest thy mind for peace, yet to come
Might not before I'm long gone
Truly said that reality with us fades and dies
But beyond the illusions see what lies
As love, the joy, the long suffering
That none can hate, nor none can hide.

For to find another, a new found scent
From where the coloured lost one went
Is to tear the veil, and wipe the tears
Let be gone the past in this new found friend.

Thus stamping grounds, where stood the past
Surely never alone, till the last.

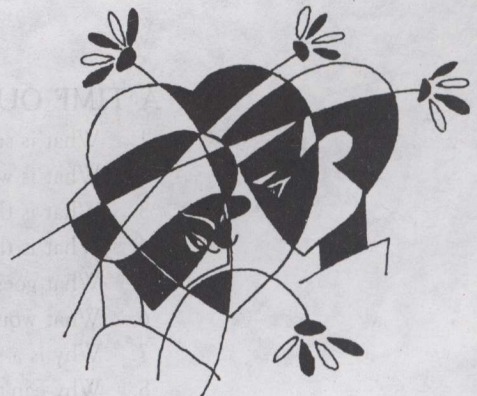
ROBY JACOB THOMAS
II B.Sc. (PME)

SEDUCTION

I love the dark winter nights
When I cannot see your face to face
I'm scared to view your eyes in the light
For it drives my heart to the very bitter end.
I love the dark winter nights
When the crickets play with a sharpened tone
The trees stand still unable to move
And the mighty lamps fade
As the clock strikes ten.
I look into her eyes and I'm not scared
She is trembling in my hands
And I should make her mine.

DEEPTHY P. NAIR
II J.P. Eng.

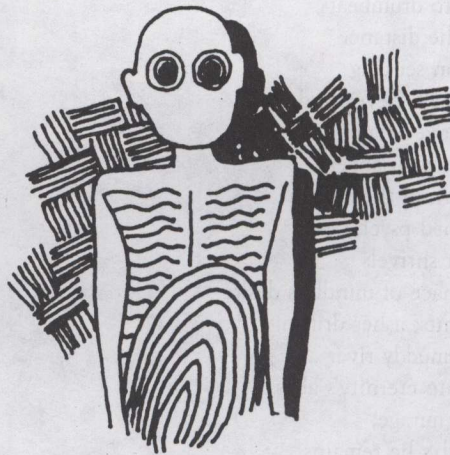
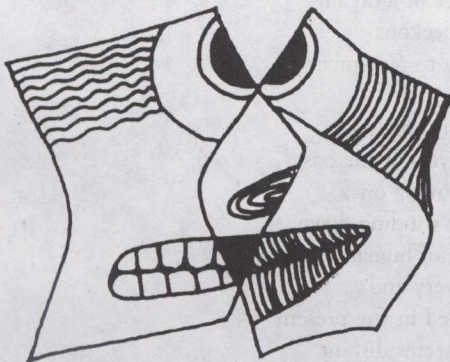

THE VOICE WITHIN ME

The Voice within me is stuck inside,
Come out my friend, come outside.
Show to the world that you are strong,
Come fast, come out and don't prolong.
Clear the darkness from my heart,
You have no right to tear me apart.
You are my faith, you are bold,
You have to come out, so please don't hold !

You are the one for whom I wait.
It's the voice within me which I never hate.
The distant horizon is going away fast,
Amid the clouds, the sun and even my past.
You were within me all these years,
Come fast, come out and don't bring tears.
Now where are you "My Voice" where is your sight?
Don't hesitate, don't crouch and don't pretend,
I can feel you coming out my friend.
The voice within me has come out at last,
Come let's go out into this world and forget the past.

DEEPAK KUMAR
I PUC (PCME)

MEN WHO TALK

I am a dead man.
I speak from my grave.
If you are there, then listen very well.
I shall speak, but once, and not any more,
this message, I want you, to give to the world.
I lie here rotting, for no reason good.
For I had committed the sin, of writing the truth.
I wrote well, but was known to none.
But, when they saw it, they knew pretty well,
what I had written, was nothing to what I could tell.
They called me here, and when I came, they said but this,
'We bid you farewell.'
That was the last, the last words I have heard.
And now I hear nothing more,
but the sounds of hell.

ABDUL JABBAR
I PUC (CAMS)

LONE WANDERER

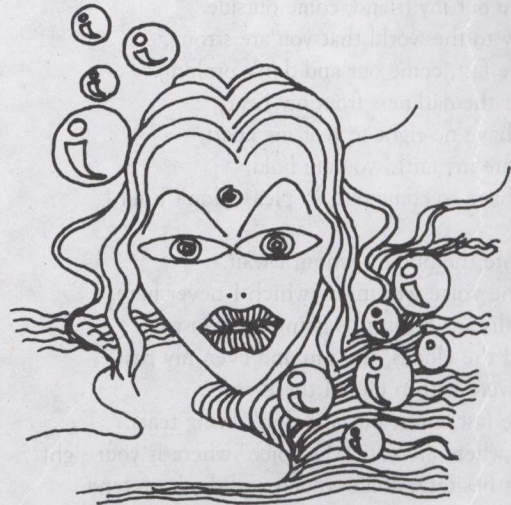
As a voyager in time
he stands – lonesome
below the stars
in the shadow of the sun,
marching to drumbeats
heard in the distance
he walks on seeking
the truth he'll never find ...
touching love's flame
he watches it disappear
leaving behind the stench
of a scorched psyche
a soul that shrivels
in the furnace of mindless desire
the remnants, ashes drifting
over life's muddy river ...
slipping into eternity's abyss
as in life's mirage,
So in death's he remains
alone ... as always.

SONIA SHARON DEVADATTA
I BCOM

TWO THINGS

Two things to respect
Old age and religion.
Two things to admire,
intelligence and character.
Two things to love,
Purity and honesty.
Two things to cultivate,
Courage and cheerfulness.
Two things to maintain,
Promise and friendship.
Two things to avoid,
Smoking and drinking.
Two things to watch,
Speech and action.
Two things to control,
Temper and temptation.
Two things to prevent,
Laziness and falsehood.

SUNANDHA G.
I PUC, PCMB "C"

VISAGE

Myriad hues of memory
drift before sleepless eyes
on the edge of a dream
nostalgia beckons
with much to remember
little to forget
whispers and wishes
lost in prayers of the past
and life moving on
inexorably winding down
the vortex of human existence
until the very end ...
encapsulated in the present
yesterday seems distant
yet when the mind wanders
visages of the past return again ...
and still... amidst
reminiscence's golden haze
I see you – a visage
slowly fading into brown ...

SONIA SHARON DEVADATTA
I B.Com.

HEY EXAMINATION

Hey examinations
You're a curse on civilization,
This is my observation,
That you're a form of aggression,
on the children of the nation.

Whenever you come by our station
You cause perspiration,
and constant irritation,
You are a form of interrogation,
You're a great obstruction,
and dont forget the tension.

You're a great botheration
to the children of our nation,
You're a horrifying sensation,
who stops blood circulation.

Dont worry examinations
we're preparing for your cremation
As we are sending an application
To the minister of education
for your elimination.
Through the schools of the nations
and shall start an agitation

And to mark this occasion
The people of this civilization
Will prepare a declaration
And bid good bye, to every cursed
examinations.

B. SENTHIL KUMAR
I B.Sc. (CBZ)

ON SECOND THOUGHTS

On Second Thoughts
Man would not have sinned,
Cause on second thoughts
Man hated sin.

You see a glitter
You hunger for gold,
But on second thoughts
You know its a fraud.

For the miss of a heart beat
You think your heart is stolen,
But on second thoughts
You hear the next heart-beat.

For a dark-clouded sky
You well-wish your crops,
But you pray for the fishers
on second thoughts.

Buds do bloom
To give man joy
But a tear drop seen
Gets them faded away.

Power and prosper
Swells your heart with pride
On second thoughts
Pride swallows you alive

Man came down to occupy a space,
To load the earth and burden the ground
But once he knew
Roses had thorns and
Rocks were hard
Man decided to move away –
on second thoughts

RUBY MARY VARUGHESE
II B.Sc. (CMS)

THE END

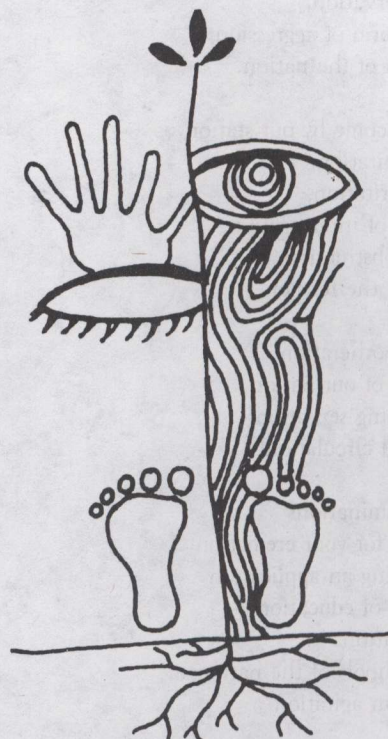
He ran
As fast as his legs could him carry,
To where his master worked
In the stone quarry,
His antics pleased his master,
Helping him to work faster,
Which was useful for their sake,
For them to meet their ends make,
Though devoid of speech
He gave excellent company,
He could express himself
Better than many,
They were inseparable,
Till fate turned the table,
There were tears in his eyes
Now red,
As he kept looking at his friend
Now dead,
Crushed by a stone of the quarry
All those who saw, were moved and sorry
For the master and
His four legged friend
Who had pushed his master aside and
Brought about his own end.

JOSE P. JOSEPH
I CMS

UNIQUE MYSTERY

Unique to me mystery to all
I wonder if others could make this their call
Difference is what I strive for,
in the process I tried to avoid the war.
I search for my peace,
which for long has been the only lease.
I ponder over human nature,
which has tried for the greater.
My study lies in people,
unique ordinary and simple
over the actions I wonder about the reason,
could it be self treason
But I notice outside attitude,
which seems to have no substitute,
So I search for conclusions,
rather a forced solution.
Then I ponder simply,
over this unique mystery,
Unique to me mystery to all,
I wonder if others could make this their call.

NIKOLAI
II HECA

RE-BIRTH

What a way to be born again
When my shadow itself cut me dead
It reminds me the darkest nights
When my heart too had feared my death
My voracious heart had dreams fulfilled
And I had the right to be but proud
'Love' my lord, I call an evil
I declaim the weakness I had in me
What a way to be born again
Life, I hope will lead me through
To make you mine, to feed my greed
Call me selfish, it suits you too
What a way to be born again.

DEEPTHY P. NAIR
II J.P. Eng

IT IS ALL COMING BACK TO BE AGAIN

I was blank before sorrow,
 I did not know what to do on the morrow,
 I began to question my life,
 often filled with strife,
 A search was on,
 to live a life still on and on,
 But the only method sought,
 was to give sorrow no thought
 I eluded it all,
 so nothing on me could befall.
 It all gave me one invitation,
 to search for personal satisfaction,
 But with the surrounding folks,
 I did feel the stroke.
 And before I met in a collision,
 I understood the entire situation.
 Before anything could be done about the arising pain.
 I realised – it is all coming back to me again.

NIKOLAI
 II HECA

MAN'S NATURE

Meandering through untreaded paths,
 to be good was my thoughtful start.
 On my way I saw birds,
 fresh like the morning dew
 but could see them victimised to nature's stew.
 I saw grilled creatures
 sweet, scented and soft
 only to be hooked by nature's rod.
 I gazed at mermaids
 ravishing and graceful in attire
 only falling prey to nature's desire.
 My vision fell on damsels
 So unique and fresh
 Only to get tangled in nature's mesh.
 It is man's nature
 that has given our surroundings such a stature.
 It is man's stature
 which has destructed our surrounding nature.
 And man's contribution to nature,
 his own nature.

NIKOLAI
 II HECA

AS I STAND STILL

As I stand motionless,
 the tears roll down my face.
 The pain is heavy
 with memories I cannot erase
 When will it end I ask
 for I know it will
 But now, laughing faces
 surround me, as I stand still
 The faces are many
 contorted and cruel
 Jeering and grinning
 for I am the fool
 The remarks are razor-edged
 The sharp words, so hard to bear,
 bombard me from all sides,
 ready to slash and tear.
 But not at my body
 for that pain I can stand,
 but at my vulnerable soul,
 already crushed by various hands
 But it will end
 for I know it will
 but until then, tears fall
 as I stand still.

LISA JAMES
 I JP Eng.

JOKES

Judge: "The next man to raise his voice in the court
 would be thrown out"

Prisoner: "Hurrah"

A car was involved in an accident in a street. As
 expected a large crowd gathered. A bright reporter
 in order to get near the car started shouting loudly.
 "Let me through! let me through! I am the son of
 the victim! The crowd made way for him. Lying in
 front of the damaged car was the donkey it had run
 over.

Mr. Johnson got a leg fractured and was advised by
 his doctor not to climb the staircase. After a week
 he went to the doctor, his legs and hands were
 swollen and full of injuries. When the doctor asked
 him the reason, Mr. Johnson told him that he had
 to climb through the pipe line to his flat as he was
 advised not to go by the staircase.

ASHISH DEVGUN
 I PME

THE LETHAL DELIVERY

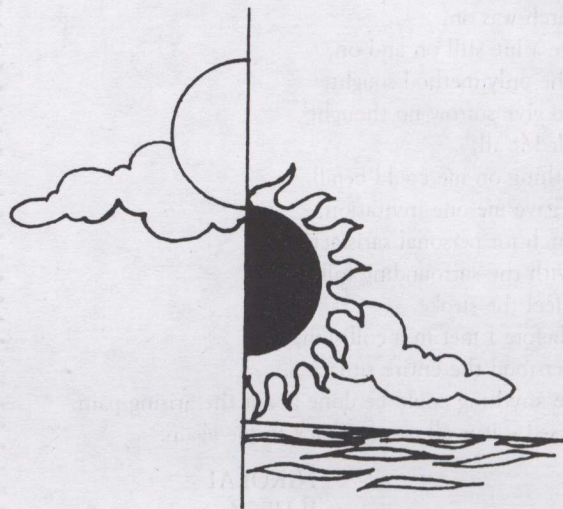
He was standing at the crease,
the bowler bowled.
and when he struck the ball,
there was an explosion,
Hey! not literally
as I usually mean,
but the ball was hit with such terrible force,
that the round ball looked like a kidney bean.
It went searing through the air,
blasting the molecules out of the way,
the bowler almost gouged his eyes out,
for sending such a delivery,
the captain's face? full of worry,
meanwhile the ball kept soaring,
and then it started its downward path,
gaining incredible speed
going into the crowd,
till it struck the Benefactor's head,
knocking him dead,
the batsman's face was now fully red.

JOSE P. JOSEPH
I CMS

WHEN THE HEARTH WAS BUT WARM

When the hearth was but warm,
The glowing embers after a fire,
The sudden burst, and in a twinkling, death.
The fire, of a life not in good stead.
For, the rub of love could still cause
A feather brush or friction.
And, out of the fire, a prone form
From an awkward adolescent shape,
To a figure moulded in fine clay.
The fire's at its peak and then scales down,
Leaving the dying embers as in the twilight years,
The glow of life finally disappears.
Death's a reprieve, yet a spark remains,
But the ashes cannot support another fire,
Wise men lead their lives and fools follow them.

C. RAHUL
I PUC (HESP)

EVENING BEAUTY

Red & orange, enveloped the evening blue,
Welcoming darkness in all glory, anew
The soberly sea shone in silver and gold,
A visual treat with beauty and splendour, two-fold.

The swirling waves splashed the monoliths
Worthy enough, for a painter's acrylics
The sand glowed with games of little ones
Who were all in all ..... happy & joyous, in tons !

I walked thro' the shore, enormously content in mind,
Draping self with the orange & saffron glow,
My eyes, in a stance fell on a human figure
Clad in rags, holding a bowl & counting coins

To him, it was just the end of another day ....
When nature can give, it can as well take !

M. RADHIKA
I JP ENG

RELATIONS

If it is real, warm and caring;
It is something worth sharing.

The main constituent is understanding;
As it is an ocean depthless and never ending.

If there is love and admiration;
It is a bond with promises and deep consideration.

Before you enter a relationship be prepared for it;
You may enter it easily but you can never end it.

There should be truth and value for thoughts
and words spoken;

For everything holds a meaning that just cannot
be forgotten.

JAYA LAKSHMI V.G.
I PCMB "B"

BOLDLY FACE THE FUTURE

Invest what you have,
'Coz after a while you will get a return.
Invest what you have in several different businesses,
'Coz you don't know what disasters might happen.

If clouds are full of rain,
They will shower on the earth.
A tree can fall to the north or south,
But it will stay where it falls.

Those who wait for perfect weather
Will never plant seeds;
Those who look at every cloud
Will never harvest crops.

You don't know where the wind will blow,
And you don't know how a baby grows inside the mother.
In the same way, you don't know what God is doing,
Or how he created everything.

Plant early in the morning, and work until evening,
Because you don't know if this or that will succeed
They might both do well.

MERCY S.
II CMS

BORN TO DIE

We are born to die one day
The day will turn as useless as hay
"I need a shoulder to cry on" you often say
But, that day will leave you alone on your way
You will be carried to burn or buried one day
Your fame, respect & money will no more play.

Like the smell vanishes when a flower dries
Time will fade memories and there will be no more cries
Then for gold, palace and clothes what will be your price
What could not satisfy you in countless tries
A few more days with beloved ones, but time flies
Then you in the intangible world, who was yours,
then you will realise.

Stars will twinkle and birds will sing still
Your absence will hardly disturb their thrill
With your power, achievement, money and skill
Buy that isolated day, if you can, against God's will
No one, parents, friends, life companion be there, of
loneliness you will fill
Only you, alone as the night, sky, sea or an isolated hill

Why then you die for name and fame
Why then earning more and more useless paper is your aim
Why for success we enjoy leaving others in pain
Why be proud when nothing you have gained
Why then thrill when victory is vain

ABHISHEK
III BBM

THE LIGHTER SIDE ....

Seen etched on a desk in a lecture room of a college,
"In loving memory of all those who died waiting for
this period to be over."

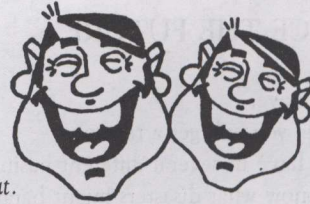
FAMILY PROBLEM:

Two men met at a bar and struck up a conversation. After a while one of them said, "You think you have family problems? Listen to my situation."

A few years ago I met a young widow with a grown up daughter and we got married. Later, my father married my step daughter. That made my step-daughter my step-mother and my father became my stepson. Also my wife became mother-in-law of her father-in-law. Then the daughter of my wife, my stepmother had a son. This boy was my half-brother beco's he was my father's son, but he was also the son of my wife's daughter which made him my wife's grandson. That made me the grand father of my half-brother. This was nothing until my wife and I had a son. Now the sister of my son, my mother-in-law, is also the grandmother. This makes my father the brother-in-law of my child, whose step-sister is my father's wife. I am my step-mother's brother-in-law, my wife is her own child's aunt, my son is my father's nephew and I am my own grandfather and you think you have family problem?"

— compiled from sources

JOKES, JOKES AND JOKES

Teenage Music: Labour pains with a beat.

.....

Big theme of these shows are U.F.O.'S spotted by U.F.O.'S – unidentified flying objects spotted by unbelievably fuzzy observers.

.....

Mosquitoes are like small children the minute they stop making noises, you know they're into something.

.....

Patience: It's the ability to "put up" with people you'd like to 'put down'

.....

Optimist: A man who marries the secretary thinking he'll continue to dictate her.

.....

Politician: A man who shakes your hand before the election and your confidence afterwards.

.....

Confidence: is buying a bottle of hair restorer from a bald headed salesman.

.....

VINAY KUMAR K.
I BA (HEP)

LINGUISTIC LAPSES

In a hotel in Athens: Visitors are expected to complain at the office between the hrs of 9 and 11 a.m. daily

.....

In a Japanese hotel: you are invited to take advantage of the chamber-maid.

.....

Outside a Hongkong dress shop: Ladies have fits upstairs.

.....

In a Copenhagen air line office: We take your bags and send them in all directions.

.....

Advertisement for donkey rides in Thailand: Would you like to ride on your own ass?

CATCHY SIGNS:

A store advertising a new brand of cold-cough syrup: "Got a cold? Try our cough drops. We guarantee you'll never get better."

.....

Sign outside a Theka (liquor vend) in Meerut in Hindi: If you drink to forget every thing, kindly pay us in advance."

LAUGHS:

The warden was making his usual rounds at the asylum and saw one of the inmates holding a fishing rod. He had the end of the rod dangling in the wash-basin. Trying to be kind, the warden asked, "Catch anything?"

The inmate replied, "In a wash basin? Are you crazy"

.....

A Sardarji went to the doctor to get some medicine as he was not feeling well. "This is pretty strong stuff," said the doctor, "so take some first day, then skip a day, take some again and then skip another day and so on."

A few months after the doctor met Sardarji's wife and asked how he was.

"Oh, he is dead", she told him.

"Did not the medicine I prescribed do him any good?" asked the doctor

"Oh the medicine was all right," she replied.

"It was all that skipping that killed him."

.....

In the corridor of a government office was a signboard reading "Don't make a noise" Someone added the following words: "Otherwise we may wake up."

CRICKET
TEAM

HOCKEY
TEAM

BASKETBALL
GIRLS TEAM

FOOTBALL 'A'

FOOTBALL 'B'

VOLLEY BALL

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

PROFICIENCY
AWARD
WINNERS

NSS GROUP

FINAL M.Sc.
Physics

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

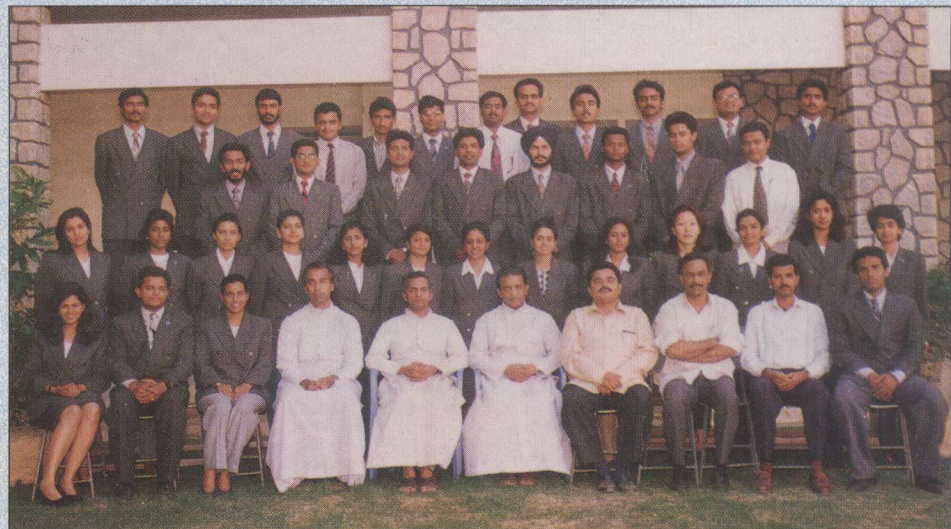
FINAL M.A.
Sociology

FINAL BHM

FINAL MBA

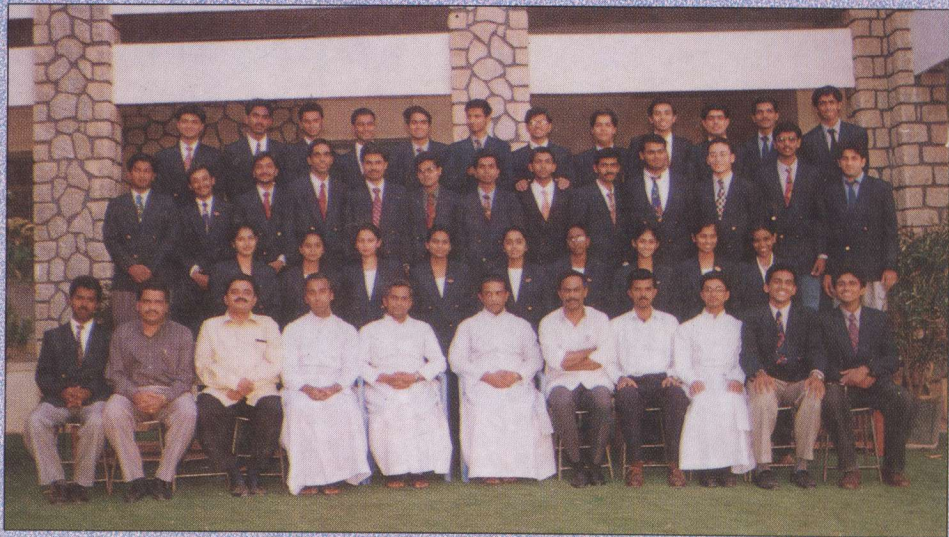

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

III BBM

FINAL MCA

III B.Sc. CBZ

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

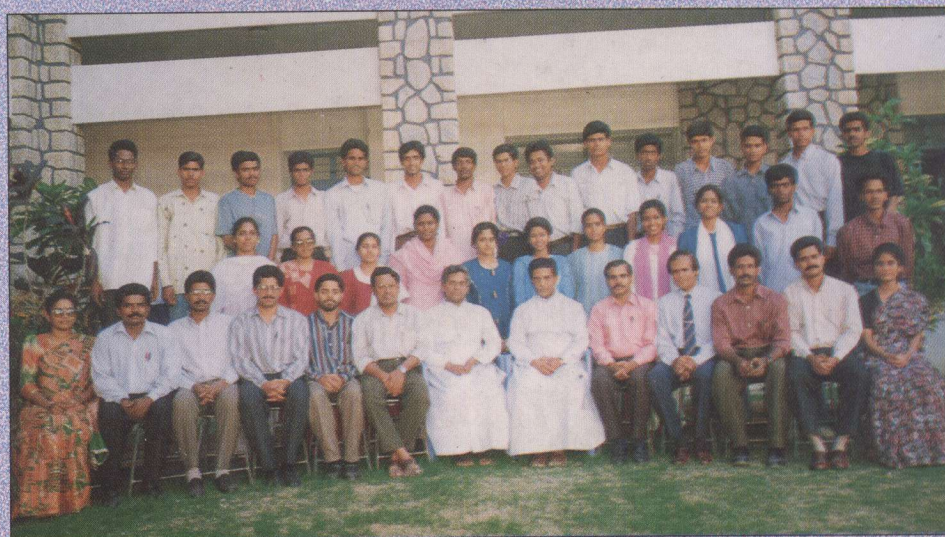
III B.Sc. CMS

III B.Sc. PCM

III B.Sc. PME

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

III B.Com. 'A'

III B.Com. 'B'

III B.A. JP Eng.

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

III B.A. HEP

III B.A. PS Eng.

III B.A. PS Eco.

1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

II PUC PCMB
'A' & 'C'

II PUC PCMB 'B'

II PUC HESP

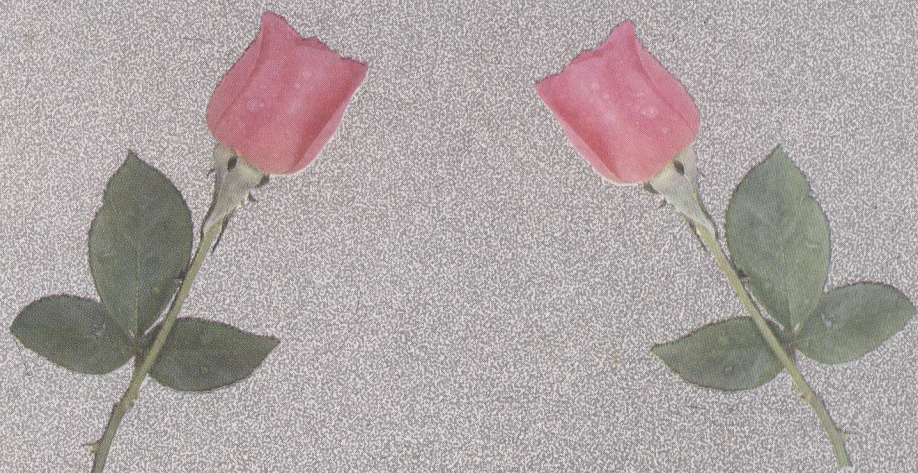
1996

O U T G O I N G S T U D E N T S

II PUC CAMS

II PUC HECA

हिन्दी विभाग

विषय सूची

(1) वतन (कविता) - रश्मि ठाकुर	2
(2) एक अविस्मरणीय घटना - (लेख) - अखिला	3
(3) मैं चाहती हूँ (कविता) - किरण वर्मा	4
(4) क्या स्कूली शिक्षा ही असली शिक्षा है? (लेख) - रश्मि ठाकुर	5
(5) वो भी क्या दिन थे? (कविता) - शरोण मालिनी	7
(6) मेरा परिचय (लेख) - शकुन्तला यादव	12
(7) इतिहास का परचा और परचे का इतिहास (कविता) - वीरेन्द्र सिंह	8
(8) मैं माँगूँ अतुल वरदान - (कविता) जयश्री शुक्ला	4
(9) कन्नड संघ के गौरवमयी 25 वर्ष (रिपोर्ट) - अरविंद बाकलीवाला	9
(10) परमाणु निःशस्त्रीकरण और भारत (लेख) - अरविंद बाकलीवाला	11

वतन

वतन हमारी आन है,
इसपे जान कुर्बान है।
हम इसके बुलबुले हैं।
यह हमारी शान है।

वतन से जो दगा करे,
जिए नहीं, वह मरा करे।
वतन से जो प्यार करे,
उसपे वह जान निस्सार करे।

वतन की राह पे,
हमें चलते जाना है।
इसकी शानौ - शौकत को,
और भी बढ़ाना है।

वतन हमारा खुदा है।
इसके आगे कौन जुदा है ?
यह हमारी आन है,
इसपे जान कुर्बान है।

जय हिन्द!
द्वारा - रश्मि ठाकुर
प्रथम वर्ष बी.ए.

“हिन्दी देश की एकता की ऐसी कड़ी है. जिसे मजबूत करना प्रत्येक
भारतीय का कर्तव्य है”।

एक अविस्मरणीय घटना

यों तो जीवन का हर क्षण व्यक्ति के निजी अनुभवों की शृंखला में एक कड़ी बनकर जुड़ता जाता है पर उल्लेखनीय वह ही अनुभव होते हैं जो या तो अत्यधिक प्रसन्नता प्रदान करते हैं, अथवा दुःख की अमिट छाप छोड़ जाते हैं। यह वह अनुभव हैं जो व्यक्ति के जीवन में नया मोड़ भी लाते हैं और जीवन को अधिक समृद्ध तथा जीने के योग्य बना देते हैं।

देश-भर में बस या गाड़ी से यात्रा करना मुझे बहुत पसंद था। यात्रा करने के कारण बहुत से यात्रियों से तो घनिष्ठ संबंध भी हो गया था। यात्रा की लंबी अवधि हँसते-बोलते कट जाती थी। जिस दिन का उल्लेख यहाँ करने जा रही हूँ उस दिन मैं, दिल्ली से लखनऊ जा रही थी। संयोगवश साथ की सीट पर मेरी परिचित सहयात्री बैठी हुई थी।

बस लगभग भर चुकी थी। कंडक्टर बस में आ चुका था और यात्रियों के टिकट चैक कर रहा था। ड्राइवर भी चाय के प्याले का आखिरी घूँट भर कर बस की ओर चला आ रहा था। इतने में अचानक एक अंधेड़-सी उम्र की महिला बड़े करुण स्वर में विलाप करती हुई बस में चढ़ गई और कंडक्टर के सामने हाथ जोड़कर प्रार्थना करने लगी कि जैसे भी हो वह उसे एक सीट दिलवा दे, क्योंकि हाल ही में उसे तार मिला है कि उसका बेटा जो मेरठ में सर्विस करता है, किसी दुर्घटना में गंभीर रूप से घायल हो गया है। उसकी दशा को देखकर लगभग सभी यात्री करुणा से विचलित हो उठे थे, किंतु कोई भी अपनी यात्रा स्थगित करके उसे अपनी सीट देने को तैयार नहीं था। इच्छा होने पर भी मैं उसकी सहायता करने से मजबूर थी क्योंकि मेरा लखनऊ पहुँचना बहुत जरूरी था। मैं ने अपनी सहयात्री की ओर याचना की दृष्टि से देखा। पता नहीं वह मेरी याचना से अभिभूत हुई या उस वृद्धा पर उसे दया आ गई, वह तुरंत अपना टिकट उस महिला को देकर नीचे उतर गई।

बस चलने में देरी होने के कारण ड्राइवर कुछ झुंझलाया हुआ था अतः जैसे ही यह मामला निपटा उसने झटके से बस चला दी। वृद्धा मेरे ही पास बैठी थी अतः स्वाभाविक रूप से मैं ने उससे उसके पुत्र और उस दुर्घटना के बारे में पूछने लगी। बातों में पता नहीं चला कि बस कब यमुना के पुल पर पहुँच गई। अचानक ही जैसे आसमान में बिजली की कड़क हुई हो, एक भयंकर आवाज़ हुई और हमारी बस पुल की रेलिंग से टकरा गई। बस के टकराते ही पुल की तरफ वाला बस का अगला दरवाजा टूटकर नदी में जा गिरा और उसके साथ ही वह महिला भी औंधी होकर बाहर की ओर झूल गई। एक क्षण की भी देरी घातक हो सकती थी। न जाने किस अज्ञात प्रेरणा से मैं ने झुककर पूरी ताकत से उसके पाँवों को जकड़ लिया। लेकिन लगा रहा था कि मैं भी धीरे-धीरे नीचे की ओर सरक रही हूँ। अज्ञात भय से मैं चीखने ही वाली थी किसी ने पूरी ताकत से मुझे ऊपर खींचा। पाँव पर से मेरी जकड़ समाप्त हो चुकी थी फिर भी मैं भरसक उन्हें मेरे हाथों से खींच लिया है।

मैं नहीं जानती कि मैं कबतक मूर्छित रही। होश आने पर मैं ने अपने सहयात्रियों को अपने सिरहाने खड़े पाया। परिवार के सदस्य भी अश्रुपूरित आँखों से मुझे देख रहे थे। धीरे-धीरे जब मैं पूरे होश में आई तो मुझे पता चला कि उस वृद्धा को किसी युवक ने ऊपर खींच लिया था जबकि भयाक्रांत दशा में मैं यह समझ बैठी थी कि वह मेरे हाथों से छूटकर नदी में गिर पड़ी है। मेरे सहयात्रियों ने ही बताया कि अत्यंत आवश्यक होने के कारण वह वृद्धा फर्स्ट-एड लेकर अगली बस से अपने दुर्घटनाग्रस्त पुत्र को देखने चली गई है। पर वे निरंतर मुझे और मेरी उस सहयात्री को आशीर्वाद दे रहे थे कि हम लोगों के कारण ही उसके जीवन की रक्षा हो सकी और वह अपने पुत्र से मिल सकेगी।

इस अनुभव ने मुझे भी एक नई जीवन-दृष्टि प्रदान की है कि हमें यथासंभव दूसरों की सहायता करनी चाहिए। भगवान भी उन्हीं की रक्षा करता है जो दूसरों की मदद करते हैं। अगर उस दिन मेरी सहयात्री ने उस वृद्धा की सहायता न की होती तो उस दिन उस दुर्घटना का स्वरूप न जाने क्या होता।

अखिला

-प्रथम वर्ष पी.सी.एम.बी.

मैं चाहती हूँ

ए जिन्दगी ! मैं तुझसे सिर्फ इतना चाहती हूँ।
तेरे आँचल से बस थोड़ा सा प्यार चाहती हूँ।

चाहे हो वो माँ की ममता,
चाहे हो वो प्यार पिता का,
या हो एक भाई का स्नेह
और बहन की मित्रता मैं चाहती हूँ।

ए जिन्दगी ! मैं तुझसे सिर्फ इतना चाहती हूँ,
तेरे आँचल से बस थोड़ा सा प्यार चाहती हूँ।

चाहती हूँ कुछ बनूँ मैं, पुत्री नहीं सुपुत्री बनूँ मैं
बहन नहीं भाई बनूँ मैं,
पत्नी नहीं पति बनूँ,
करना कुछ ऐसा चाहती हूँ,
मैं किसी के काम आना चाहती हूँ।

किन्तु कोई समझा नहीं है,

भावना मेरी पढ़ता नहीं है,
आशिश कोई देता नहीं है,
मैं संघर्ष करना चाहती हूँ।

ए जिन्दगी ! मैं तुझसे सिर्फ इतना चाहती हूँ,
तेरे आँचल से बस थोड़ा सा प्यार चाहती हूँ।

किरण वर्मा
बी.ए. द्वितीय वर्ष

मैं माँगूँ अतुल वरदान

काश ! कभी ऐसा हो जाए
माँ सरस्वती मेरे घर आए
मैं माँगूँ अतुल वरदान 'शारदा'
ना कोई अनपढ़ रह जाए
मेरा भारत वही पुराना
जगत गुरु फिर से कहलाए
काश ! कभी ऐसा हो जाए
महालक्ष्मी मेरे घर आए
मैं माँगूँ अतुल वरदान 'अम्बिका'
ना कोई भूखा रह जाए।
मेरा गौरवशाली भारत
फिर से सोने की चीड़िया कहलाए

द्वारा:- जयश्री शुक्ला
बी. ए. प्रथम वर्ष

क्या स्कूली शिक्षा ही असली शिक्षा है ?

‘शिक्षा’ – यह शब्द आज के इस भौतिकवादी एवं मशीनी युग में कितना महत्व रखती है ? अब सवाल यह उठता है कि आखिर शिक्षा हैं क्या ? जो स्कूलों में शिक्षकों द्वारा पढ़ाया जाता है, या फिर विभिन्न विषयों की मोटी-मोटी किताबें पढ़ना या फिर किसी भी परीक्षा को पास करना ही शिक्षा है ? अगर इस बात को घुमा-फिरा कर न देखा जाए या फिर सीधे तरीके से इस पर गौर किया जाए तो यही मत शिक्षा कहलाता है। परंतु जिस प्रकार सिक्के के दो पहलू हैं, जो इस तरह की ओर हमारा ध्यान आकर्षित करता है कि स्कूली शिक्षा ही असली शिक्षा नहीं है।

क्या शिक्षित व्यक्ति वही कहलाता है, जिसके पास बड़ी-बड़ी डिग्रियाँ हो, या फिर जो उच्च से उच्च पद पर आसीन हो। सच मानिए ! तो आज के युग में असली शिक्षा यही है। क्योंकि अगर हम खुद अपनी चारों तरफ नज़र घुमा कर देखें तो हमें यही दिखाई देगा कि आज का हर छात्र एवं छात्रा किस प्रकार अपनी स्कूली पढ़ाई के बोझ से दबा है। हर माता-पिता का केवल यही सपना होता है कि जो वे नहीं कर सके, कम से कम उनके बच्चों अवश्य वह करें। और इसी कारणवश वे अपनी मर्जी उन पर थोप कर उनके तनाव में और वृद्धि करते हैं। आजकल के अभिभावकों का उद्देश्य केवल इतना ही होता है कि उनके बच्चों स्कूलों तथा कॉलेजों में पढ़ाए जाने वाली प्रत्येक बातों को अच्छे से रट ले, भले ही वे कुछ समझ न पाए और नही उनके सही मर्म को जान सकें। उनका लक्ष्य को केवल इतना होता है कि वे बस परीक्षा में पास हो जाए। और इसी तरह हम अध्यापकों को लें तो यह बात और भी स्पष्ट हो जाएगी। हर अध्यापक यही चाहता है कि उनके विषय का पाठ्यक्रम वह निर्धारित समय पर पूरा कर लें, भले ही इसके लिए उन्हें कुछ भी क्यों न करना पड़े। अपने इसी धुन में मग्न वे स्कूलों में पढ़ाई के साथ होने वाले हल्के पिरियड जैसे:- खेलकूद, योग, संगीत तथा पुस्तकालय जाने के समय को अपने विषय के लिए उपयोग में लाने लगते हैं। तब बार-बार वे इसी बात पर ध्यान देते हैं कि केवल उनका विषय ही महत्वपूर्ण है, बाकी संगीत, कला इत्यादि बेकार की चीज़ें हैं उनका कोई महत्व घट जाता है। उनके इसी सोच के कारण विद्यार्थियों में यह कुंठा उत्पन्न हो जाती है कि अगर वे पढ़ाई में अच्छे नहीं बन सके तो उनका कोई अस्तित्व ही नहीं रहेगा। दूसरी बात यह है कि हर अध्यापक यही चाहता है कि उनके विषय में प्रत्येक छात्र पास हो, और अपनी इसी चाह को पूरा करने के लिए वे विद्यार्थियों पर पढ़ाई का अधिक बोझ देने लगते हैं, जैसे-अधीक गृहकार्य देना, कक्षा में, हर वक्त परीक्षा जैसा माहौल बनाए रखना इत्यादि। इन सब से असर छात्रों पर ही पड़ता है। बच्चा पढ़ाई में मन लगाने के वे इस बात पर अधिक ध्यान देते हैं कि कब घंटी बजेगी, और हमें छुटकारा मिलेगा। एक तरह से छात्र बोरियत सा महसूस करने लगता है। घर जाओ तो पढ़ाई का तनाव, स्कूल आओ तो अध्यापकों का डर। इन सब के कारण अधिकांश बच्चों का मन पढ़ाई से उचट जाता है और तब के कहीं और आकर्षित हो जाते हैं, बुरी आदतों के तथा बुरी संगति। के शिकार हो जाते हैं। और उनका यही रवैया उन्हें उद्वंड बना देता है। हाँ! यह बात भी सच है कि आजकल के बच्चे बहुत शरारती एवं बेकाबू होते जा रहे हैं। लेकिन इन सबके पीछे माता-पिता, घर का माहौल एवं आस-पास का परिवेश ही जिम्मेदार है। लेकिन इन सब कारणों के ऊपर, सबसे मुख्य कारण है समय की कमी तथा आज के मनुष्य का व्यस्त जीवन तथा उसकी अपनी समस्याएँ।

अब आप ही सोचिए, जहाँ हर माता-पिता की कामना बस इतनी होती है कि उनका बच्चा बड़-लिख कर अच्छे से अच्छा नौकरी पाए और खूब पैसे कमाए तथा हर अध्यापक यही चाहता है कि उनके विषय का हर छात्र पास हो जो, क्या वहाँ छात्र शिक्षा का असली महत्व समझ सकता है ? और क्या ही वह अपने विद्यालय में पढ़ाए जाने वाले विषयों को शत-प्रति-शत समझने में समर्थ है ? शिक्षा का सही अर्थ है, खुद समझने की शक्ति को विकसित करना,

अच्छे-बुरे की पहचान करने में समर्थ होना और अपने पूरे व्यक्तित्व को सही रूप में उभारना तथा दूसरों के समक्ष पूर्ण रूप से खड़े होने की क्षमता रखना। शिक्षा ही तो वह चीज है, जिसके कारण मनुष्य जानवरों से श्रेष्ठ हो पाया है। शिक्षा प्राप्त करने के पश्चात् भी कोई मार-पीट, धोखा-धाड़ी तथा भ्रष्टाचार जैसी बुराईयों की ओर आकर्षित हो जाता है, तो यह कितनी शर्म और अफसोस की बात है। और आज-कल के स्कूलों में पढ़ाए जाने वाला हर विषय अधूरा ही होता है। जोड़-तोड़ तथा आधी-अधूरी ज्ञान से क्या लाभ? समय की कमी और अपने अन्य शौकों को पूरा करने के लिए छात्र भी इस बात की ओर ध्यान नहीं देते हैं। शिक्षा का दूसरा नाम ही साधना है। ज्ञान की प्राप्ति स्वयं को उसमें लीन करने तथा समर्पित करने के पश्चात् ही होता है। लेकिन यह भावना बहुत कम लोगों में दिखाई देता है।

अंत में मैं अपने लेख में इतना ही लिखना चाहूँगी कि शिक्षा को केवल अपने जीविकोपार्जन का साधन मात्र मान ग्रहण न करें, उसे तथा उसके मूल्यों को अपने जीवन में उतारने की कोशिश करें। नहीं पूरा वा केवल उसके थोड़े से अंश को ही अपने जीवन का आदर्श बनाए, तभी आपका शिक्षित कहलाना सार्थक होगा।

अतः:

“ज्ञान तो सागर सामान है, भरा - पूरा, और मनुष्य जीवन समस्याओं का जाल है। इन समस्याओं का निदान ज्ञान रुपी सागर के बूंदों से ही प्राप्त होगा। जिस प्रकार पानी से प्यास बुझती है और जीवन चलता है, उसी प्रकार ज्ञान से आत्म संतुष्टि मिलती है और सुख एवं आनंद प्राप्त होता है।”

धन्यवाद!

द्वारा - रश्मि ठाकुर
प्रथम वर्ष बी.ए.

“हिन्दी द्वारा सारे भारत को एक सूत्र में पिरोया जा सकता है।”

★ ★ ★ ★

“हिन्दी पढ़ना आसान, लिखना आसान और बोलना आसान - शुरू तो कीजिए”।

‘वो भी क्या दिन थे’ ?

वो भी क्या दिन थे ?

जिन्हें हम हँसते खेलते बिताते जा रहे थे
न चिन्ता थी न कष्ट था
न गर्मी की फिक्र, न धूप की
तपन का एहसास, बस अपने
ही कार्य में लीन, झूमते गाते

छोटे-छोटे नन्हे, थे, याद है मुझे
स्कूल में जब पहली बार आये थे
पहले कदम बढ़ाए रोते-रोते,
मम्मी, पापा जबरदस्ती छोड़ जाते
तब टीचर हमें खेल में लगाती
खेल खेल में ए.बी.सी. पढ़ाती

नर्सरी से गए जूनियर वन,
जाने कब सीख गए वन-वन,
दिन गुजरते गए
हर साल हम आगे बढ़ते गए,
स्टैंडर्ड टैन में जब रखा कदम,
मानो स्कूल के दिन हो गए खतम

बहुत चाहा था वक्त यहाँ ठहर जाए
लेकिन फिर भी आ गए हैं वो दिन
स्कूल से जाने का, और कॉलेज में कदम
रखने का
यहाँ जो सीखते हैं, सब को दिखाना है
बढ़ाते हुए क्राइस्ट कॉलेज की शान।

द्वारा शरोण मालिनी
प्रथम वर्ष एच.ई.एस.पी.

“मनुष्य से घुणा करना और ईश्वर को पूजना- यही सब धर्मों का
योगफल प्रतीत होता है”

इंगर सोल

इतिहास का परचा और परचे का इतिहास

इतिहास परीक्षा थी उस दिन
चिन्ता से हृदय धड़कता था।
जब से जागा था सुबह
तभीसे बाँया नैन फड़कता था।

जो उत्तर मैं ने याद किये
उनमें से आधे याद हुए
वो भी कालेज पहुँचने तक
यादों में बर्बाद हुए।

जो सीट दिखाई दी खाली
उस पर ही हटकर जा बैठा था।
एक निरीक्षक जल्दी में
कमरे में आया, झल्लाया,

अरे - 2 तेरा ध्यान किधर
क्यों करके आया है देरी।
क्या तुझको पता नहीं
उठजा ये कुर्सी मेरी है।

मैं उचका, एक उचका सो
मुझमें सीटों में मैच हुआ
चकरा - टकरा कर किसी एक
कुर्सी के द्वारा कैच हुआ

जब परचे पर मेरी नज़र पड़ी तो
सारा बदन पसीना था।
और जो परचे से मैं डरा नहीं
यह मेरा ही तो सीना था।

कोपी के बरगद पर मैंने
कलम कुल्हाड़ा दे मारा
घंटे भरके भीतर कर डाला
प्रश्नों का ब्योरा - न्यारा।

अकबर का बेटा था बाबर
जो वायुयान से आया था
उसने हिंदमहासागर
अमरीका से मंगवाया था।

झाँसा दे जाती थी अक्सर
ऐसी थी झाँसी की रानी
अकसर अशोक होटल में
खाया करती थी बिरियानी

ऐसे ही चुन चुन कर मैंने
प्रश्नों के पापड़ बेल दिए।
उत्तर के ये उँचे पहाड़
टीचर जी बेचारे उस उँचाई तक
क्या चढ़ पाते

लाचार पुराने चश्मे से
इतिहास नया क्या पढ़ पाते।
ऐसे में, मेरा होना था क्या
मेरा नम्बर गोल हुआ।

‘कन्नड़’ संघ के गौरवमयी 25 वर्ष

आज से 25 वर्ष पूर्व 31 दिसम्बर 1972 को क्राइस्ट कॉलेज कन्नड़ संघ की स्थापना की गई। इसका प्राथमिक उद्देश्य प्रतिभावान युवा कन्नड़ लेखकों को पहचानना और उनकी रचनाओं को प्रकाशित कर आम साहित्य प्रेमी लोगों तक पहुंचाना है।

इस संस्था से पूर्व इन रचनात्मक कार्यों का संचालन सेन्ट्रल कॉलेज कर्नाटक संघकर रहा था जिसने लंकेश व निसार अहमत जैसे महान लेखक कन्नड़ साहित्य को प्रदान किए हैं। कॉलेज स्तर पर डा. ए.आर. कृष्ण शास्त्री ने उनकी प्रतिभाओं को पहचाना और प्रसिद्ध काव्य संग्रह ‘रत्नाना हाडगलू’ के रचयिता जी.पी. राजरत्नम ने उन्हें प्रोत्साहन दिया इस संस्था की अंतिम प्रकाशित पुस्तक चित्रद है जो एक उच्च स्तरीय काव्य संग्रह है। 1969 में राजरत्नम के सेवानिवृत्त होते ही इस संस्था का भी अन्त हो गया।

उस समय इस संस्था के कार्यों को क्राइस्ट कॉलेज कन्नड़ संघ ने अपने जिम्मे लिया। यह संस्था पिछले 25 वर्षों में 110 से अधिक पुस्तकों का प्रकाशन कर चुकी है जिनमें से एक राष्ट्रीय साहित्य अकादमी पुरस्कार, एक कर्नाटक साहित्य पुरस्कार व सात अन्य पुरस्कारों से सम्मानित की जा चुकी हैं। इतना ही नहीं एक उपन्यास की तो फिल्म भी बनाई जा चुकी है। बंगलोर विश्वविद्यालय ने भी इस संस्था द्वारा प्रकाशित दो पुस्तकों को अपने पाठ्यक्रम में शामिल कर रखा है।

जिन प्रमुख लेखकों को इस संस्था ने मंच प्रदान किया है उनमें प्रमुख हैं-ए.एस. मूर्तिराव, टी. रंगा, के.वी.राजगोपाल, वी.सी. रामचन्द्रा व एस.आर. एकडी आदि। वर्तमान समय के कई प्रसिद्ध रचनाकार मसलन ए.एस. शिवप्रकाश, टी.एस. सीताराम एस. मंजुनाथ, के.आर. नागराज, रहमत रटीकेंट, एम.एस. श्रीराम आदि की पहली रचना को प्रकाशित करने का श्रेय भी इसी संघ को जाता है।

यह संघ प्रतिवर्ष महान उपन्यासकार ए.आर. कृष्णाराव स्मृति निबन्ध प्रतियोगिता व कवि डी.आर. बेन्द्रे स्मृति कविता रचना प्रतियोगिता का भी आयोजन करता है जिसमें भाग लेने के लिए अनेक विश्वविद्यालयों से प्रतियोगी आते हैं।

इस प्रतियोगिता के पुरस्कार प्रति वर्ष 31 जनवरी को विभिन्न साहित्यिकोरां के नामों पर दिया जाता है। इस प्रतियोगिता का मुख्य उद्देश्य पुरानी और नई पीढ़ी के मध्य सामंजस्य बढ़ाना है।

तेजस्विनी निरंजन मोगली गणेश, अब्दुल रशीद, सी.पी. रवीकुमार, जी.एम. मोहन व श्रीनिवास मूर्ति आदि ऐसे लेखक हैं जिन्होंने इन प्रतियोगिताओं के माध्यम से अपनी प्रतिभा को उजागर किया है।

कन्नड़ कवि बेन्द्रे की मृत्यु के पश्चात् ‘बेन्द्रे नमन’ व्याख्यान का आयोजन किया गया और उनके द्वारा दिए गए व्याख्यान को पुस्तक के रूप में भी प्रकाशित किया गया। रादरत्नम ने इस संघ की स्थापना के प्रारम्भिक वर्षों में कहा था कि ‘मुझे आशा नहीं थी कि यह संघ अल्प समय में ही वामन (छोटा जीव) से त्रिविक्रम (एक विशाल जीव) से त्रिविक्रम (एक विशाल जीव) में परिवर्तित हो जाएगा।

यह संघ प्रकाशन के अतिरिक्त अन्य क्षेत्रों में भी समान रूप से सक्रिय है। इसी क्रम में वर्तमान में यह संघ नाटक मंचन केन्द्र का भी संचालन कर रहा है। इसके अन्तर्गत इ. प्रसन्ना, लंकेश चन्द्रशेखर और अन्य प्रसिद्ध नाटककारों के नाटकों का मंचन किया गया। अन्य कार्यक्रमों में सर्वभाषा कवि सम्मेलन और लेखक परिचय जैसे रचनात्मक कार्य भी समय-समय पर आयोजित होते रहते हैं। युवा चित्रकारों को प्रोत्साहन देने के उद्देश्य से भी यह संघ अपनी पुस्तकों के कवर डिजाइन का काम चित्रकला परिषद बड़ौदा व शांति निकेतन के विद्यार्थियों द्वारा करवाता है।

इस संघ के संयोजक व कन्नड़ विभागाध्यक्ष श्रीनिवास राजू व अन्य प्राध्यापकों बसप्पा ओकुदा, शिवा रेड्डी और वाई.एस. शिवप्रसादके अनुसार उनकी प्रथमिकता अब कला संबंधी पुस्तकों के प्रकाशन की होगी और प्राथमिकता उनका लक्ष्य सन् 2000 तक 1000 स्तरीय कविताओं का प्रकाशन करना है। क्राइस्ट कॉलेज कन्नड़ संघ के संयोजक श्रीनिवास राजू कहते हैं 'यह संघ 31 जनवरी 1997 से 31 जनवरी 1998 तकके वर्ष को रजत जयंती वर्ष के रूप में मनायेगा। उल्लेखनीय है कि यह संघ इन सभी कार्यों का संचालन बिना किसी सरकारी मदद के कर रहा है।

गौरतलब यह है कि देश में सिर्फ कन्नड़ संघ ने ही 25 सालों में करीब 110 पुस्तकों का प्रकाशन किया है! कॉलेज के प्राचार्य रेवेन्ट, फादर एन्थोनी करियल के शब्दों में 'क्राइस्ट कॉलेज कन्नड़ संघ' ने अपने प्रकाशनों के माध्यम से कॉलेज को गौरवान्वित किया है। यह संघ निरन्तर उत्तम पुस्तकों को प्रकाशित कर रहा है तथा आम सहित्य प्रेमी लोगों को उचित मूल्यों पर पुस्तकें उपलब्ध करवाकर कन्नड़ साहित्य की सेवा कर रहा है।

सी. श्रीनिवास राजू पिछले 26 वर्षों से क्राइस्ट कॉलेज में प्राध्यापक और विभागाध्यक्ष के पद पर आसीन हैं। इन्हें विभिन्न संस्थाओं ने सम्मान स्वरूप सदस्यता भी दी है जिनमें प्रमुख कर्नाटक नाटक अकादमी, प्रबंधक समिति, बंगलौर विश्वविद्यालय कॉलेज अध्यापक संघ हैं।

राजू अनेक शिक्षा संस्थाओं में विजिटिंग प्रोफेसर के रूप में नियुक्त हैं। इनके प्रमुख नाटक एवं काव्य संग्रह हैं-इदू मूरु नाटकगलु, राजरत्नम मत्तु कर्नाटक संघ, मुरु एकांगीगलु, हालिया मैलिना सद्गु निष्क्रम। इनकी रचनाओंका अनुवाद अन्य भाषाओं में भी हुए हैं। और नाटकों का मंचन भी हुआ है।

राजू की रचनाओं को कर्नाटक साहित्य अकादमी पुरस्कार, आर्यभट्ट पुरस्कार और समानांतर थियेटर पुरस्कार 1994 से विभूषित किया गया है। श्रीनिवास राजू के नेतृत्व में कन्नड़ संघ साहित्य जगत की सच्चे अर्थों में सेवा कर रहा है।

इस तरहसे कन्नड़ के श्रेष्ठ समकालीन साहित्य और उनके रचनाकारों को देश के विभिन्न भागों में पहुंचाने का भी सार्थक प्रयास यह संघ अब तक करता आ रहा है।

अरविंद बाकलीवाला
द्वितीयवर्ष बी.कॉम.

“हमें स्वयं से या दूसरों से सौ प्रतिज्ञात नम्रता को आशा नहीं करनी चाहिए जैसे कि हम किसी से सौ प्रतिशत सर्वज्ञ होने की आशा नहीं करते”

—माइकेल डयूरी

परमाणु निःशस्त्रीकरण व भारत

भारतीय संस्कृति के भवन की नींव की ईटे आर्यों द्वारा ही स्थापित की गयी थी। भारतीय समाज में स्थायित्व के वशीभूत जो तत्व हैं, वे आर्यों की देन हैं। भारत के ऊपर अनेक संकट आते रहे, अनेकानेक विदेशी आक्रमणकारी अंतकवादियों ने भारत की सभ्यता-संस्कृति को नष्ट-भ्रष्ट करने में पूरी शक्ति लगाई, परन्तु फिर भी भारतीय संस्कृति अक्षुण्ण बनी रही है। सदैव से ही भारत “जिओ और जीने दो”, वसुदैव कुटुम्बकम् आदि विचारों का पोषक रहा है। विश्व के लिए केवल एक राज्य तन्त्र के उच्चादर्श की कल्पना हमारे आर्ष चिन्तकों ने बहुत पहले ही कर ली थी।

उसी प्रकार बर्बरों को शिक्षित करने के लिए युद्ध का प्रयोग भी स्वीकार किया गया है। प्रारम्भ से ही भारत में वीरों व शूरवीरों की पुजा की जाती रही है।

और इन्हीं तथ्यों को ध्यान में रखते हुए भारत प्रारम्भ से ही परमाणु निःशस्त्रीकरण के विषय पर प्रारम्भ से ही हिमायती रहा है। और समय समय पर भारत ने परमाणु परीक्षणों का कड़े शब्दों में विरोध किया है और इससे होने वाले खतरों से विश्व को आगाह किया है।

परन्तु साल के आखिरी महीनों से भारत ने व्यापक परीक्षण प्रतिबंध संधि [सी टी बी टी] पर अपना रवैया सख्त करना शुरू कर दिया।

इसके पीछे क्या कारण है? क्यों एक प्रमुख विरोधी ने इस पर हस्ताक्षर करने से मना कर दिया?

ये ऐसे कुछ प्रश्न हैं जिस का उत्तर दिया जाना आवश्यक है।

स्वतन्त्रता प्राप्ति के पश्चात् भारत पर पाकिस्तान द्वारा 2 बार व चीन द्वारा एक बार आक्रमण किया जा चुका है। पाकिस्तान को तो खैर मुँह की खानी पड़ी पर चीन का हमला भारतन झेल सका। उसके दो कारण रहे हैं, एक तो चीन भारत से अधिक अस्त्र शस्त्रों से सुसज्जित था दूसरा उसने चीनी-भारतीय भाई भाई कहकर विश्वासघात किया था।

इन्हीं कारणों को ध्यान में रखते हुए भारत ने पश्माणु शक्ति से लैस होने का निश्चय किया और पहला परिश्रम राजस्थान के पोकरवा कस्बे में किया और उसके बाद, आज परमाणु शस्त्रों में भारत की स्थिति सन्तोषजनक तो नहीं पर ठीक है।

और अब प्रश्न उठता है कि क्या भारत को और सुदृढ़ होना चाहिए? अथवा परमाणु परीक्षण बंद कर देने चाहिए?

भारत विशाल देश है, और उसकी सीमाएँ बड़ी भौगोलिक दशाओं को घेर कर रखती हैं वही भारत एक तरफ अपने परम्परागत शत्रु पाकिस्तान से घिरा है तो दूसरी तरफ परमाणु शस्त्रों के धनी चीन से और उल्लेखनीय है कि पाकिस्तान को अमेरिका खुले आम शस्त्र भेजकर सहायता कर रहा है। और चीन ने भी परीक्षण जारी करने का फैसला किया है।

आज जबसमय बदल रहा है और दुश्मन देश भी इस क्षेत्र में अधिकाधिक बटोर रहा है। इन परिस्थितियों को ध्यान में रखकर भारत को भी इस क्षेत्र में अधिकाधिक शक्ति अर्जित करनी चाहिए। इस तथ्य को भी भारत को नहीं भूलना चाहिए कि एक मात्र हिमायती राष्ट्र सोवियत रूस का भी पतन हो गया है और फिर यह तो एक कटु सत्य है कि -

‘क्षमा शोभती उस भुजंग को

जिसके पास गरल हो।’

सी टी बी टी और भारत - प्रारम्भ से ही निःशस्त्रीकरण का हिमायत करने वाले भारत ने इस पर हस्ताक्षर करने से मना कर दिया और कहा कि यह उस संधि में तभी शामिल होगा जब पाँच

परमाणु शक्तियाँ - अमेरिका, रूस, फ्रांस, ब्रिटेन और चीन एक साथ समयबद्ध कार्यक्रम के तहत अपने परमाणु हथियारों को नष्ट करने की घोषणा करे। क्यों कि भारत के अनुसार यह एक दोषपूर्ण संधि है जिसके जरिये हथियारों के विकास और परिष्करण के अधिकार को वैधता प्रदान करने की कोशिश की जा रही है।

भारत जैसे नए परमाणु शक्तियों को आशंका है कि परमाणु शक्तियाँ उनकी मौजूद क्षमताओं को रोकने या ठप करने के लिए इस संधि का इस्तेमाल करने की कोशिश कर रही है।

यह संधि तभी असरदार हो सकती है, जब उसमें शामिल देशों की चिंताओं का निराकरण किया जाए। अन्यथा यह चंद ताकतवर देशों की ओधी मंशाओं को साधने का साधन बनती जा रही है।

यह आशा की जानी चाहिए कि शक्तिशाली राष्ट्र इस संधि की कमजोरियों के मूल जाकर आने वाली चुनौतियों का सामना कर इस राष्ट्र में शान्ति बनाए रखने के लिए सार्थक पहल करेंगे और इस राष्ट्र पर स्वर्ग को अवतरित करने का प्रयास करेंगे।

अरविन्द जैन
द्वितीय वर्ष बी.कॉम

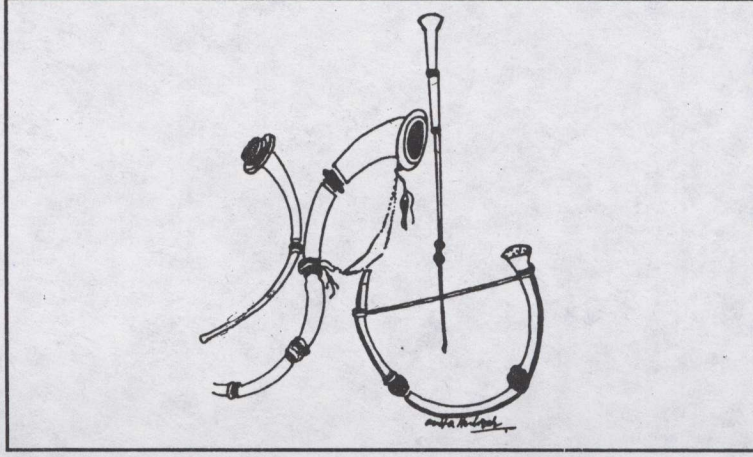
मेरा परिचय

मैं क्या हूँ? कौन हूँ? यह सब जानते हैं, किन्तु मैं सबको अपने बारे में कुछ और बताना चाहती हूँ। शायद ये भी सब जानते हैं कि और मुझे पाने के लिए बहुत कुछ करते हैं लेकिन मैं तो किस्मत वालो के पास ही जाती हूँ जिसके पास मैं चली जाऊँ उसकी किस्मत ही बदल जाती है। मुझे पाने वाले अपना नाम भी कामाते हैं, मेरे जरिए। मुझे तो कभी-कभी डर लगता है कि मेरी वजह से कभी कोई गलत कदम न उठाए। मेरी वजह से लोगो में झगड़ा न हो जाए। लेकिन क्या करूँ किन्तु मेरे लिए भाई-भाई से लड़ जाता है, बेटा-बाप से लड़ जाता है और सगे सम्बन्धी कई रिश्तो को तोड़ लेते हैं। मेरी वजह से कई लड़कियों की शादी रूक जाती है क्योंकि सभी लड़के वाले मुझे चाहते हैं। मैं जिस के पास रहूँ, उसके बहुत से सगे सम्बन्धी, रिश्तेदार तथा मित्र होते हैं और अगर मैं न रहूँ तो बस सभी उसका साथ छोड़ देते हैं। मुझे अपनी ऐसी जिन्दगी पसन्द नहीं किन्तु यह जिन्दगी भगवान की दी हुई है इसलिए मुझे जीना पड़ता है।

आप लोग सोच रहे होंगे कि आखिर मुझमें यह कौन-सी खायीसत है जिसके लिए मेरे साथ इतना कुछ होता है, दरअसल मैं बताना चाहूँगी कि मैं कुछ और नहीं बल्कि पैसा हूँ, रूपया, धन, दौलत, सब कुछ तो मैं ही हूँ।

द्वारा:- शकुन्तला यादव
तृतीय वर्ष 'बी.ए.'
एच.ई.पी.

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಳಕು

ಸಂಪಾದಕರು

ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ

ವೈ. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಸಾದ್

ಪರಿವಿಡಿ

• ಅರಿವೇ ಗುರು / ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ	೨
• ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್‌ಚಂದ್ರ ಬೋಸ್ / ವಾಸುದೇವ್. ಎನ್	೫
• ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದ ಬೆಂಗಳೂರು / ಟಿ. ಎ. ಜಾನ್‌ಸನ್	೭
• ಸಂಸ್ಕೃತ : ಒಂದು ಕಿರುಪರಿಚಯ / ಮುರಲೀಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	೯
• ದೀನದಲಿತರ ದನಿ ಮಹಾಶ್ವೇತಾದೇವಿ / ವೆಂಕಟಗಿರಿ	೧೦
• ಬಾಯಾರಿದ ಕನಸು / ಅಂಬಿಕ. ಪಿ	೧೨
• ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ / ಜೋಸೆಫ್ ಪಿ. ಜೆ.	೧೩
• ಸಾಕ್ಷಿ / ನೀಲಾವತಿ .ಎನ್	೧೩
• ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು / ಯಶೋಧ . ವಿ	೧೪
• ಅಮರ ಮೈತ್ರಿ / ವಿನಯ ಕುಮಾರ್ . ಕೆ	೧೬
• ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : ಕೆಲವು ಚಿಂತನೆಗಳು / ಅಂಬಿಕ .ಪಿ	೧೮
• ಚಂದಿರ / ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ .ಎಸ್	೧೯
• ನನ್ನ ಆಸೆ / ವೇಲಮುರುಗನ್ .ಎಂ	೨೦
• ನನ್ನನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ / ಮರಿಯಮ್ಮ ಚಾಲ್ಟ್ಸ್	೨೧
• ದಡ ಬದಲಿಸಿದ ನದಿ / ನಳಿನಿ .ಜಿ	೨೩
• ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ್‌ಗೆ ಫಾಲ್ಗು ಪ್ರಶಸ್ತಿ / ಜವೇದ್	೨೫
• ಯಾರಿಗೆ / ಲೀಲಾ .ಎಸ್ .ವಿ	೨೫
• ಜಾನಪದ ಮಾಯಾಲೋಕಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರವಾಸ / ಚಂದ್ರಿಕಾ .ಸಿ	೨೬
• ಸ್ಮರಣೀಯ ಪ್ರವಾಸ-ಜಾನಪದ ಲೋಕ / ರಾಜಮ್ಮ .ಜೆ	೨೮
• Between You and me / The Hindu, B'lore, February 17, 1997	೨೯
• ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ / ಪ್ರತಿಭಾ ನಂದಕುಮಾರ್ / ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭	೩೦
• ನಿರೀಕ್ಷೆ / ಪುಷ್ಪಲತಾ	೩೧
• ಕನ್ನಡ ಸೇತುವೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ / ಎಂ. ಎಲ್. ಚಂದ್ರಕಲಾ	೩೨
• ಯೋಧನ ಬೋಧೆ / ವೈ. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಸಾದ್	೩೪
• ಅದೇ ಮರ-ಅದೇ ಬೂದಿ / ಡಾ. ರೇಖಾ ಜಗನ್ನಾಥ್	೩೫
• ವಿಶಿಷ್ಟ ರಂಗಶಿಬಿರ / ರಂಗವಾಣಿ, ೦೫ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೭೭	೩೬
• ಪರ್ಪೆಂಜ್ ಇರೋ ತನಕ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ ಪದಗೋಳ್ ನುಗ್ಗಿ! / ವರದಿ / ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು	೩೭

ಅರಿವೇ ಗುರು

ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ

ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಅಗತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಅನೋದನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ಥಳ ಇದು. ಬೇಂದ್ರೆ ಆ ಪದ್ಯಾನ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದಾರೆ ಅನೋದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಾನು ಆಗ್ತದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಡಕಾನು ಆಗ್ತದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಡಕಾನು ಆಗ್ತದೆ.

ಈಗ ನಾನು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲ್ಲ. ಈಗ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅನ್ನೋ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನಿದೆ, ಅನ್ನಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚೂರು ಚೂರು ಹೇಳ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಓದತಾ ಇದ್ದೆ. "ಶಿವಾನುಭವ ಶಬ್ದ ಕೋಶ" ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು. ಹಳಕಟ್ಟೆಯವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ. ಅರಿವು, ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿರೋದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸುಸ್ತಾಗ್ಲಿಯ್ತು. ಅರಿವು, ಜ್ಞಾನ ಅಂತಂದ್ರೆ ಏನಂತ ಹೇಳಿದಾರೊಂದ್ರೆ : ವಚನಕಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿವೂತಂದ್ರೆ ಕೇವಲ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಆದ ಅನುಭವವೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದೆ. ಅದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಲ್ಲ. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೋರಬೇಕು, ಯಾವುದು? ಜ್ಞಾನ ಅದೇ ಅರಿವು ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನ. ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೋರದೇ ಹೋದರೆ ಅದು ಅರಿವೂ ಅಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಬರಿಯ ತರ್ಕ. ವಿಚಾರ ನುಡಿಯೆಂದು ವಚನಕಾರರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ನನ್ನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊಳೆದ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮದು ತರ್ಕವೇ? ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನವೇ? ಅನ್ನೋ ಅನುಮಾನ ಆರಂಭ ಆಗ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ. ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಾ ಇರೋದು ನಾವು ನೊಡತಾ ಇರೋ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತರ್ಕ ಇದಿಯೋ ಅಥವಾ ಅರಿವು ಇದಿಯೋಂತ, ಹಾಗಿರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ "ಅರಿವು" ಜ್ಞಾನ ಯಾರಾರಿದ್ರೆ? ಬಹಳ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನಸ್ಥಿತತ್ವ ನನಗೆ. ಬುದ್ಧನಿಗಿರಬಹುದೇನೋ ವಚನಕಾರರಿಗೆ, ಅವರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೋದಿದಾಗ ಇತ್ತು ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಿಗೋದು ಗಾಂಧಿನೆ. ಇದು ನನಗೆ ಕಳೆದ ವಾರದಿಂದನೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕಾಡ್ತಾ ಇದೆ.

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು. ಇವರಲ್ಲ ದೇವರೂ ಅಂದಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಚನಕಾರರಿಗೊಬ್ಬ ದೇವರು. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರದು ದೇವರ ಅದು. ನನಗೆ ಇಲ್ಲಾನಸತ್ತೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೆ ದೇವರೂಂತ ಕಂಡಿದ್ದೂನಸತ್ತೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದೆಯಲ್ಲ : ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ್ರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೇವರೂಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸುಖಾನ. ತಮ್ಮ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಾನ ಅವರ ಏಕು ಬೀಳುಗಳನ್ನ ಅವರ ಉತ್ಕಟ ಇಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನ ಅದರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಕಳಿದೂಂತ ಕಾಣತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಕಳಿದಾದರೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅದೇ ಕಷ್ಟ ಅಗೋದು. ನನಗಿಂತ ಒಂದು ದೇವರಿಗೇಂತಂದ್ರೆ: ಕಾಳಿ ಇರಲಿ, ಉಗ್ರ ದೇವತೆ ಇರಲಿ, ಏನವ್ವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆ ವಳಕ್ಕೆ ಹಾಕೋಂತ ಹೇಳಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಂದೆ ಅದ್ರೆ ನಾ ಆತರ ಹೇಳಿಕಾಲ್ಲ. ಈ ಇಕ್ಕಟ್ಟನ್ನ ವಚನಕಾರರು ಅನುಭವಿಸಿದರೂಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ನಾನಿಲ್ಲಿ ಇದನ್ನ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದೀನೀಂತಂದ್ರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆಯೋವರು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ ಹಾಗು ಜಾನಪದ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಕೂಡಸೊಂಡು, ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಅದದ್ದಿದು ಬೇರೆ ಹೊರಗಡೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಾದದ್ದು ವಚನ ಅಂದೋಲನ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಏನಾರುವೆ ಇದೆ. ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿ ಇಟ್ಟುಕಂಡು ನೀರು ನೋಡ್ತಾರಲ್ಲ ಹಂಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನೀರು ಇದೆ. ಲೇಖಕರು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ಅನಸತ್ತೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ನನಗೆ ಮನ ಮುಟ್ಟೋತರ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ : ವಚನದ ಮತ್ತು ವಚನದ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಜೊತೆಗೆ ಜಾನಪದ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸ; ಇದು ಹಂಗೆ ತಲುಪಬೇಕೂಂದ್ರೆ, ಮುಟ್ಟಬೇಕೂಂದ್ರೆ, ಬುದ್ಧನ ಕಥೆ ತರ ತಲಪಬೇಕು.

ಜಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮಾರು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಏನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಳಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವತ್ತೋ ಕೇಳಿದ ಬುದ್ಧನ ಕಥೆ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದು ಹಂಗೆ ಸಾಧ್ಯಾಯಿತು?

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆ ಕತೆನ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ, ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ಅದು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧನ ಹತ್ತಿರ ಬರ್ತಾನೆ. ಏನು ಭಗವಾನ್! ನೀನು ಜಾತಿ ಇಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದಿಯಂತಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಇಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳ್ತೀಯೆ? ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ.

ಬುದ್ಧ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಆಯುಷ್ಯ. ಒಂದು ಆನೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ನವಿಲು. ಒಂದು ಗಂಡಾಣೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು. ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದು ಕೋಣೇನಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಎರಡಕ್ಕೂ ಮದುವೆ ಮಾಡು. ಅವೆರಡು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸಲಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತ? ಇಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಿಳಿ. ಒಂದು ಗಂಡು ಗಿಳಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮೇಕೆ ಅವೆರಡನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡು. ಕೋಣೇಲಿ ಬಿಡು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತ? ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೇನೆ, ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಡುಗ ಒಂದು ಬಾಂಡಾಲ ಅಥವಾ ಶೂದ್ರ ಹುಡುಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡು, ಒಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಬಿಡು. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತ, ಆಗತ್ತಲ್ವ? ಹಾಗೇನೆ ಉಲ್ಲಾ ಮಾಡದನ್ನ, ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತ? ಆಗತ್ತ.. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆ ನಮಗೀಗ ತಿಳಿದು ಬರೋದು ಎಲ್ಲಿ ಸಂತಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತ್ತೋ ಅದು ಒಂದು ಜಾತಿ ಅಂದಕೊಳ್ಳೋಣಾಂದ.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಬೇಡಾಂತನವನು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾತಿ ಬಗೆ ಅಂದ್ರೆ: ಬದಕನ್ನ ನೋಡೋ ವಚನಕಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಏರಿಸುವಂತೆ ಜಾನಪದ ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಮತ್ತು ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್ (ಸಂವಾಹನ); ಅಂದರೆ, ನೇರವಾಗಿ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಂವಹಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಸಂವಾದದ ಬಗ್ಗೆ, ಕಡೆ. ನಾವು ಅಂದರೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೆರ ಸೊಂಡು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖಕರು ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತ ಮುಗಿಸ್ತೀನಿ.

(ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಧ್ವನಿ ಭಂಡಾರದಿಂದ ೧೭.೧೦.೧೯೯೪ ರಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ. ಮಾಹಿತಿ: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆ.)

"..... ಕೈಸ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಳು ಕವಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿರುಚಿಯುಂಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೈಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ಜೊತೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ರೆ||ಪಾ||ಡಾ. ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರೂ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು ....."

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು

ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪುರವಣಿ

'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ೧೧ ಜೂನ್ ೧೯೯೫

ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ್

ವಾಸುದೇವ್. ಎನ್
ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎ.

೨೩ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ ಗುರುವಾರದಂದು ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯ ಹಾಗೂ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ದೇಶಭಕ್ತ ಎಂಬುದಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ್ ಅವರ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ನೇತಾಜಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ್ ಮಾತ್ರ. ನೇತಾಜಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆ ಬಿರುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿಯೇ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಭಾರತವು ಬ್ರಿಟೀಷರ ವಸಾಹತುವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಗೃಹಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ನೇತಾಜಿಯವರು ಅದು ಹೇಗೋ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣರಜಿ, ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಗುಪ್ತಾಚರ ಪಡೆಗಳಿಗೂ ಖೋಕ್ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು. ನೇರವಾಗಿ ಅಫಘಾನಿಸ್ಥಾನದ ಕಾಬೂಲಿಗೆ ಹೋದ ಅವರು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಸ್ಕೋಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅನಂತರ ಮಾಸ್ಕೋದಿಂದ ಬರ್ಲಿನ್‌ಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರ ಬೆಂಬಲ ಹಾಗೂ ಸಮಯೋಜಿತ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಯೊಂದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಬರ್ಲಿನ್‌ಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಜಪಾನೀ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಯೊಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಅವರು ತಾವು ಅದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಪಾನೀ ಜಲಾಂತರ್ಗಾಮಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಟೋಕಿಯೋ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಒಂದು ಅಪ್ರತಿಮ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳ

ರೋಮಾಂಚಕ ವೀರಗಾಥೆ. ಅವರ ಗುಪ್ತ ದೇಶಸಂಚಾರ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಟೋಕಿಯೋದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಗ್ನೇಯ ಏಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆರ್ಮಿ'ಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದರು. ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪಿಸಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು, ಹೊಸ ಸೇನಾತುಕಡಿಯೊಂದನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಅದು ನೇತಾಜಿಗೊಬ್ಬರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತದೇಕದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಅಚಲನಿರ್ಧಾರ, ಅಸಾಧಾರಣ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸದೃಶ ಚಿಂತನಾಶಕ್ತಿ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಚ್ಚುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ್ ಅವರ ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನಗಳಿಂದಲೇ ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿಮಾನ, ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆರ್ಮಿ' ವಹಿಸಿರಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತವನ್ನು ವಸಾಹತುವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಗಟ್ಟಿ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ನೇತಾಜಿ ಸೇನೆಯು ಬೀರಿದಬಹುದಾದ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕೊನೆಗೂ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆರ್ಮಿ' ಯೂ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ.

ಕುಲೀನ ಕಾಯಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸರು ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ

ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ನೇರ ನಡೆನುಡಿಯ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಜನಮನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ದೇಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರ ದಾಸ್ಯತ್ವಂಖಲೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ತಮ್ಮ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇತಾಜಿಯವರು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಾದರೂ ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ನೇತಾಜಿಯವರು ಕುದಿವ ರಕ್ತದ ತರುಣರು. ಒಮ್ಮೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೋರ್ವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವಲ್ಲಿ ನೇತಾಜಿಯವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ನೇತಾಜಿಯವರು ಹೇಗೆ ಅಯಸ್ಕಾಂತದಂತೆ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸುಭಾಸ್‌ಚಂದ್ರ ಬೋಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಗನೆಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಶಿಸ್ತು ಕಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಯಮದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. 'ದೇಶಬಂಧು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಚಿತ್ತರಂಜನ್ ದಾಸ್ ಎಂಬವರು ನೇತಾಜಿಯವರ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಸುಭಾಸ್ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ವಿನಾ ಇತರರ ಮಾತನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಮಾರುಹೋಗಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು.

ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾತ್ಮಜೀಯವರ ವಿರುದ್ಧ ತಾನು ಎತ್ತಿದ ಧ್ವನಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆಹರೂ ಅವರನ್ನು ನೇತಾಜಿಯವರು ಟೀಕಿಸಿದಾಗ ನೆಹರೂ ಅವರು 'ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಒಳ್ಳೆದಾಗದು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ನೆಹರೂ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಫ್ಯಾಸಿಸಂ' ಎಂದಾಕ್ಷಣ ನೆಹರೂ ಅವರು ಕಿಡಿ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಕಡುವೈರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಹೋಡೆದೋಡಿಸಲು ಫಾಸಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ಸುಭಾಸ್‌ಚಂದ್ರ ಬೋಸರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನೇತಾಜಿಯವರಿಗೂ 'ಫ್ಯಾಸಿಸಂ'

ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರಾಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ನೈಜ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೆಹರೂ ಮತ್ತು ನೇತಾಜಿಯವರ ನಡುವೆ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದುದನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನೇತಾಜಿಯವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಫಲಿತಾಂಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳಾಗಲೀ, ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಲೀ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಧರ್ಮದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಪವಾಗಿತ್ತು.

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸರು ಯುದ್ಧದ ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಮೊದಲು, ಅಂದರೆ ೧೯೪೫ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ 'ನಾನೀಗ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ ..... ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೇತಾಜಿಯವರು ನೆಹರೂ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ 'ಹಿರಿಯನಾಯಕ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿಮಾನ ದುರಂತವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಕಾಲ ಸಾವನ್ನಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತೀಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ 'ನೇತಾಜಿ'ಯಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನೇತಾಜಿಯವರ ನೂರನೆಯ ಪುಣ್ಯಜಯಂತಿಯಂದು ಅವರು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ನೆನಪೇ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಗಳಿಸಿದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ನೆನಪನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿದೆ. ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ವಿವಿಧ ಆಧಾರಗಳಿಂದ)

ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದ ಬೆಂಗಳೂರು

ಟಿ. ಎ. ಜಾನ್‌ಸನ್

ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವನಜಾ ೧೮ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಬಸ್ ಜನನಿಬಿಡ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಗರದ ಹೊರವಲಯದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಂಜೆ ಬರುವಾಗ ಅಕೆ ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕದ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಡೆ ಕೂರುತ್ತಾಳೆ. ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಅಸ್ತಮಾ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ಅಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನರಳುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಗಾಳಿ ತನ್ನ ಕಾಯಿಲೆ ಹದಗೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಅಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಅಮರೇಶ್ವರ್ ವಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಮಾರಾಟ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅತ ದಿನವಹಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಆತನ ತಲೆ ಕೂದಲು ಬಾಚಲಾರದಂತೆ ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಪದರವೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಾಹನ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ, ನಗರವನ್ನು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಾಡನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಓಣಿಯಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳ ಜಾಲ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹವೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕುಸಿದಿದೆ. ಅತೀ ಜನದಟ್ಟಣೆಯ ನಗರಗಳಾದ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ದೆಹಲಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ೫೫ ಮತ್ತು ೮೫ ಲಕ್ಷವಿದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ೧೯೮೧ರಲ್ಲಿ ೨೯,೨೧,೭೫೦ ಜನರಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ೪೦,೮೬,೫೪೮ ಕ್ಕೇರಿದೆ. ಒಂದು ಊಹೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ೨೦೦೧ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ೭೦ ಲಕ್ಷ ಮುಟ್ಟುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ೧೯೮೧ರಲ್ಲಿ ೧,೯೧,೧೦೦ರಷ್ಟಿದ್ದ ವಾಹನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ೬,೦೬,೨೫೫ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾರ್ಚ್ ೯೬ರಲ್ಲಿ ೮,೮೦,೫೭೮ ಕ್ಕೇರಿದೆ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಸ್ತಾರ ೩೬೬ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ.ಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಜನರ ವಾಹನಗಳ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ನಗರದ ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಹನಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು, ಕೊಳಚೆ ವಸ್ತುಗಳು, ತೆರದ ಚರಂಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಂತರ್ದಹನ ಎಂಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್/ಡೀಸೆಲ್ ಬಳಸುವ ವಾಹನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಲಿನ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೯೫ರಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟವಾದ ವಾಯುಗುಣಮಟ್ಟ ಕುರಿತ ವರದಿಯಂತೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಹನಗಳು ೧೧೪೫ ಟನ್ ಮಾಲಿನ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ವಿಚಕ್ರ ಮತ್ತು ತ್ರಿಚಕ್ರ ವಾಹನಗಳ ಪಾಲು ಪ್ರತಿಶತ ೫೭. ಡೀಸೆಲ್‌ನಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ನಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಸಣ್ಣ ವಾಹನಗಳು ಗರಿಷ್ಠ ಮಾಲಿನ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟು ಮಾಲಿನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ನ ಪಾಲು ಶೇ. ೮೫, ಡೀಸೆಲ್ ವಾಹನಗಳದ್ದು ಶೇ. ೧೫. ಪ್ರಮುಖ ಮಲಿನಕಾರಿಗಳು - ಇಂಗಾಲದ ಮಾನಕ್ಸೈಡ್, ಜಲಜನಕ/ಇಂಗಾಲದ ಸಂಯುಕ್ತಗಳು, ಸಾರಜನಕದ ಆಕ್ಸೈಡುಗಳು, ಗಂಧಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಮತ್ತು ತೇಲಾಡುವ ಧೂಳಿನ ಕಣ (SPM) ಅಲ್ಲದೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಬಳಸುವ ಟೆಟ್ರಾಈಥೈಲ್ ಲೆಡ್‌ನ ಸೀಸ ಕೂಡ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮಾಲಿನ್ಯ. ೧೯೮೪ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿ (ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯ) ವಾಹನ ಸಂಚಾರದ ಸಾಧ್ಯತೆ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ೩ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಅವು ಇಂದಿಗೂ ಗಾಳಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳಿಯುತ್ತವೆ. ೧೯೯೪ರವರೆಗೂ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿದೆ. ೧೯೮೯ರ ನಂತರ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಲಾಖೆಯ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ೧೯೯೫ರ ತನಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಗಂಧಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್, ಸಾರಜನಕ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಮತ್ತು ಧೂಳಿನ ಕಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿದೆ. ೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ೧೩ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಂತೆ ನಗರದ ೧೪೫ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕ್‌ಗಳು ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ೧೨,೦೦೦ ಕಿಲೋ ಲೀಟರ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮಾರುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದಿನವಹಿ ೦.೨೩ ಟನ್ ಸೀಸ, ೧.೪ ಟನ್ ಗಂಧಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್ ವಾತಾವರಣ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಡೀಸೆಲ್ ವಾಹನಗಳ ಮೂಲಕ ೬.೪೫ ಟನ್ ಗಂಧಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್ ವಾತಾವರಣ ಸೇರುತ್ತಿದೆ. ಡೀಸೆಲ್ ವಾಹನಗಳ ಮೂಲಕ ೬.೪೫ ಟನ್ ಗಂಧಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್ ವಾತಾವರಣ ಸೇರುತ್ತಿದೆ.

ತೇಲಾಡುವ ಧೂಳಿನ ಕಣಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಗಂಧಕದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಉಸಿರಾಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೂ, ಸಾರಜನಕದ ಆಕ್ಸೈಡ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗಾಲದ ಮಾನಾಕ್ಸೈಡ್ ಕಣ್ಣನ್ನು ಚುಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ, ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ಜೀವಕೋಶಗಳ ಉಬ್ಬುವಿಕೆ (Pulmonary

Oedema) ಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರಾಸ, ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ತೀವ್ರ ಸುಸ್ತು, ತಲೆನೋವು ತರುತ್ತದೆ. ಇಂಗಾಲದ ಜಲಜನಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಸಾರಜನಕದ ಅಕ್ಸೈಡ್ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಹೊಂದಿ, ವಿನಾಶಕಾರಿ ಓಜೋನನ್ನು (Tropospheric Ozone) ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಉಸಿರಾಟ ಕಷ್ಟಕರವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಕಾಡಿನ ನಾಶ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಭಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಹನ ಸಂಚಾರ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣಗಳು ಗಾಳಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದರಿಂದ, ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ, ನಗರದ ಹೃದಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ದ್ವೀಪ (Heat Island)ಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾಜಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ರೆಡ್ಡಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ ನಗರದ ಗರಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಉಷ್ಣತೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಈ ಬಿಸಿ ದ್ವೀಪಗಳ ಇರುವಿಕೆಗೆ ನಿದರ್ಶನ. ನೆಲವನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆನೀರು ಕೆಳಗಿಳಿಯದೆ, ಅಂತರ್ಜಲದ ಮರುದುಂಬುವಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೆಲ ಮತ್ತು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಟ್ಟಡ ಎರಡೂ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಗಾಳಿಯು ಬೇಗ ಬಿಸಿಯಾಗಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಣ್ಣಗುವುದರಿಂದ ವಾತಾವರಣ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಸಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕ, ಮಾಲಿನ್ಯಕರ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯದಿರಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನ ಜಾಲಕರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಾಳಿಮುಖವಾಡಗಳ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ. ಕೇಂದ್ರ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯ ಡಾ. ರಾಧೋರ್ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮುಖವಾಡಗಳು ತಂತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜರಡಿಗಳು. ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರ ಧೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಬದಿಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿಬರುವುದು ಮಲಿನಕರ ಗಾಳಿ. ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮುಖವಾಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಕುರಿತು, ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವಾಗಲೇ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಆ ಯೋಜನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು.

ಸೀಸವಿಲ್ಲದ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ವೇಗವರ್ಧಿ ಪರಿವರ್ತಕ (Catalytic converter)ಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಉದಯಭಾಸ್ಕರ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಸೀಸದ ವಿಸರ್ಜನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದಾದರೂ, ವಿಷಕಾರಿ ಇಂಗಾಲ/ಜಲಜನಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ವೇಗವರ್ಧಿ ಪರಿವರ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೀಸದ ಸೇರುವಿಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಜೀವನಾವಧಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಕೆಲ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್, ದೆಹಲಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮತ್ತು ಮುಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಸರಹಿತ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದಾಗ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಉತ್ಸಾಹ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಜನ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮ ತಣ್ಣಗಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ-ವೇಗವರ್ಧಿ ಪರಿವರ್ತಕದ ಬೆಲೆ (ರೂ. ೧೦,೦೦೦)

ಉದಯಭಾಸ್ಕರ್ ಪ್ರಕಾರ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನಿಲಗಳ ಇಲಾಖೆ ರೂ.೮,೦೦೦ ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ೧೯೯೮ರ ಒಳಗೆ ಸೀಸರಹಿತ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸೆಲ್ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬದಲಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉದಯ ಭಾಸ್ಕರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸೀಸರಹಿತ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಈಗಿರುವ ಪರಿಸರ ಶಾಸನಗಳ (ಅಪಾಯಕಾರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಶಾಸನ ೧೯೮೮, ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯ ಶಾಸನ ೧೯೮೧, ಜಲಮಾಲಿನ್ಯಶಾಸನ ೧೯೭೪, ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣಾ ಶಾಸನ ೧೯೮೬) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಜಾರಿಯಿಂದ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧ್ಯ. ಜೂನ್ ೧, ೯೬ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮಾಲಿನ್ಯ ರಹಿತವಾಗಿವೆಯೆಂಬ ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದೆ. ಭಾರೀ ವಾಹನಗಳು ನಗರದೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸುವುದು ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹದಗೆಡುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ನಗರದ ಉಷ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಕನಸಿನ ಉದ್ಯಾನನಗರವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

(ಸಿ.ಇ.ಇ.ಎನ್.ಎಫ್.ಎಸ್)

ಸಂಸ್ಕೃತ : ಒಂದು ಕಿರುಪರಿಚಯ

ಮುರಲೀಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಕಾಂ.

'ಸಂಸ್ಕೃತ' ಪದಶಃ ಅರ್ಥ 'ಸಮೃಕ್ ಕೃತಂ' ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು. ಅದು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಭಾಷೆ. ಪುರಾತನವಾದದ್ದು ಕೂಡ. ಈ ಭಾಷೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವು ಇಂಡೋ-ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಜರ್ಮನ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಹಾಗೂ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ದೇವನಾಗರಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ಸುಮಾರು ೧೫೦೦ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಯುವ್ಯ ಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಆರಂಭ ಆಗಮನವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಯುರೋಪಿನ ಮಿಶ್ರಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಆರ್ಯ ಭಾಷೆ ವೇದಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೫ನೆಯ ಶತಮಾನದ ನಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ಪಾಣಿನಿ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಕರಣ ತಜ್ಞನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ರೂಪುರೇಷೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚನೆಯಾದವು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತು, ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇವೆರಡರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಕಾಳಿದಾಸನು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಟಕಕಾರ. ಅವನ 'ಅಭಿಜ್ಞಾನ ಶಾಕುಂತಲ' ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ 'ಮೇಘದೂತ'ವೂ ಕೂಡ. ದಂಡಿಯ 'ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತೆ', ಭಾಸನ ಹದಿಮೂರು ನಾಟಕಗಳು, ಭರತನ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಬಾಣನ 'ಕಾದಂಬರಿ' ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇರುಕೃತಿಗಳು. ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ 'ರಾಮಾಯಣ' ಹಾಗೂ ವೇದವ್ಯಾಸನ 'ಮಹಾಭಾರತ'ದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವಲ್ಲದೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷಿತಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸುಭಾಷಿತ ತ್ರಿಶತೀ, ಸೂಕ್ತಿಮುಕ್ತಾವಲೀ, ಸುಭಾಷಿತ ರತ್ನ ಭಂಡಾಗಾರ ಮುಂತಾದವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಉಪವಿಭಾಗಗಳಾದ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಖಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಳೆಯದಾದ, ಒಂದು ಚೂರು ಹಾಳಾಗದೇ ಉಳಿದಿರುವ ದೆಹಲಿಯ ಕುತುಬ್ ಮಿನಾರ್ ಬಳಿ ಇರುವ ವಿಷ್ಣುಸ್ತಂಭ ಪ್ರಾಚೀನರ ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಣತಿಗೆ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಥರ್ವವೇದದ ವಿಭಾಗವಾದ

ಆಯುರ್ವೇದವು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಕಾಯಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಚರಕನ 'ಚರಕ ಸಂಹಿತೆ', ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಸುಶ್ರುತನ 'ಸುಶ್ರುತ ಸಂಹಿತೆ', ರೋಗನಿರ್ಣಯಶಾಸ್ತ್ರ (Pathology)ದಲ್ಲಿ 'ಮಾಧವನ ರೋಗನಿದಾನ' ಹಾಗೂ ವಾಗ್ಭಟನ 'ಅಷ್ಟಾಂಗಹೃದಯ' ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಇಂದಿಗೂ ಆಯುರ್ವೇದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರು ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಂತೆ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗರಾಜರನ್ನು ಹಾಗೂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪತಂಜಲಿಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಮುಖ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರಾಚಾರ್ಯನು ಬರೆದ 'ಲೀಲಾವತೀ' ಮತ್ತು 'ಸಿದ್ಧಾಂತಶಿರೋಮಣಿ', ವರಾಹಮಿಹಿರನು ಬರೆದ 'ಬೃಹತ್ಸಂಹಿತಾ', ಆರ್ಯಭಟನು ಬರೆದ 'ಆರ್ಯಭಟೀಯಂ' ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೃತಿಗಳು.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಿದೇಶೀಯರ ಆಕ್ರಮಣವಾಯಿತು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚನೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಆಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ವಿದೇಶೀಯರ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಭಾಷಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೂಲಗುಂಪಾದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು.

ಇಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುತ್ತೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಅಡುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ, ಬಳಕೆಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಗಣಕಯಂತ್ರಕ್ಕೆ (Computer) ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಇದೊಂದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಬೇಕು. ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಂತ, ಸ್ಥಗಿತವಾದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರು ಹಳೆಯದಾದರೂ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಮೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೀನದಲಿತರ ದನಿ ಮಹಾಶ್ವೇತಾದೇವಿ

ವೆಂಕಟಗಿರಿ
ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎ.

ಬಂಗಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದ ಸೃಜನಶೀಲ ಲೇಖಕಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಕರ್ತೆ ಮಹಾಶ್ವೇತಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ೧೯೪೬ರ ಸಾಲಿನ ೩೨ನೆಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪುರಸ್ಕಾರ ಲಭಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದೀನದಲಿತರ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಿರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಪರೂಪದ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆ ಇವರು.

ಮಹಾಶ್ವೇತಾದೇವಿ ತಮ್ಮ ಸರಳತೆ, ಬಿಜಿತ ನಿಲುವು. ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದೀನದಲಿತರ ಕಾಳಜಿ ಮೂಲಕ ಕೆಳ-ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶೋಷಿತರ ಪಾಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯಕ್ಕನಂತಿದ್ದು, 'ದೀದಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು.

ದೇವಿ ೧೯೨೬ ನೆಯ ಜನವರಿ ೧೪ರಂದು

ಈಗಿನ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿ ಢಾಕಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಾಯಿ ಧರಿತ್ರಿದೇವಿ. ತಂದೆ ಮಾನಿಷ್ ಘಟಕ್, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬರೆಹಗಾರರ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರಾದರೆ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕ ಖುತ್ವಿಕ್ ಘಟಕ್ ಈಕೆಯ ಸಂಬಂಧಿ. ಇಕಾನಾಮಿಕ್-ಆ್ಯಂಡ್-ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವೀಕ್ಲಿಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಸಜಿನ್ ಚೌಧರಿ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಬಂಧಿ. ಹೀಗೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮನೆತನ.

ಬಂಗಾಳದ ವಿಭಜನೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಇವರ ಕುಟುಂಬ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕವಿತೆ, ನಾಟಕ, ಕಥೆ ರಚನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ-ನಿರ್ದೇಶನದೊಂದಿಗೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಟ, ನಾಟಕಕರ್ತರೂ ಆದ ಬಿಜನ್ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯರೊಂದಿಗೆ ೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾದರು.

೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಅವರ 'ಝಾನ್ಸಿರಾಣಿ' ಕಾದಂಬರಿ ಬಂಗಾಳ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ 'ನಟ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿ.ಎ. ಮುಗಿಸಿ ೧೯೬೩ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಕಲ್ಕತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪಡೆದರು. ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಕರ್ತೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ

ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ದೀನದಲಿತರ, ಗಿರಿಜನರ ಮುಖವಾಣಿ ಯಾಗಿ 'ವಾರ್ತಿಕಾ'ವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು.

ಜಮೀನ್ದಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಜೀತದಾಳು, ದಲಿತರ ಮೇಲಾದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು 'ಜುಗಾಂತರ್' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ

ಜನರ ಮೇಲಾದ ಪೋಲೀಸರ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಕುರಿತು ಕಾದಂಬರಿ 'ಅರಣ್ಯೇರ್ ಅಧಿಕಾರ್', ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರ ಸಾಹಸ ಕಾದಂಬರಿ 'ಜಂಗಲ್-ಕೆ-ದಾವೇದಾರ್' ಚಿತ್ರಣ ತುಂಬಾ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆಕುವ ಜನರ ಕ್ರೌರ್ಯ ಮೇರೆ ಮೀರಿದಾಗ ದಲಿತರು ರೋಸಿ ಬಂಡೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲರೆಯೆಂಬುದನ್ನು 'ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ ಮಹಿಮಾ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಶ್ವೇತಾ ದೇವಿಯವರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೆ 'ಹಜಾರ್ ಚುರಾಶೀರ್ ಮಾ' (೧೦೮೪ ರ ತಾಯಿ) ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಸಲೈಟ್‌ಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಘರ್ಷಣೆ ಕುರಿತದ್ದು. ಈ ಕೃತಿ ಅನೇಕ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಿತು. ಮುಂಡಾನದಿಯ ತೀರದ ಜನರ ಬವಣೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ 'ಬೊಟ್ಟೆಮುಂಡಾ' ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಅಗ್ನಿಗರ್ಭ' ಎಂಬ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಪದ್ಮಶ್ರೀ

ದೀನದಲಿತರ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಾಳಜಿ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಕ್ವಾಮದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕಿಯಾಗಿ ಕ್ವಾಮಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಕೇವಲ ೧೬ ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿ. ಅವರ ಗಿರಿಜನರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ೧೯೮೬ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರಕಾರ 'ಪದ್ಮಶ್ರೀ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾದ ಇವರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕವಿತೆ, ನಾಟಕ, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕ ಸತ್ಯಜಿತ್ ರಾಯ್ ಹಾಗೂ ಸುಭಾಷ್ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಸಂದೇಶ್' ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ನವರು ಇವರು ಬರೆದ 'ಎಕ್ಸ್ಕೋರಿಯ ಕನಸು' ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಇತರ ಕೃತಿಗಳು 'ಭಟಕಾವ್', 'ಪಹರಾತಿ ಘಟಾಯೇ', 'ರೂಪರಾಖಾ', 'ಶಾಲಾಗಿರೇರ್ ಡಾಕೆ' ಮುಂತಾದುವು.

ದಟ್ಟು ವಿವರಣೆ, ತೀವ್ರ ಒಳನೋಟ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ದಿಟ್ಟ. ಬಂಡಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಇವರು ಒಬ್ಬ ಕಮಿಟಿಡ್ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದರು.

ಇವರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅನೇಕ. ಕಲ್ಕತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ 'ಲೀಲಾ ಅವಾರ್ಡ್' ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಸ್ಮಾರಕ, ತಾರಾಶಂಕರ ಸ್ಮಾರಕ ಬಹುಮಾನಗಳ ಜತೆಗೆ 'ಅರಣ್ಯೇರ್ ಅಧಿಕಾರ್' (೧೯೭೬) ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದೀಗ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಭಾರತದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮೇತಾದೇವಿ 'ಲೇಖನಿ ಇರುವುದೇ ದಲಿತ ವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ, ಅದೇ ನನ್ನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ನೆಲೆ' ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದೂ ಸಹಾ 'ಇ.ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ' ಮತ್ತು 'ಯೋಜನಾ' ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೀನ ದಲಿತರ ದನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ವಿವಿಧ ಆಧಾರಗಳಿಂದ)

"..... 'ತೇಲಿಬಿಟ್ಟು ನೂರು ದೀಪ'ವನ್ನು ಇದೀಗ ಓದಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನನ್ನಂಥ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಶ್ಲಾಘನೆ-ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಲೇಖಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದವರು. ಎತ್ತರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯೂ ನಿಮ್ಮದು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬಳಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಮೌನವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿವಿಧ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮ-ಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಹಾರ್ಡಿಕ ನಮನಗಳು ....."

ಶಶಿಕಲಾ ವೀರಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ

ಲೇಖಕಿ

ಬಾಯಾರಿದ ಕನಸು

ಅಂಜಿಕೆ. ಪಿ

ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.,

ಕಪ್ಪಿನಲಿ ಬಿಳಿಯು ನಾ ಬಿಳಿಯೊಳಗೆ ಕಪ್ಪಲ್ಲ;
ಕತ್ತಲೆಯು ತಾಯೆನಗೆ, ಚಂದಿರನೆ ತಮ್ಮ.
ಮೈಗಳ್ಳರಿಗೆ ನಾ ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯಾದೆ,
ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಾನೆ ನಾಂದಿಯಮ್ಮ.
ನನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳ ಹಿಡಿದು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು,
ನಡೆಯುವೆ ನೀ ನಾನೆ ನಿನ್ನ ಅಮ್ಮ.
ಓಡಿ ಬಂದನ್ನ ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೋ ಕಂದಾ
ಎನುತಿದ್ದಳು ಅವಳು ಸುರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರಾ,
ಮರುಭೂಮಿಯಲಿ ಮುಂಗಾರು ಕನಿಕರಿಸಿದಂತೆ
ಕುಣಿದಿತ್ತು ಜೀವ, ಕಂಡು ಆ ಪುಷ್ಪಹಾರ!
ಪರ್ಯಪ್ತಕದ ಮೇಲಿದ್ದ ತಲೆಯನೆತ್ತಿ
ಓದುವುದು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದಕಮ್ಮ
ಥಟ್ಟನೆ ಎದ್ದೆ ನಾ, ಏನು ನಡೆಯಿತು ಇಲ್ಲಿ
ಯಾರ ಕಂಡನು ನಾನು, ಎಲ್ಲಿದ್ದೆನಮ್ಮಾ?
ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದಳಾ ಸುಂದರಿ
ನಕ್ಕು ಕೇಳಿದಳು ಹೇಗಿತ್ತು ನನ್ನಾಟ?
ಸತ್ಯವನು ನಂಬಿಬಿಡು ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ನೀ
ಬದುಕಿನಲಿ ನಡೆದು ಸಾಗಿಲ್ಲ ಓಟ.
ನಗುತ ನಗುತಲೇ ಅತ್ತಳೇ ಅವಳು,
ಏಕಮ್ಮ? ಎಂದೆ ನಾ ತಕಮಕದಲ್ಲಿ
ಏನಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ ಎನುತಿದ್ದಳು,
ತುಟ ಒಣಗಿದ್ದರೂ, ಗಂಟಲನು ಅದ್ದಿದಳು ಕಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ.
ಸ್ವಪ್ನಸುಂದರೀ ಎಲ್ಲರಾಸೆ ಜೇತನ ನೀನು
ನಿನಗೂ ನಿರಾಸೆ ಇದೇಕಮ್ಮ?
ಸವಿಗನಸುಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯ ಪಡೆಯದ ಪೆದ್ದ
ಬದುಕಿನಲಿ ಇನ್ನೇನು ಪಡೆವನಮ್ಮ?
ಸಂತಾಪ ತುಂಬಿತ್ತು, ಆ ನಗೆಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನದೆ ಬಿರಿದಿದೆ, ನನಗಾರೂ ಇಲ್ಲ.
ನೀ ಸುಮ್ಮನಿರು ಕಂದಾ, ವಿಶ್ವರೂಪದ
ವೇದನೆಯೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.
ಬಾಯ್ಬರೆದು ನಿಂತು ನೋಡುತಲೇ ಇದ್ದೆ
ಕಾಣೆಯಾದಳು ನನ್ನ ಕನಸಿನಿಂದ.
ನನ್ನ ಕಂಠವೇ ಒಣಗಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯ್ತು
ಏನವಳ ದುಃಖ, ಅವಳು ಯಾರ ಆನಂದ?

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ

ಜೋಸೆಫ್ ಪಿ. ಜೆ.
ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎ.

ಜ್ಞಾನದೀಪವೇ ಬೆಳಗಿಸು
ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ತನುಮನಗಳ
ತ್ಯಾಗ ಪ್ರೇಮದ ದೀಪವೇ
ಬಾಳು ಎನ್ನಯ ಮನದಲಿ

ದೇವ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನೀಡಿ
ಎನ್ನ ಅಂಧತೆ ನೀಗಿಸು
ಬಾಳ ದೋಷಗೆ ಅಂಜಿಗನೇ
ನಡೆಸು ಸ್ವರ್ಗ ಕಡಲಿಗೆ
ಘೋರ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಲುಕದೆ

ಹೃದಯ ಆತ್ಮದ ಕಿರಣವೆ
ನಂದಾದೀಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವೆ
ಹೊರಡುವೆ ಇಂದು ದೀಪವಾಗಿ
ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯ ಲೋಕಕೆ
ಎನ್ನ ಹೃನ್ಮನವೆಂಬ ಲೋಕಕೆ

ಸಾಕ್ಷಿ

ನೀಲಾವತಿ .ಎನ್.
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.,

ತಂಪಾದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಗಳು
ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ದಟ್ಟ ಗಿಡಮರಗಳ ನಡುವೆ
ತೊರೆಗಳ ಜುಳುಜುಳು ಸಂಗೀತ
ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಬಂಡೆಗಳು ತೇಲಿ
ಕೆರೆಯ ನೋಟ ಮನಮೋಹಕ ಚಿತ್ತಾರ
ಹಾರಾಡುವ ತೇಲಾಡುವ ನೂರಾರು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಯಾನ
ಮೋಡಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ತುಂತುರು ಮಳೆ ಜಳಕ
ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗರಿಬಿಜ್ಜಿ ಹಾಡಿದಾಗ
ಮಿರಮಿರನೆ ಹೊಳೆಯುವ ನವಿಲುಗರಿಗಳ ನೃತ್ಯ
ಅಕಾಶದ ಅನಂದದ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಹಲ್ಲು
ಸೊಂಪಾದ ತಂಪಾದ ಹಚ್ಚಹಸುರಿನ ಜಮಖಾನೆ ಮೇಲೆ
ದುಂಬಿಗಳ ಹಾಡು
ನನ್ನ ಹೃದಯ ಪಕ್ಷಿ
ಅಗಿತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿ.

ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು

ಯಶೋಧ . ವಿ

ಎರಡನೇಯ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಅಂದು ಮಂಜಾನೆ ಮಳೆಯು ಯಾವುದೇ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಮಜ್ಜನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಅಸ್ಸತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಮಳೆಯು ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚ್ಚರಿಯೂ, ಭಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ರವಿಯು ಒಬ್ಬ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಕೇವಲ ಎರಡೇ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಯಾವುದೇ ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ರವಿಯು ದುರ್ದೈವವಶಾತ್ ಅಸ್ಸತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಮಜ್ಜನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭೀತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಮಳೆಯು ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಜೊತೆಗೆ ರಾಮಜ್ಜನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೊರಟನು. ಅಂದು ರಾಮಜ್ಜನು ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ರವಿಯು ತುಂಬಾ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಮಜ್ಜನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ರವಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದಕರವೆನಿಸಿತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾಯು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದ ನಂತರ ರಾಮಜ್ಜ ರವಿಗೆ ತಂದೆಯೂ ಹಾಗೂ ತಾಯಿಯೂ ಆಗಿ ಸಾಕಿದ್ದನು. ರವಿಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ತನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಧಾರೆ ಎರೆದಿದ್ದನು. ಇವರಲ್ಲಿ ರಾಮಜ್ಜನೂ ಒಬ್ಬನು. ರಾಮಜ್ಜನನ್ನು ಕಂಡ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ರವಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ರಾಮಜ್ಜನು ಎಂದಿನಂತೆ ರವಿಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿಸಿ ಹೊರಟನು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂದಿನಂತೆ ರವಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಅದೇಕೋ ಏನೋ ಅಂದು ರವಿಯು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವೈದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಹೊಸ ದಾದಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಿರುಚಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಇದು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಎಂದೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ವೈದ್ಯರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಳವಾದ ಸಂತೋಷನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ವೈದ್ಯರು ರವಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರವಿಗೆ ನೀಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಆರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ರವಿಯು ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರವಿಯು ಬೆವರಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎಸೆದು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಕಡೆಗೆ

ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ರವಿಯು ಬಿಸಾಡಿದ ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೈಗೆತ್ತುಕೊಂಡು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದು ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ರವಿಯು ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರವಿಯು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜೀರಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ನೋಡಿದರೆ ರವಿಯು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಜೀರಿದ್ದನು. ಇದು ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ಅಂದು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ವೈದ್ಯರು ರಾಮಜ್ಜನನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ರವಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಮನುಷ್ಯರ ಪರಿಚಯ ಇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ರಾಮಜ್ಜನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ರವಿಯು ಒಬ್ಬ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ರವಿಯು ಈ ರೀತಿ ಮನೋರೋಗಿಯಾಗಲು ಒಬ್ಬ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ರವಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗಿಗೂ ರವಿಗೂ ಇರುವ ಅಥವಾ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

ಆಶಾ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರ ಕಣ್ಣು ಅವಳ ಮೇಲೆ. ಆಶಾಳು ತುಂಬಾ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀಮಂತ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ರವಿಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರಂತೆ ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಯಾದ ಆಶಾಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸೋತಿದ್ದನು. ಸಂದರ್ಭ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲು, ಅವಳ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಹೇಗೋ ಏನೋ ಆಶಾಳು ರವಿಯನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ತುಂಬಾ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸಲಿಗೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೂ ತಿರುಗಿತು. ಆದರೆ ಆಶಾಳು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಹಿರಿಯರು ಇವರಿಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು

ದಿನ ರವಿಯು ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ತರಗತಿಗೆ ಬಂದವನೇ ಆಶಾಳ ಗೈರುಹಾಜರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆ ತಲ್ಲೆಣಿಸಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆಶಾಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬಿದ್ದವನೇ ಮತ್ತೆ ಎದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಮತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದಿಷ್ಟೂ ವಿಷಯಗಳು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ತಿಳಿದವು.

ಕೂಡಲೇ ವೈದ್ಯರು ಆ ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣಿನ ಆಶಾ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಮನೆಯರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ರವಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ರವಿಯ ಜೀವನವು ನಿಂತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆಶಾಳ

ಪೋಷಕರು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಏನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಕಂಬದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಆಶಾಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ತೀರ್ಪನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊನೆಗೆ ರವಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು (ಕಣ್ಣಾರೆ) ಮನಸಾರೆ ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು ಆಶಾಳನ್ನು ರವಿಯ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲೊಪ್ಪಿದರು.

ನಂತರ ಆಶಾಳನ್ನು ರವಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆ ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರವಿಯ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರೂ ಸಹ ಆಶಾಳ ಆ ಮುದ್ದು ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ರವಿಗೆ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಮರುಕಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ರವಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣವಾದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆಶಾ ಹಾಗೂ ರವಿಯು ಜೋಡಿ ಜೀವಿಗಳಂತೆ ಬದುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

"..... ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಿ ೪೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಸಲು ನಮಗಿನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಹಲವಾರು. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಸಾಧಿಸದಿರುವುದು, ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುವ ಹೊಸ ಹೊಸ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗದಿರುವುದು, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಅಂತಹ ಕಾರಣಗಳು. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯಾದರೂ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುಗಳ ಹರವು, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಲು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರ, ಇತಿಹಾಸ, ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಮಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಮೂಲಭೂತವೆನಿಸುವ ಒತ್ತಡಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡವ ಕುರಿತು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಿರುವ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಸಹಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ ....."

ವ್ಯಾಸರಾಯ ಬಲ್ಲಾಳ
೨೪ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೬

ಅಮರ ಮೈತ್ರಿ

ವಿನಯ ಕುಮಾರ್ . ಕೆ

ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.

ಅದು ವಸಂತಮಾಸ, ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಮಧು ತಡೆ ತಡೆದು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತ ಜೇನು ಗುಂಯ್-ಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅರಳಿನಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೂಗಳ ಸುತ್ತ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಜಿಟ್ಟೆಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಂದಿನಂತೆ ಜಾಗಿಗೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೊಬಗು ಎಂದಿನಂತೆ ಮನಸನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಣಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ದನಿಗೆ ಮೈಮರೆತೆ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯಾವುದೋ ಜೀರಾಟ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಝಲ್ ಯೆನ್ನಿಸುವಂತಹ ಮರುಕದನಿ. ಕೂಡಲೇ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದಡೆಗೆ ಓಡಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ..... ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಂಡುವಂತಿತ್ತು..... ಹದ್ದಿನ ದಾಳಿಗೆ ಅಳಿಲಿನ ಸಂಸಾರ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿತ್ತು, ತಾಯಿ ಅಳಿಲು ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸೋತ ಹದ್ದಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಎರಡು ಅಳಿಲು ಮರಿಗಳು ಅಸುನೀಗಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಗಿಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹರಿಯಿತು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ಗಿಡಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಿ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೂಗಿನೊಡನೆ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ರಕ್ತ ಸೊರುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ನಿಂತಿತು. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾದ ನಾನು ಅಳಿಲನ್ನು ಎದೆಗಪ್ಪಿ ಮನೆಯೆಡೆಗೆ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ಹೋದದ್ದೆ ತಡ, ನೀರಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಕೊಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಅವರಿಗೂ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವು ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರೆದು ತಂದು ಅದರ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇರಲು ಒಂದು ಗೂಡನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಾಸನ್ನು ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದೆ. 'ವಿನೂ, ಏನೋ ಹಾಗೆ ಅಳಿಲನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ?' ಎಂದರು. "ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು

ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡದ ಈ ಸಣ್ಣ ಅಳಿಲಿಗೆ ಎಂತಹ ಕಹಿ ಅನುಭವ. ಪಾಪ, ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೂ ಸಹೋದರರ ನೆನಪಾಗಿರಬೇಕು. ಅಮ್ಮ, ನಾನು ಇದನ್ನು 'ಸ್ವೀಟಿ' ಅಂತ ಕರೀಲಾ, ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿದೆ ನೋಡು" ಎಂದೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಟ್ಟಿರಬೇಕು ನನ್ನ ತಲೆ ಸವರುತ್ತಾ "ಸರಿ, ಊಟ ಮಾಡು ಬಾ" ಎಂದರು.

ತೀರಾ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವವನಾದ ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಯರು ಸದಾ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಜರಿ ನಂಬರ್ ಕರೆದಾಗ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ 'self-centered' ಸ್ವಭಾವ ನನ್ನನ್ನು ಏಕಾಂಗಿಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಗಡಿಯಾರದ ಗಂಟೆ ಹತ್ತು ಹೊಡೆದಾಗ ಶಾಲೆಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಟೆ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠದ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಸ್ವೀಟಿಯ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಟೆ ಒಂದಾದಾಗ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಸ್ವೀಟಿ ಏನಾದರೂ ಅಹಾರ ತಿಂದಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಆರೋಗ್ಯ ಪುನಃ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೋ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ತಕ್ಷಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತಲೆನೋವಿನ ನೆವ ಹೇಳಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆ. ಸ್ವೀಟಿ ನೋವಿನಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಲೋಕಕಂಡಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿತ್ತು. ಅಮ್ಮ ಅದರ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದರು. 'ವಿನೂ, ನೋಡು ನಿನ್ನ friend ಹುಷಾರಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಬಂತು. ಆನಂದಭಾಷ್ಯ ಇಣುಕು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, 'ಏಯ್, ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಿನು, ಇದು ನನ್ನ ಮಮ್ಮೀ ತಿಳಿತಾ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟೆ.

ಹೀಗೆ ದಿನಗಳುರುಳಿದವು ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಟಿಯ ಬಾಂಧವ್ಯ ದಿನದಿನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ಇರಲಾರದಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ನನ್ನ

ಭಾವನೆಗಳು ಗರಿಗಡರಿದ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಓಡಾಡಲು ಕಲಿತ ಸ್ವೀಟಿ ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅಲುಗದೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ ಎರಡು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ 'ಏಯ್, ಸಾಕೋ ನಿನ್ನ drama, ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಗೆಲೆಯನ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬಂದಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಲು ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡು ಕಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು, ಕೈ ಕುಲುಕುವುದು Table Tennis ಚೆಂಡಿನೊಡನೆ ಆಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವೀಟಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾರಣ Libraryಗೆ ಬಿಬ್ಬನೇ ಪುಸ್ತಕ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಪುನಃ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವರ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬರುವ ಸ್ವೀಟಿ ಗಂಟಲು ಜೀರಿ ಕರೆದರೂ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ ಆವರಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಅಳಿಲಿನೊಡನೆ ಕಂಡೆ. ಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಗುಡ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಇದಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಟಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ದಿನದಿನೆ ಅದರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣು ಕಂಪಾಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ರೋಗ ತಗಲಿರುವ ಅರಿವಾಯಿತು.

ತಂದೆಯೊಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ವೈದ್ಯರು ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಮಗು ಇದಕ್ಕೆ viral disease ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಅಳಿಲಿನಿಂದ ಅಳಿಲಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಮಾರಕ ರೋಗ. ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ರೋಗದ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲೇ, ಆಗಬೇಕು. ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣ ತಡವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆ. ಇದರ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು, ಎಂದರು. ಹೃದಯಸ್ತಂಭವಾದಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಕಲ್, ಹಾಗೇಳಬೇಡಿ. ಇದು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ, ಎಷ್ಟೇ ಬರ್ಚಾರೂ ಸರಿ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವೀಟಿ ಬೇಕು, ನನ್ನ ಸ್ವೀಟಿ ಬೇಕು, ಸ್ವೀಟಿ is my life ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಕಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ದಿನದಿನೆ ಅದರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತಾ ಬಂತು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ೧೦.೦೦ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವೀಟಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಅದರ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದವು. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಉಸಿರಾಟ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಬಂತು. ನೋಡುತ್ತಾ ಹೃದಯ ಬಡಿತ ಸ್ತಬ್ಧಗೊಂಡಿತು. 'ಇಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಜೀರಿದೆನು. ಅದರ ಮುಖದ ಭಾವ 'ಹೋಗಿ ಬರುವೆ ಗೆಲೆಯ' ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ಹೃದಯ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಒಡೆಯಿತು. ನಿಶಕ್ತನಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಲೋಕ ಅಂಧಕಾರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿತು. ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಟಿಯ ಮುಖ ಮಾತ್ರ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

"..... ತಪೋ ಭೂಮಿಯಾದ ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಜನತೆಯ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ವರ್ಧಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿಶ್ರೀಯ ಆಡುಂಬೋಲವಾದ ಈ ನಾಡಿನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಇದರ ತಪೋ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ, ಪೌರುಷದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ....."

ಅ.ನ.ಕೃ

ಚಂದಿರ

ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ .ಎಸ್
ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.

ಸೂರ್ಯನು ಪಡುವಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಗಲು
ಬಂದನು ಚಂದಿರ ಭುವಿಯನು ಬೆಳಗಲು

ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಲಿ ಬಾನಿನ ಅಂಚಲಿ
ಬೆಳ್ಳಗೆ ಚಂದಿರ ಮೂಡಿದ್ದ
ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕನು ಬೀರುತ
ಭೂಮಿಯ ಕತ್ತಲೆ ಕಳದಿದ್ದ

ಅಕುತಿಹ ಕಂದನ ತುಟಿಯಲಿ ಮೂಡಿಸಿ ಕಿರುನಗೆ
ಖುಷಿಯಲಿ ಹಿಮಕರ ಸಾಗಿದ್ದ
ಬಾನಲಿ ತೇಲುತ, ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿಯ ತಾಕುತ
ಗರ್ವದಿ ಶಶಿಕರ ಬೀಗಿದ್ದ

ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆಯುತ, ಸುಂದರ ವೆಳಕನು ನೀಡುತ
ಚಂದಿರ ದಣದಿದ್ದ
ಸೂರ್ಯನು ಪೂರ್ವದಿ ಬಾನಿಗೆ ಸಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ
ಚಂದಿರ ಮಲಗಲು ತೆರಳಿದ್ದ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ,

ಇಂದು ಮರೆಯಲಾಗದ ದಿನ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ, ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಸಚಿವರು, ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಹರಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡು ನುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದಿದೆ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಗೆಳೆಯರು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಕೈಸ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಾಧನೆ ಸಾಲದೆ?

ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ನಮ್ಮದು. ವನಸುಮದಂತೆ ಪರಿಮಳ ಹರಡಿದೆ. ಇದು ಅನುಪಮ ಅನಂದದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಳಕು ಚಿನ್ನದ ಬೆಳಕಾಗಲಿ. ನಂದದ ಬೆಳಕಾಗಲಿ.

'ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
ಅರಕುತಿರಲಿ ಜೀವನ'

ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ನಮಸ್ಕಾರ.'

(೩೦ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ರಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಸಮಾಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ
ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ರೆ ಫಾ ಡಾ. ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಭಾಷಣ)

ನನ್ನ ಆಸೆ

ವೇಲಮುರುಗನ್ .ಎಂ
ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.

ಮನದಲಿ ಮೂಡಿತು ಆಸೆಗಳು ನೂರು
ಬರೆಯಲು ಹೊರಟರೆ ಹೊರಟಿತು ಆರು
ಅದರಲಿ ಬರೆಯುವೆ ಕೇವಲ ಮೂರು
ಹಿಡಿದರೆ ನಿನಗೆ, ಜಗಕೆಲ್ಲಾ ಸಾರು

ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ ಬಾನಲಿ ಹಾರಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚಂದ್ರನ ಸೇರಿ
ತರುವೆನು ಅಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲನ್ನು
ಹೊಡೆಯಲು ಬೀದಿಯ ನಾಯನ್ನು

ದಟ್ಟವಾದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿರುವ ವೀರಪ್ಪಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ
ಅವನ ಹದುಳ ಬಿಚಾರಿಸಿ ಬರುವೆ
ಆನೆಯ ದಂತವ ಕಾಣಿಕೆ ತರುವೆ

ಪಾರ್ಥನ ರಥವನು ಹುಡುಕಿಸಿ ತರಿಸಿ
ಏಳು ಕುದುರೆಗಳನು ಅದಕೆ ಬಿಗಿಸಿ
ಭೂಲೋಕವನೆ ಸುತ್ತಿ ಬರುವೆನು ಅದರಲ್ಲಿ
ವೈಸಾ ಖರ್ಚಾಗದ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ

ಫಲಿಸಿತು ಫಲಿಸಿತು ತರಗತಿಯಲಿ ಆಸೆ
ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ನನ್ನನು ಆವರಿಸೆ
ಅಲೆಯುತ ಕುಣಿಯುತ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಲು ಕೈಸೌ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ

ನನ್ನನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ

ಮರಿಯಮ್ಮ ಚಾರ್ಲ್ಸ್
ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದುಃಖ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದುಃಖ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಅಟದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬೆಳೆದೆ. ನಾನು, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಗೆಲತಿಯರಂತೆ ಇದ್ದೆವು. ಇಬ್ಬರೂ ಜಗಳವಾಡುವುದು, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಬಯ್ಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗುವುದು, ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೋವಾದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಅತ್ತರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದಳು. ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅವಳು ಕಳೆದ ವರ್ಷ 'ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್' ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ಟ್ರಿಂಟ್ ಕ್ವೀನ್' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಿನ್ನದ ಪದಕಗಳು, ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಜಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳೂ, ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾರೋ ಬಂದು ನನ್ನ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿದ್ದ ನಾನು, ಏನು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ತಿಳಿದುಬಂತು, ಪಕ್ಕದಮನೆಗೆ ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗುವಿಗೆ ವಾಂತಿ, ಭೇದಿ ಶುರುವಾಗಿ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಅಸ್ವತೃಯ ದಾರಿ

ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿಯದ ಕಾರಣ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎಂದು. ಆಗ ವೇಳೆ ರಾತ್ರಿ ೮.೩೫ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೋದ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದದ್ದು ಕಂಡುಬಂತು. ಏನೆಂದು ಕೇಳಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅತಿಯಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀರೂ ಧುಮುಕಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಅಪಘಾತವಾಯಿತೆಂಬುದೇ ಆ ಸಂಗತಿ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದರು. ಬೆಳಗಾಗಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ರಾತ್ರಿಯ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ, ಏಣಿಸಿ ಕಳೆದೆ. ಬೆಳಗಾದೊಡನೆಯೇ ಅಸ್ವತೃಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ತತ್ತರಿಸಿಹೋದೆ. ಒಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಬಂದೆ. ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ತಾಯಿಯ ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಅಕ್ಕನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಭಾಗವನ್ನು ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡವರು ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದೆ ಮುಂದಿನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ

ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನೋಡಿದೆ.

ಚೆಲುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಕೆನ್ನೆಯ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳು, ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಹುಬ್ಬುಗಳು ಅಪಘಾತದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಜೋತುಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ವೇಗವಾಗಿ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಎಡಗಾಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಮೂಳೆ ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ, ಮುಂದಿದ್ದ ಮಂಡಿ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಕಾರು ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ವಾಹನ ಚಾಲನಾ ಶಾಲೆಗೆ ಭರ್ತಿಯಾಗಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು ಅಕ್ಕ. ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಆಟೋ ಹತ್ತಿದಳು. ವಾಹನ ಚಾಲನಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದು ಆಟೋಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಕಾರಿನ ಚಕ್ರವೊಂದನ್ನು ಅಕ್ಕನ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ ವಾಹನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅಕ್ಕನನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಎತ್ತದೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಕಠಿಣ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನ

ತಪ್ಪದೆ, ಮನೆಯ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಕೊಡಲು, ಆತ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಈಗ ಅಪಘಾತವಾಗಿ ತಿಂಗಳಾದರೂ ಮೂಳೆ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅಕೆಗೆ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಕೆ ಎಂದು ಮೊದಲಿನಂತಾಗಿ ಪುನಃ ಆಡಿ ನಲಿಯುವಳೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತಮ ಕ್ರೀಡಾತಾರೆಯಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ಕ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ವೀಕ್ಷಕರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆದರೆ ನಾನು ಈಗಲೂ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವೆನು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅಗಾಗ ಅಮ್ಮ ಎಂದು ಕಿರುಚುವ ನನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವುದು ನನ್ನ ದಿನಚರಿಯ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

"..... ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮದು; ನಮ್ಮ ಜನ ತಲತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು! ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಗೊಳಿಸಲು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ತಿದ್ದಿ, ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಹದಗೊಳಿಸಿದ್ದು; ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ತಮ್ಮ ನಲವು ಒಲವು ನೋವು ನೋಂಪಿಗಳಿಗೆ ರೂಪುಗೊಡುವ ಬಯಲಾಟ, ಸುಗ್ಗಿ-ಕುಣಿತ, ಲಾವಣಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಸತ್ಸವಿದೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ...."

ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ದಡ ಬದಲಿಸಿದ ನದಿ

ನಳಿನಿ .ಜಿ

ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ

ಶುಭಾ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ನಗುಮೊಗವುಳ್ಳ ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳ ಮುಗ್ಧತೆಯ ಮುಖ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ದುರ್ದೈವ, ಮಾತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಗಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸದಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋವಿನ, ದುಃಖದ ತರಂಗಗಳು ಏಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ತಡ್ಡೇರು ಎರಚುವ ಹಾಗೆ ಸದಾ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಕರೆಯಲು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶುಭಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನೇನೂ ತಲೆಗೆ ಯೋಚನೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸದಾ ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಜನ ಅವಳಿಗೆ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದಂತೆ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾ ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶುಭಾ ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ರಾಮಪುರದ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಿಶ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಅವಳು ದಿನವೂ ಕೂತಾಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಏನೂ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿ. ಒಂದು ದಿನ. ಅವಳು ಅದೇ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಅವಳು ಅವನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ಆ ಯುವಕನೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ 'ನೀವು ಇದೇ ಊರಿನವರೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕವಳು ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. 'ಹಾಗಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸುಕಾಂತ್' ಎಂದ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು? ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ ಶುಭಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಆ ಯುವಕ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ 'ನೀವು ಮೂಗಿಯಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಕುತ್ಯಾ ತನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಓಡಿದಳು. ಅದನ್ನೇ ಸುಕಾಂತ್ ನೋಡುತ್ತಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಹೊರಟನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅದೇ ವೇಳೆ ಶುಭಾ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಸುಕಾಂತ್. ಸ್ವಲ್ಪ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ 'ಶುಭಾ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ನಿನ್ನ ನಾನು ಬೇಕೆಂದೇನೂ ಆ ರೀತಿ

ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸುವೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಶುಭಾ ನಿರುತ್ತರಳಾದಳು. 'ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೋಪವಿಲ್ಲ ತಾನೆ?' ಎಂದು ಸುಕಾಂತ್ ಕೇಳಲು ಅವಳು ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕಳು. 'ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಇತ್ತ ಊರಿನ ಜನರು 'ಶುಭಾಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅವಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವುದು ಸಾಲದೇ?' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಲೇ, ಬಂದಿದ್ದ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವಳ ಮದುವೆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಅವಳ ಮದುವೆ ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಇರುವಾಗ ಶುಭಾಳಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿಯಿತು. ಅವಳ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಊರಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವಳು ಅಕುತ್ಯಾ ತನ್ನ ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಲು ಹೊರಟಳು. ಆ ಗಿಡ, ಮರ, ನದಿ, ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು. 'ಹೇ ಪ್ರಕೃತಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸು, ನಾನು ಹೇಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವೆನೋ, ನೀನು ಹಾಗೆ ತಬ್ಬಿಕೊ. ನನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಡ'. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಗೊಳಾಡಿದಳು. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಕಾಂತ್ ಬಂದು 'ಏನು ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯ? ನೀನು ನನಗೆ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಬೇರೆಯವನಾದೆನಾ? ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ನಾಚಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಈ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು 'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ಯಾಕಿಂತ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ'. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮರುಗಿದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವಳನ್ನು ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನದಿ ದಡವನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದೆ ಮೌನ ರೋಧನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸ ಬಗೆ, ಹೊಸ ಜನ, ಶುಭಾಶ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರು. ಗಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು 'ನೀನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮನಸೋತೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳುವಾಸೆ?' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಶುಭಾಶಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಸುಕ್ಕು ಹೇಳಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳು ಮೂಗಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಷಣ ಅವಳ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಅವಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಇತ್ತ ದಡ ಬದಲಿಸಿದ ನದಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ದಡಕ್ಕೇ ಬರುವಂತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾವೇ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ

ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಮರುಗಿದರು. ಇತ್ತ ತನ್ನ ಬಾಳೇ ಬರಿದಾಯಿತು, ನಾಶವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನದಿಯಲ್ಲೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ನದಿಯತ್ತ ಬಂದಳು. ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಕಾಂತ್ ಅವಳನ್ನು ತಡೆದು, ಅವಳ ಜೀವನದ ಕಟುಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಗಿದನು. ನಂತರ ತಾನೇ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದನು. ತನ್ನ ಬಾಳು ಸರಿಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆಗ ಸುಕಾಂತ್ ಶುಭಾಶನ್ನು ಕುರಿತು 'ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದೆ'. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಂತೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ

ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವರು

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಬೆಟ್ಟದೂರು
ಅವಧಾನಿ ಜಿ. ಎಸ್.
ಆಮೂರ ಜಿ. ಎಸ್.
ಇಂದಿರಾ ಹೆಗ್ಗಡೆ
ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ ಚಿಂತಾಮಣಿ
ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಣ್ಣಾಣ್ಣ ರೈ
ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ
ಡುಂಡಿರಾಜ್ .ಎಚ್
ಡಿಸೋಜ .ನಾ
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ
ದಾಮೋದರ ಶೆಟ್ಟಿ .ನಾ
ದೇಶಪಾಂಡೆ .ಕೆ .ಎಸ್
ನಾಗಭೂಷಣ .ಡಿ .ಎಸ್
ನಾಗೇಶ್ .ಹಾ .ವೆಂ
ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ .ಜ .ಹೊ
ನಾವಡ .ಎ .ವಿ
ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಗುಡಿಬಂಡೆ
ಪ್ರಧಾನ ಗುರುದತ್ತ
ಪೋಲೀಸ್ ಪಾಟೀಲ .ಬಿ .ಆರ್
ಬಸವರಾಜ ಸಾದರ
ಭಾಗೀರಥಿ ಹೆಗಡೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ .ಬಿ .ಎಸ್
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ .ಬಿ .ಪಿ
ರಾಮಚಂದ್ರ .ಎಮ್
ರಾವ್ .ವಿ .ಟಿ .ಎಸ್
ವಸಂತ ಕುಷ್ಣಗಿ
ವ್ಯಾಸರಾಯ ಬಲ್ಲಾಳ
ಶಾರದಾ ಪ್ರಸಾದ್ .ಎಚ್ .ವೈ
ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಗುಂದಿ
ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅಣತಿ
ಸಿಂಧುವಳ್ಳಿ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ
ಸಿದ್ದಲಿಂಗ ಪಟ್ಟಣ ಶೆಟ್ಟಿ
ಹೆಗಡೆ .ಜಿ .ಎಂ
ಅನಾಮಧೇಯ

ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ್‌ಗೆ ಫಾಲ್ಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಜವೇದ್
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.

ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಮೇರು ನಟ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ 'ದಾದಾ ಸಾಹೇಬ್ ಫಾಲ್ಗೆ' ಚಲನಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಸರ್ಕಾರ ಭಾರತೀಯ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗದ ನೀಡುವ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್‌ಅವರು ೧೯೯೫ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿದವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಪಿತಾಮಹ ಫಾಲ್ಗೆಅವರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಗದು

ಕ್ರಾಮರಾ ಎದುರಿಸಿ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪ ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್‌ಅವರು ಸುಮಾರು ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೌರಾಣಿಕ,

'ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ' ಚಿತ್ರದಿಂದ ಚಿತ್ರದಿಂದ ನಾಯಕ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದ ಇನ್ನೂರು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಜಾನಪದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಚಿತ್ರಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜೇಮ್ಸ್‌ಬಾಂಡ್ ಮಾದರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಅಭಿನಯಿಸಿ, ತಾವು ಎಂಥ ಪಾತ್ರಗಳಿಗಾದರೂ ಸೈ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವರು ದೇಶದ ಕೆಲವೇ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಟನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಾಯನ ಇವೆರಡೂ ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ.

ರಂಗಭೂಮಿಯ ಖ್ಯಾತ ನಟರಾಗಿದ್ದ ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಮುತ್ತುರಾಜ್ ಮೊದಲು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿದ್ದು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ. ಪತ್ನಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಚಿತ್ರಗಳ ನಿರ್ಮಾಪಕಿಯಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಕ್ತಿರಸ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾಯಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಲವು ಚಿತ್ರಗಳ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಪದ್ಮಭೂಷಣ, ಕರ್ನಾಟಕರತ್ನ, ಕಲಾಕೌಸ್ತುಭ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ.

ಯಾರಿಗೆ?

ಲೀಲಾ ಎಸ್. ಎ.
ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ

ಮರದ ಹೆಣ್ಣು:

ಹೊತ್ತ ಮರಕಲ್ಲು
ಹೊತ್ತ ಬೇರಿಗಲ್ಲು
- ಹಸಿದ ಜೀವಿಗೆ

ಅರಳಿದ ಹೂ:

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಗಲ್ಲು
ಹೊತ್ತ ಭೂಮಿಗಲ್ಲು
- ನಂಬಿದ ದೇವರಿಗೆ

ಹೆತ್ತ ಹೆಣ್ಣು:

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗಲ್ಲು
ಅತ್ತ ತಂದೆಗಲ್ಲು
- ಒಲುಮೆ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ

ಜೀವಂತ ಕಾವ್ಯ:

ಅದನು ಬರೆದವನಿಗಲ್ಲು
ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಡಿದವನಿಗಲ್ಲು
- ಬಯಸುವ ಸಹೃದಯನಿಗೆ

ಜಾನಪದ ಮಾಯಾಲೋಕಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರವಾಸ

ಚಂದ್ರಿಕಾ .ಸಿ
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.

ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರರ ಲೋಕದಂತೆ ಮಾಯಾ ಮಂತ್ರಗಳ ಲೋಕದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ಜಾನಪದ ಲೋಕ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ರೀತಿನೀತಿಗಳ, ಅವರ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದ ನಗರವಾಸಿಗಳಾದ ನಾವು ಈ ಜಾನಪದ ಲೋಕವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟು ಸುಂದರ, ಸರಳ ಈ ಹಳ್ಳಿಗು ಬದುಕು ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ರಾಮನಗರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಜಾನಪದ ಲೋಕ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಳ ಹೋದವನಿಗೆ ಹೊರಬರಲು ಇಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ರಮ್ಯಸಂಗ್ರಹಗಳಾದ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು, ಕಲೆಗಳು, ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಸಂಶೋಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿಡುತ್ತದೆ, ಈ ಜಾನಪದ ಲೋಕ. 'ಜಾನಪದ ಲೋಕ' ನಾಗೇಗೌಡರ ನನಸಾದ ಕನಸು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದ ಜಾನಪದ ಹಾಡು, ಕುಣಿತ, ಜಾನಪದ ಕಲೆ, ಶಾಸನಗಳು ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವೈಭವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ನಾಗೇಗೌಡರ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಜಾನಪದ ಲೋಕ.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ರಾಮನಗರದ ಬಳಿಯ 'ಜಾನಪದ ಲೋಕ'ಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ ಅದೇನು ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಗರವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯವೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠದ ಮಧ್ಯೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮತ್ತು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವುದರ ಚಿತ್ರಣವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಪ್ರವಾಸದ ಮಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬಂತೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಡನೆ ಹೊರಟೆವು. ಒಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರಾರು? ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಜೋಕುಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದೆವು. ಕೇವಲ ಒಂದುವರೆಗಂಟೆಯಲ್ಲೇ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ, ಇದೇನಪ್ಪಾ, ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರವಾಸ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದಾಗ ಕಂಡಿದ್ದು 'ಮಾಯಾಲೋಕ'.

ಬಸ್ಸಿನಿಂದಿಳಿದು ಎದುರಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರದ ಕೊಂಬು, ಕಹಳೆ, ತಮಟೆಗಳು, ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿಗೂ ಅಗಲವಾದ ವಿಶಾಲ ಮಹಾದ್ವಾರ. ದ್ವಾರದ ಎರಡೂಕಡೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಜಾಚಿನಿಂತಿರುವ ೨೬ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಲೋಹದ ನಂದಿ ಧ್ವಜಗಳು. ನೋಡಿದರೆ ಅಬ್ಬಾ ಎನಿಸಬೇಕು. ಟಿಕೆಟ್ ಬೆಲೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ. ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳ ಹೋದರೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು.

ಲೋಕಮಾತಾ ಮಂದಿರ

ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲೋಕ ಮಾತ ಮಂದಿರ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗರ ಬಗೆಬಗೆಯ ರಂಗೋಲಿಯಂತಹ ಚಿತ್ತಾರಗಳು, ಚಿತ್ರಪರಗಳು, ಗಿರಿಜನರು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗರು ಬಳಸುವಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ, ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳು. ಮಡಿಕೆ-ಕುಡಿಕೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗುಡಾಣಗಳು ಅಡಿಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವು ಇಲ್ಲಿ ಓರಣವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಭಿನ್ನರೀತಿಯ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಭೂಪಟ ಇಲ್ಲಿವೆ. ರೇಷ್ಮೆಮಗ್ಗಗಳ ಮಾದರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಎತ್ತು, ಕೋಣಗಳಿಂದ ಎಳೆಸಿ ಧಾನ್ಯಬೀಸುವ, ದೊಡ್ಡ ಬೀಸುವ ಕಲೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರ ಕುಟೀರ

ಹೆಸರಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಡ ಹಬ್ಬಗಳ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದೆ. ನಾಡಿನ

ಹಬ್ಬ ಆಚರಣೆ, ಜಾತ್ರೆಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾಗೇಗೌಡರ ಈ ತಪ್ಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ನಾನಾರೀತಿಯ ಜಾನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣಗೊಂಡು ಕೇಳುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹಬ್ಬ ಆಚರಣೆ, ಮದುವೆಗಳು, ಜಾತ್ರೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಗೊಂಡಿವೆ. ಅನೇಕಾನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಗೊಂಡಿವೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳು

ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ. ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶೂರತ್ವ, ವೀರತ್ವ ತೋರಿದ ಮಹಾವೀರರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ವೀರಗಲ್ಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಮುತ್ಯೆದತನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಂಡಂದಿರ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಹಗಮನ ಮಾಡಿದ ಸತಿಯರ ಸತೀ ಕಲ್ಲುಗಳು ನೋಡುಗರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಿಂತಿವೆ. ವಿಜಿತ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶೂರತ್ವತೋರಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಮಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನೆಟ್ಟಂತಹ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕುದುರೆಗಳು, ಶಾಸನಗಳು, ರಥಗಳು, ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಫಿರಂಗಿ, ಮದ್ದುಗುಂಡುಗಳು ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವೆ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತೊಟ್ಟಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುತ್ತ. ವೈಭವಗಳ, ಯುದ್ಧಗಳ, ವಿಜೃಂಭಣೆಯ, ವಿನಾಶದ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ, ತ್ಯಾಗದ, ಸೋಲಿನ, ಗೆಲುವಿನ, ಕತೆ ಹೇಳುವ ಶಾಸನಗಳು ಶಿಲ್ಪಿಮಾಳದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಕಾದು ನಿಂತಿವೆ.

ಯಕ್ಷ-ಕಿನ್ನರರಲೋಕ, ಲೋಕಮಹಲ್

ಎಂದಾದರೂ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದಾದ ಯಕ್ಷಗಾನ, ಗೊಂಬೆಯಾಟ, ಬಯಲಾಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಲೋಕಮಹಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರಣ ತೆರೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಯಕ್ಷಗಾನ, ಬಯಲಾಟಗಳ ವೇಷ-ಭೂಷಣಗಳು, ಬೊಂಬೆಯಾಟದ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳು, ಕೀಲು ಕುದುರೆಗಳು. ಜಾನಪದ ವಾದ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ಮಯ ಲೋಕವನ್ನೇ ತೆರೆದಿಡುವ ಇವು, ಇದನ್ನು ನೋಡುವ ಮುಂಚೆ ಎಂದೂ ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗದ ದಂಪತಿಗಳು ಬೊಂಬೆಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ನೋಡುಗರ ಕಣ್ಮನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಬಯಲಾಟಗಳ ಕಿನ್ನರಗಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೋಕಮಹಲ್ ಕಿನ್ನರ ಲೋಕವೇ ಸರಿ.

ಹಳ್ಳಿಗರ ಆಯುಧಶಾಲೆ ಆಯಗಾರರ ಮಾಳ

ವಿನಾಶದಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಕುಲ ಕಸುಬುಗಳಾದ ಕುಂಬಾರಿಕೆ, ಕಮ್ಮಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಚಿತ್ರ, ಕಾಲುವೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕಬ್ಬಿನಗಾಣ, ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವ ಗಾಣ, ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕತ್ತಿ, ಕುಡುಗೋಲು, ನೇಗಿಲು, ಕೊಕ್ಕೆ, ಗುದ್ದಲಿ ಮುಂತಾದವು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುವ ಬಲೆ. ಗಾಳಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನಾಡದೋಣಿಯೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇವಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಜೈಂಟ್ ವೀಲರ್ (ಆಕಾಶರಾಟ) ಗಿರಿಗಿಟ್ಟಲೆಗಳಿವೆ. ಬಯಲಾಟ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಮುಂತಾದ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ರಂಗಸ್ಥಳ ಹಾಗೂ ರಂಗಮಂದಿರಗಳಿವೆ. ಸುತ್ತಿ ಬಂದವರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಮರಗಳ ಕಾಡು ನಿಂತಿದೆ. ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೊಂದು ಕೆರೆ ಇದೆ. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಒಂದು ಕೃತಕಕೊಳ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅಧಿತಿಗಳ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡಮನೆಯಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಮಗೆ ಕಾಲುಗಳು ನೋವಿನ ಹಾಡನ್ನೇಳಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಆ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಂಚರಿಸಬಾರದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ವಾಲ್ವಿಡ್ಸಿಯ, ಡಿಸ್ನಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಂತೆ ಎಚ್.ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಡಿಸ್ನಿಲೋಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಮರಣೀಯ ಪ್ರವಾಸ-ಜಾನಪದ ಲೋಕ

ರಾಜಮ್ಮ .ಜೆ
ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಎ.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೧, ೧೯೯೬ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆ ೯.೩೦ ಕ್ಕೆ ರಾಮನಗರಂಗೆ ಕಾಲೇಜ್ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೩೩ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೊರಡುವಾಗ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು 'ಶುಭವಾಗಲಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಹರಸಿದರು. ಜಾನಪದ ಲೋಕವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟೆವು. ಜಾನಪದ ಲೋಕವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ೪೨ ಕಿ.ಮಿ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟೆವು. ರಾಮನಗರಂ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಲೋಕ ಎದುರಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮಹಾದ್ವಾರ. ಬೃಹದಾಕಾರದ ಕೊಂಬು. ಕಹಳೆ ಹಾಗೂ ಹರಿಗೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಮಹಾದ್ವಾರ. ದ್ವಾರದ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಂತ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ನಂದಿ ಧ್ವಜಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡವು.

ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಜಾನಪದ ಲೋಕಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೋಕ ಮಾತಾ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಿತ್ತಾರ, ಚಿತ್ರ ಪರಗಳು, ಗ್ರಾಮೀಣರ ಬಳಕೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟಗಳು, ವಾಡೆ, ಗುಡಾಣಗಳು ಇದ್ದವು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಭೂಪಟ ಮತ್ತು ಕೋಣಕಟ್ಟು ಬೀಸುವ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಇದರ ಮುಂದಿದೆ. ನಂತರ ಚಿತ್ರ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಈ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತ ಗೊಂಡಿರುವ ಆಕರ್ಷಕ ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು ನಾಡಿನ ಹಬ್ಬ, ಕಲೆ, ಆಚರಣೆ ಜಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಶಿಲ್ಪ ಮಾಳು. ಇಲ್ಲಿ ವೀರಗಲ್ಲು, ಸತೀಕಲ್ಲುಗಳು, ತುರುಗೋಳ, ಶಾಸನ, ರಥ, ಫಿರಂಗಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ತಮ್ಮ ಗತಕಾಲದ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿವೆ. ಕಲ್ಲಿನ ತೊಟ್ಟಿಗಳಿವೆ.

ನಂತರ ಲೋಕಮಹಲ್, ಅಯಗಾರರ ಮಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ತೊಗಲು ಗೊಂಬೆಗಳು, ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಗಳು, ಯಕ್ಷಗಾನದ ವೇಷಗಳು, ಮರದ ಭೂತದ ವಿಗ್ರಹಗಳು, ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಕೊಡವ ದಂಪತಿಗಳು ಎಣ್ಣೆಗಾಣ ಕೊಟ್ಟಣ, ಚೀನಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಕಿನ್ನರ ಜೋಗಿಯರು, ಗೊರವಯ್ಯ, ಲಂಬಾಣಿ ಮುಂತಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳಿದ್ದವು. ಒಲೆಗಳು, ನಾಡದೋಣೆ, ಮೀನುಕುಣೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಬೇಟೆ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬಯಲಾಟ, ಜನಪದನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ರಂಗ ಹಾಗೂ ರಂಗಮಂದಿರಗಳಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಆಧುನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಕೆರೆ, ಕೊಳ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಾಣಗಳು, ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಜಾನಪದ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ನಮಗೆ ನಾವು ಆಲೋಕದಲ್ಲೇ, ಆ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಂತರ ಅದನ್ನು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆವು.

ನಂತರ ಕಣ್ಣು ಜಲಾಶಯದ ಒಳಗೆ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೀರು ಹರಿಯುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಂಗಲ್ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೇದಬಾವಿಲ್ಲದೆ ಉಪಹಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ವಿಶ್ರಮಿಸಿ, ದೇನರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು, ಸುಮಾರು ಸಂ. ೩.೩೦ ಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು. ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ 'ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ' ಯನ್ನು ಕಂಡೆವು. ಈ ಪ್ರವಾಸ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ನಲ್ಲೊಂದು ಮುಗಿಯದ, ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ. ಕಾಲ ಕಳೆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲೋ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲೋ ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಕ್ಷಣಗಳು, ಒಡನಾಟ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ. ಈ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಈ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಮಾತುಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಇದಲ್ಲದೆ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ತಾಣಗಳು ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದುವು. ಹೀಗೆ ಜಾನಪದ ಲೋಕದ ಪ್ರವಾಸ ಒಂದು ಮರೆಯಲಾದ ಪ್ರವಾಸವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

The Hindu

February 17, 1997

Bangalore

Between You and me

In the hands of Prof. Chi. Srinivasaraju the fortunes of the Kannada Sangha, Christ College, Bangalore, now entering its silver jubilee year, have charted a course far exceeding the dreams of his mentor G. P. Rajaratnam. When he said that one day the Lilliput would grow to giant stature, it was at best a hope appropriate to the occasion. Its many-sided development just makes the echoes of the silver bells all the sweeter.

Look at the record. The Kannada Sangha has issued more than a 100 titles; among them one counts titles that have won awards at the national and state levels, besides honours that literary foundations confer. It is publishing with a difference. They are priced to meet costs of production.

Of the Kannadiga's weakness, book-buying is surely not one. You may see a queue for the first show of a Kannada film but books are not films! Mr. A. N. Krishna Rao's unfinished task is creating a taste for reading. The kannada Sangha, Christ College, believes in taking the book to the reader. That is how it has organised a readership with a discriminating taste.

Its titles are issued in diverse series intended to promote creative writing: prose, poetry, literary criticism, science. It fosters talent among the young. In 25 years some of them have become writers of note. It cultivates the patronage of better-known writers. Of particular interest is the commitment to the promotion of literature in other Indian languages.

Mr. Rajaratnam in his day was more than a writer. He raised a band of Kannada crusaders. Some of them now past 50 still retain the vision they inherited from their master. Mr. Srinivasaraju comes from the ranks pledged to a cause.

Mr. Srinivasaraju was 30 when the Kannada Sangha began its career, and they have grown together, each shaping the other's destiny. Had he been content to plough a lonely furrow, he could have gone on with play-writing. He has watered and tended the Kannada Sangha with the sacrifice of personal ambition.

To give substance to the joy that the silver jubilee brings, the Kannada Sangha, Christ College, is planning a volume "Santosha".

C.H.P

ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ

ಪ್ರತಿಭಾ ನಂದಕುಮಾರ್
ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭

ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜ್ - ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯದ ಏಕೆಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲ ಮಿಶ್ರನರಿಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಮತದವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಅದು ಬೆಳೆಯಿತು. ೨೧, ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೭೨ ರಂದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೊಂದು ಮಹತ್ವ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಯುವ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸೊರಗಿ 'ಜಿನ್ನದ ಗೆರೆ' ಎನ್ನುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕವನಸಂಕಲನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ೧೯೭೯ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿತು. ಅವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ಕೂಡಾ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲು ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಚಾಲಕಶಕ್ತಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು. ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅರಿವಿತ್ತು. ಉತ್ಸಾಹವಿತ್ತು. ಯುವ ಬರಹಗಾರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ಈ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತೃಪ್ತಿಪಡುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ನೂರಹತ್ತು ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ೨೦ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ಸು.ರಂ. ಎಕ್ಕುಂಡಿಯವರ 'ಬಕುಳದ ಹೂವುಗಳು' (ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ), ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್ ಅವರ 'ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ನೆಲದಲ್ಲಿ', ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಂ ಅವರ 'ನಮ್ಮೊಳಗೊಬ್ಬ ನಾಜೂಕಯ್ಯ', ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರ 'ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಿರೀಟ', (ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು) ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಾದ

ಇನಾಂದಾರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ('ನಿಲುವು' - ಎಚ್.ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್), ಮಾಸ್ತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬಹುಮಾನ (ಮಾಯಾದರ್ಪಣ-ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್), ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ಅಣುಕ್ಷಣ ಚರಿತೆ- ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ್), ಸಾಲಂಕಿ ಮರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಆರ್ಯಭಟ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ಒದ್ದೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಪ್ರೀತಿ- ಸುಧಾ ಶರ್ಮ ಚವತ್ತಿ) ಇತ್ಯಾದಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿವೆ.

ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಉಪಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆ 'ಬೇಂದ್ರೆ ನಮನ'. ಕುವೆಂಪು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ 'ಕುವೆಂಪು ನಮನ' ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಗಳು, 'ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಕಾಸ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ', ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಅನಕ್ಕ ಸ್ಮಾರಕ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮಾರಕ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪು ಪುಸ್ತಿಕೆ ಮಾಲೆ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಸಂಘ, ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಿ.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೌಡ ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಫೋರಂ ಬುಕ್ ಹೌಸ್ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಡಾ. ಎ.ಎಚ್ ರಾಮರಾವ್ ಮತ್ತು ಸುಧಾ ಆರ್. ರಾವ್ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು - ಇದರ ಇತರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವೇದಿಕೆಗಳು.

ನಾಟಕ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಂದ್ರ, ನಾದಲೀಲೆ ವೇದಿಕೆ, ಅನಿಕೇತನ ವೇದಿಕೆಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

'ಲಾಭವಿಲ್ಲ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಕಟಣಾ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿದೆ. ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ 'ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ' ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಯೋಜನೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಹಿರಿಯ ಬರಹಗಾರರು ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಯುವ ಬರಹಗಾರರು ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀಡಿರುವುದು ಈ ಸಂಘದ ವಿಶೇಷತೆ. ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಕಲಾವಿದರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಯುವ ಕಲಾವಿದರು ಹೊದಿಕೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಕೃತಿ ಒಂದೂ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾಶನದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೂರು ಏಕಾಂಕಗಳು ಕೃತಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ.

ಇಂತಹ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿದೆ ಎಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಹೆಸರಾಂತ ಬರಹಗಾರರ ಮೊದಲ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು, ಹೆಸರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾಶನದ

ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಲಾಭದ ಅಮಿಷ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವಿರುವಂತಹ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಜು ಚಕಾರ ಎತ್ತದೆ ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಕೈಸ್ವಾ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತುಂಬ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದವರು ಕೆಲವರಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಹೊರತಂದವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಮಾರಾಟದ ಯಮಯಾತನೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ರಾಜು ಅವರ ಸಾಹಸ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ, ಸೆಮಿನಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಟೀಬಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹಾಕಿದ ಹಣ ಹಿಂದೆ ಪಡೆಯುವ ಅವರ ಹಠ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದದ್ದು. 'ನೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ನಂತರ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ್ದ ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಪುಷ್ಪಲತಾ .ಎಸ್
ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ.ಎ.

ಹೂವಿನಂತಹ ನಿನ್ನ ಮನಕೆ
ದುಂಬಿಯಾಗಿ ಬಂದು
ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಆಸೆ

ನದಿಯಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಬಾಳಿನಲಿ
ತೊರೆಯಾಗಿ ನಾ ಬಂದು
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕಡಲ ಸೇರುವ ಆಸೆ

ನಂದಾದೀಪದಂತಹ ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಬತ್ತಿಯಾಗಿ ನಾ ಬಂದು
ನಿನ್ನೊಡನೆ ಲೋಕ ಬೆಳಗುವ ಆಸೆ

ನಿನ್ನ ಮಂದಹಾಸದ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿಯ ಮೊಡವಾಗಿ
ಭುವಿಯ ಸುತ್ತುವ ಆಸೆ

ನಿನ್ನ ಬದುಕು ಬಾಕರಥದಲ್ಲಿ
ರಥದ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ
ದೇವಲೀಲೆಯ ಕಾಡುವ ಆಸೆ

ಆದರೆ
ಹುಸಿಗೊಳಿಸದಿರು ಗೆಲೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ
ಆಗದಿರಲಿ ನನ್ನೊಲವು ಉಪೇಕ್ಷೆ

ಕನ್ನಡ ಸೇತುವೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ

ಎಂ. ಎಲ್. ಚಂದ್ರಕಲಾ
ದ್ವಿತೀಯ ಬಿ.ಕಾಂ

ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಕೈಸ್ ಕಾಲೇಜು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಇದುವರೆವಿಗೂ ೧೨೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ತರುವಂತಹ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿವೆ.

ಕೈಸ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಸದಾ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಗಳು, ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣ ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಯುವ ಲೇಖಕರು ಬರೆದ ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಡಾ||ಅ. ನ. ಕೃ. ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಭಿರುಚಿ ಹೊಂದಿರುವ ತೀರ್ಪುಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆರಿಸಿದ ಉತ್ತಮ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆ.ನ.ಕೃ. ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಕವನಗಳನ್ನು ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರು ಡಾ||ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿಶ್ರಾಂತಗೊಂಡ ನಂತರ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ, ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ ಪ್ರೊ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಪರೂಪವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಗಳು ಯುವ ಲೇಖಕರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ, ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅತಿ

ವಿರಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಧುನಿಕ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾದ ಟಿ.ವಿ., ಸಿನೆಮಾಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಆಕರ್ಷಕ ಮನರಂಜನೆಗಳು ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಯುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಸಿದ ಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಘವು ಡಾ||ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಜನ್ಮದಿನವಾದ ಜನವರಿ ೨೦ನೆ ತಾರೀಖನ್ನು 'ಕವಿದಿನ'ವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಜನಿಸಿದ ಈ ದಿನದಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಬೇಂದ್ರೆ ಜನಿಸಲಿ, ಗಳೆಯರ ಗುಂಪನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ಜನವರಿ ೨೦, ೧೯೯೭ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬದ ದಿನವೇ ಆಗಿತ್ತು. ದೀಪಾವಳಿ ಮತ್ತು ಯುಗಾದಿ ಎರಡೂ ಹಬ್ಬಗಳ ಸಡಗರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದೀಪಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ೫ ಘಂಟೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಿಟ್ಟೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಅವರು ಬಿಕ್ಕಿ ಕುಣಿದು ಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಆಡಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಅವರು ೯೬ರ ಇಳಿ ವಯಸಿನಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ಕಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಮೂಡಿಸಿದರು. ನಂತರ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳಾದ ಡಾ||ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಒಂಭತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳು - ತಮಂಧದ ಕೇಡು, ಶಬ್ದಪ್ರಸಂಗ, ನಿರೀಕ್ಷೆ, ನನ್ನ ಹಿಮಾಲಯ, ಐನ್‌ಸ್ಪೀನ್ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿ, ಸೂರ್ಯದಂಡೆ, ಬರ್ಲಿನ್‌ನ ಬೈಕ್ಸ್, ಮತ್ತು ಎಂದಿನಂತೆ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು ಹಾಗೂ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ - 'ಮಾಲೆಗಟ್ಟುವ ಬೆವರು'. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಸಚಿವರಾದ ಡಾ ಎಂ. ಎಸ್. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅವರು ಮುಖ್ಯ

ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ರೆ. ಫಾ. ಡಾ. ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆವಹಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಆಗಮಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೆರುಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಪಾದ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಸಿಹಿಯೂಟವಿತ್ತಂತಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮುಕ್ಕಾಲು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಜರುಗಿದ ಈ ಸರಣಿ, ಸುಂದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರದ ಒಂದು ಸಂಜೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆನಪಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಸವಿ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಲಾಡುಗಳನ್ನು ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲವುದರ ಹಿಂದೆ ಮಾನವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವವರು ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜರವರು. ಶಿಸ್ತು, ಪ್ರೀತಿ ಇವರ ಜೀವನಾಡಿ. ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮುಗಿಸುವ ಸರಣಿ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವು. ಪಾಠವೇ ಇರಲಿ ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇ ಇರಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಛಾಪನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಇನ್ನಿತರ ಕನ್ನಡ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ವಕ್ಕಂದರವರು, ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಸಾದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ.ಸಿ. ಶಿವಾರಡ್ಡಿಯವರು ಸಂಘದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷತೆಯೆಂದರೆ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ, ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿದೆ. ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಒಂದು ಸೇತುವೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ, ಯುವ ಲೇಖಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ, ವರ್ಗ-ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ ಸೇತುವೆ. ಅಪರೂಪದ ಸೇತುವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಯುವ ಲೇಖಕರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

"..... ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಉತ್ಸಾಹ ಕೇವಲ sentiment ಎಂದರೆ ಭಾವಾವೇಶದ ಉದ್ಗಾರವಲ್ಲ. ಅದು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾದ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಸದೃಶಪ್ರಯೋಜನ ದೃಷ್ಟಿಯ ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯ. ನಾವು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಗಟ್ಟಿ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಅವಿಚಾರ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು practical ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲದ ಯೋಜನೆ. ನೂರಾರು ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸಾಧಕವಾದುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ಕನ್ನಡ ಜನದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ....."

ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.

ಯೋಧನ ಬೋಧೆ

ವೈ. ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಸಾದ್
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಕೋಮಲ ಕಾಯದ
ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳಿಗೆ
ಮುತ್ತನು ಒತ್ತುತ
ಅಪ್ಪಿಗೆಯೊಳಿರುವನು ಈ ಯೋಧ!

ಶಿಸ್ತಿನ ಯೋಧ
ಗತ್ತಿನ ಯೋಧ
ನೆತ್ತರ ಸುರಿಸಿ
ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದ
ಮಗಳನು ನೋಡಲು
ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿಹನು ಈ ಯೋಧ
ತಪ್ಪದೆ ಬಂದಿಹನು!

ಯುದ್ಧದ ಬವಣೆಯ ಬೇಗೆಲಿ ಬೇಯುತ್ತ
ಹಗಲಿರುಳನ್ನದೆ ದೇಶವ ಕಾಯುತ್ತ
ತನ್ನನು ತಾನೇ ದೇಶಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ
ವೈರಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನೂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಇವನು
ತಪ್ಪದೆ ಬಂದಿಹನು ಈ ಯೋಧ
ತಪ್ಪದೆ ಬಂದಿಹನು!

ಮೋಹವು ಸೆಳೆದಿದೆ
ಅಗಲಿಕೆ ಕಾಡಿದೆ
ಯುದ್ಧದ ಕರೆಯು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿದೆ
ಬಂದೇ ಬರುವೆನು
ಬಂದೇ ಬರುವೆನು, ಸೇರುವೆನೆಂದು
ಭರವಸೆ ಕಿವಿಯಲಿ ಉಸುರುತ್ತಿಹನು
ಭರವಸೆ ಕಿವಿಯಲಿ ಉಸುರುತ್ತಿಹನು.

ಅದೇ ಮರ - ಅದೇ ಬೂದಿ

ಡಾ. ರೇಖಾ ಜಗನ್ನಾಥ್

ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ

ಫಾದರ್ ಕರಿಯಲರಿಗೆ ಅದ್ದೂರಿ ಬಿಳ್ಳೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭ
ಕೇರಳದ ಹೊಸ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಶುಭಾರಂಭ
ಭರ್ಜರಿ ಹಾರಗಳ ರಾಶಿ ರಾಶಿ
ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಸುಗಂಧಕಾಶಿ

◆ ◆

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ವಾಹನನಿಲುಗಡೆಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕಿದ್ದ
ಕಣ್ಣು ಕ್ರಾಮರ ದಾರ್ಶನಿಕ ದೃಶ್ಯ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿತ್ತು
ಹಳದಿ ಹೂಗಳ ಮರವೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಲಿತ್ತು
ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಕರಿಯಲರಿಗಿತ್ತು
ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚಗಳ ರಾಶಿ ಹಾಕಿತ್ತು
ಅದರಮೇಲೆ ಐಸ್ರೀಮ್ ಬಾಲಿಕಪ್ಪುಗಳ ಸುರಿಯಲಾಗಿತ್ತು
ಬಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಕೆಹಜ್ಜಿದ ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಪ್ಪ
ಮೊದಲೇ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲು
ಜೊತೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಧಗಧಗ
ಪುಷ್ಪಗಳು ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾದುವು
ಅರೆ-ಬರೆ ಸುಟ್ಟು ಹೊಗೆಯಾಡಿದುವು
ಆ ಸ್ಮರಣ ಸಂಜೆ ಸಡಗರದ ಹಿಂದೆ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸುಟ್ಟ ವಾಸನೆಯ ಹೊಗೆ
ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗಿ
ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ
ಸುಮ್ಮನೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟೆ.

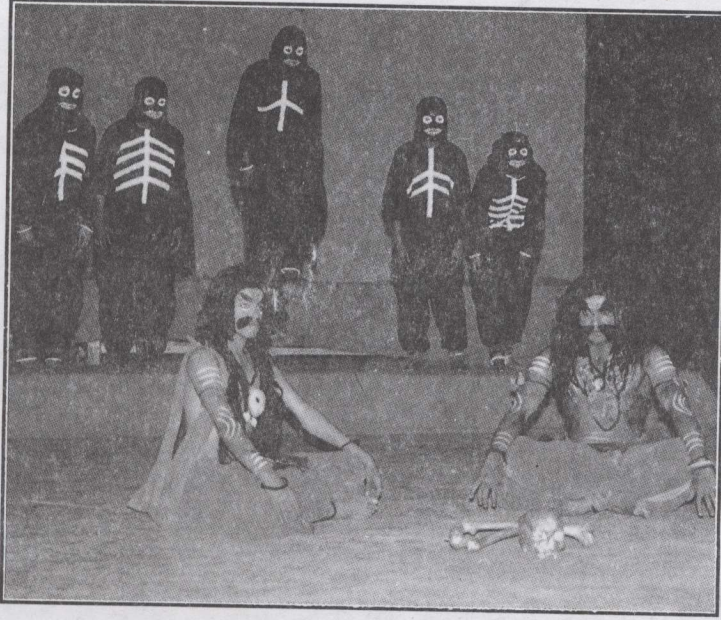
◆ ◆

ಇಂದು ಚಿನ್ನಪ್ಪ
ನಗುತಿರುವ ಹಳದಿ ಹೂವಿನ ಮರದ ಪಾತಿಗೆ
ಗುಚ್ಚಗಳ, ಕಪ್ಪುಗಳ ಬೂದಿ ತಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ
ಹಳದಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಮೋನಾಲೀಸಾ ಮಂದಹಾಸ
ಅದೇ ಕರಿಯಲ್
ಅದೇ ಮರ
ಅದೇ ಬೂದಿ
ಕಣ್ಣು ತೆರಸಿದುವು

ವಿಶಿಷ್ಟ ರಂಗಶಿಬಿರ

ರಂಗವಾಣಿ (ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ) ೫ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೯೭

ಯಕ್ಷಗಾನ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಗಳ ಸಂಯೋಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರಂಗಶಿಬಿರವು, ನಗರದ ಕೈಸ್ತಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಎರಡು ತಿಂಗಳಕಾಲ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷದೇಗುಲ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ನಾಯರಿಯವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ತಾ||೧೭-೦೨-೧೯೯೭ ರಂದು ಸಮಾರೋಪ ಗೊಂಡಿತು.

ಇಂದು ರಂಗನಟರಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವಶೈಲಿ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಮಾನಸಿಕ ತಯಾರಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಯರಿಯವರು ಹಲವಾರು ರಂಗಚಟುವಟಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಯೋಗಾಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಧ್ವನಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ನಟರ ಅಭಿನಯ-ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. "ಯಕ್ಷದೇಗುಲ" ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮೋಹನರವರು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಶೈಲಿಯ ಪ್ರಸಾಧನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು.

ಭಾರತೀಯ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸುವ ಭಾಸನ ಏಕಾಂಕ ಊರುಭಂಗ ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಯರಿಯವರು ಹೊಸರೀತಿಯ ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಸಲೆಯೊಂದಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸದ ಪರಿಚಯವು ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಯಿತು. ಕೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜಿನ ನಲ್ವತ್ತು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ/ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ನಾಟಕದ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಗಾಯಕ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಹೊಕ್ಕರು ಮಾಡಿದರೆ, ನರಸಿಂಹ ತುಂಗರು ಚಂಡೆ ನುಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನದ ವಸ್ತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಯಕ್ಷದೇಗುಲದ ಮಣ್ಣೂರು ಮಾಧವ, ರಾಧಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ತುಂಗ ಮುಂತಾದವರೂ ಯಕ್ಷಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯುವ ಪ್ರತಿಭೆ ಕು. ಸು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮಲೆಯಾಳಂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವ 'ಉರುಭಂಗ'ದ ಕನ್ನಡ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಶಿಬಿರವ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಸರಿ.

ಈ ಶಿಬಿರ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಕೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಂದ್ರದ ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜುರವರು. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಶಿವಾರಡ್ಡಿ, ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಬಹಳಷ್ಟು ನೆರವಾದರು. ಪ್ರಾಂಶಪಾಲರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ರಾಮದಾಸ ಪ್ರಯೋಗದ ರಂಗ ನಿರ್ವಾಹಕವಾಗಿದ್ದ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದು, ಪೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳ ೧೧ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಸಂಭಾಗದಲ್ಲೂ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಯಿತು.

ಇತರ ಹಲವಾರು ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಇಂತಹ ಶಿಬಿರಗಳು ನಿಜವಾದ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುವು. ಜೊತೆಗೆ ಯುವ ಕಲಾವಿದರ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ನೀಡಿ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಮಾರಂಭ ಭವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಜಿಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ತಂಡದವರು ಸರಳವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಕಾಮಿಕ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

೨೩ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಿದ್ದ ರೆ||ಫಾ|| ಮಾಣಿಜ್ಯಲ್ಸ್ ಅವರು ಕೇರಳದ ಮಾನಂದವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಷಪ್ ಆಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಎಲ್ಲರೂ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾನಂದವಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿ ಗೌರವ ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

ಈ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಡಗರ. ಮೊದಲ ತಂಡದ ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಆತ್ಮೀಯ ಬಿಳ್ಗೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಿಗೂ ಬಿಳ್ಗೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ೧೧ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೯೬ ರಂದು ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 'ಜಾನಪದ ಲೋಕ'ಕ್ಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ನಡೆಸುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರು ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲತಾಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ವಕ್ಕಂದಾವರು ಸ್ವರಜಿತ ಕವನಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ವಾಚಿಸಿದರು.

೨೨ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ೩೦ನೇ ಆತ್ಮೀಯ ಸಮಾರಂಭ. ರೆ||ಫಾ|| ಡಾ.ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರಿಗೆ ಬಿಳ್ಗೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ರೆ||ಫಾ|| ಟಿ. ವಿ. ಸೆಬಾಸ್ಟಿಯನ್ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ೧೨೦ನೆಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಡಾ||ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ 'ಯೇಸು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು' ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತರಾದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ರೆ||ಫಾ|| ಡಾ. ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು (ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ) ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ

ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ರೆ||ಫಾ|| ಟಿ. ವಿ. ಸೆಬಾಸ್ಟಿಯನ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡುವರೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಪರವಾಗಿ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಸ್ವಾಗತ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ ಇಬ್ಬರು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ||ಎಚ್.ಡಿ.ಎಸ್.ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ||ಎಚ್.ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಅವರು ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ತೊಡಕುಗಳು 'ಎದುರಾದಾಗ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ, ಸಂಘದ ಒಳಹೊರಗುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡು, ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಡಾ||ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತಮ್ಮದೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರವನ್ನಿತ್ತ ದಿ||ಸಿ. ಆರ್. ರಾವ್, ಡಾ||ವಿಜಯಾ ಮತ್ತು ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಪಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ನಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಣಕಾಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ರೆ||ಫಾ|| ಥಾಮಸ್ ಸಿ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಸೆಂದಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ, ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಪರ್ಪಂಚ್ ಇರೋ ತನಕ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ್ ಪದಗೊಳ್ ನುಗ್ಗಿ!

ವರದಿ

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ ೩೦ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಜನತೆ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದುವು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಿವಿಧ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿ.ಕೆ. ಕುಮುದಿನಿ, ಶ್ರೀ ರಘುನಂದನರಾಜು ಮತ್ತು ಡಾ. ಎ.ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್ ಅವರುಗಳನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು.

೦೩ ಮೇ ೧೯೯೭ರಂದು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ ಅವರು ಕವಿ ಶ್ರೀಮೋಹನನಾಗಮ್ಮನವರ 'ಅಗ್ರಹಾರದ ಒಂದು ಸಂಜೆ' ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

೧೪ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೬ರಂದು ಕುಕ್ಕರಹಳ್ಳಿ ಬಸವರಾಜುಅವರ ಮೊಕಾರ (ಕಥೆಗಳು) ಮತ್ತು ಜಯಂತ ಕಾಯಣಿಅವರ ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ ಕಷಾಯ (ಕಥೆಗಳು) ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಶಾಂತರಸರು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಅಗ್ರಹಾರ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಅವರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

೧೫ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೯೬ ರಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ವೈದೇಹಿ ಅವರ 'ಮಲ್ಲನಾಥನ ಧ್ಯಾನ' (ಲೇಖನಗಳು) ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಡಾ||ಎಚ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ವೈದೇಹಿಯವರು ಮಾತಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನೂ ವಾಚಿಸಿದರು.

೨೩ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೬ ರಂದು ಡಾ||ಬಿ. ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಶರ್ಮ ಅವರ 'ಸಪ್ತಪದಿ' ಕವನಸಂಕಲನವನ್ನು ಡಾ||ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ||ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಅವರು 'ಸಪ್ತಪದಿ' ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನನ್ಯ ಬಳಗದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕ ಮಳಿಗೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ನ. ರವಿಕುಮಾರ್ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಹಾಕಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ನಾಡಿನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದರು.

ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಷಿ ವಿಚಾರ ವೇದಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ 'ಕೊಗುತಿವೆ ಕಲ್ಲುಗಳು' (ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಪರೂಪದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಡಾ||ಎಂ. ಜಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿಅವರು ೦೬ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಗಾಂಧಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘ ನಡೆಸಿದ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ (೪ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೬) ಸಂಘ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ನೀಡಿತು.

ನಮ್ಮ 'ನಾಟಕ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಂದ್ರ' ಭಾಸ ಕವಿಯ 'ಊರು ಭೆಂ' (ಅನು: ಬಿ. ಆರ್. ಶೇಶಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್) ನಾಟಕವನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ನಾಯರಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ೨೩ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿತು. ಇದೇ ನಾಟಕವನ್ನು ೧೧ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ಎಂ. ಇ. ಎಸ್. ಕಲಾವೇದಿ ಅಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿತು. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ, ಯಕ್ಷದೇಗುಲ (ನಿ) ಬಳಗದ ಬಂಧುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೆರವಾದರು. ಶ್ರೀ ರಾಮದಾಸ್ ಎಂ. ಸಿ. ನಾಟಕ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ತಂಡ ಮೂಕಾಭಿನಯ, ಸಮೂಹಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಈ ವರ್ಷದ ನಾಟಕ ಅಭಿರುಚಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಸ್ತವಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಕೇಂದ್ರದ ರಂಗಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಮುಂದಾದವರು ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರಡ್ಡಿ ಅವರು. ಈ ಬಾರಿ ನಮ್ಮ 'ನಾದಲೀಲೆ ವೇದಿಕೆ'ಯ ತಂಡ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂ. ಜೋಸೆಫ್ಸ್ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಭಾವಗೀತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪರ್ಯಾಯ ಕರಂಡವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯವಾಗಿರುವ ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಜರ್ ನಾಟಕವನ್ನು ೧೩ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ಕಾಲೇಜಿನ

ಸಮಾರಂಭ ಭವನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಜಿಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ತಂಡದವರು ಸರಳವಾಗಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಕಾಮಿಕ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

೨೩ ಜನವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದ ವಾತಾವರಣ. ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಿದ್ದ ರೆ||ಫಾ|| ಮಾಣಿಜ್ಯಲ್ಸ್ ಅವರು ಕೇರಳದ ಮಾನಂದವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಷಪ್ ಆಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಎಲ್ಲರೂ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾನಂದವಾಡಿಗೆ ತೆರಳಿ ಗೌರವ ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

ಈ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಡಗರ. ಮೊದಲ ತಂಡದ ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಆತ್ಮೀಯ ಬಿಲ್ಲೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಿಗೂ ಬಿಲ್ಲೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ೧೧ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೯೬ ರಂದು ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 'ಜಾನಪದ ಲೋಕ'ಕ್ಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ನಡೆಸುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರು ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಲತಾಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ವಕ್ಕುಂದಅವರು ಸ್ವರಚಿತ ಕವನಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ವಾಚಿಸಿದರು.

೨೨ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೭ ರಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ೨೦ನೇ ಆತ್ಮೀಯ ಸಮಾರಂಭ. ರೆ||ಫಾ|| ಡಾ.ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ರೆ||ಫಾ|| ಟಿ. ವಿ. ಸೆಬಾಸ್ಟಿಯನ್ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ೧೨೧ನೆಯ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಡಾ||ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ 'ಯೇಸು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಾಮತಿಗಳು' ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತರಾದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ರೆ||ಫಾ|| ಡಾ. ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು (ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ) ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ

ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ರೆ||ಫಾ|| ಟಿ. ವಿ. ಸೆಬಾಸ್ಟಿಯನ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡುವರೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಪರವಾಗಿ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ಸ್ವಾಗತ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ ಇಬ್ಬರು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ||ಎಚ್.ಡಿ.ಎಸ್.ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ||ಎಚ್.ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್ ಅವರು ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ತೊಡಕುಗಳು 'ಎದುರಾದಾಗ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ, ಸಂಘದ ಒಳಹೊರಗುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡು, ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಡಾ||ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತಮ್ಮದೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರವನ್ನಿತ್ತ ದಿ||ಸಿ. ಆರ್. ರಾವ್, ಡಾ||ವಿಜಯಾ ಮತ್ತು ಕೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಪಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ನಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಣಕಾಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ರೆ||ಫಾ|| ಥಾಮಸ್ ಸಿ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಅವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ವಿಭಾಗದ ಶ್ರೀ ಸೆದಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ, ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

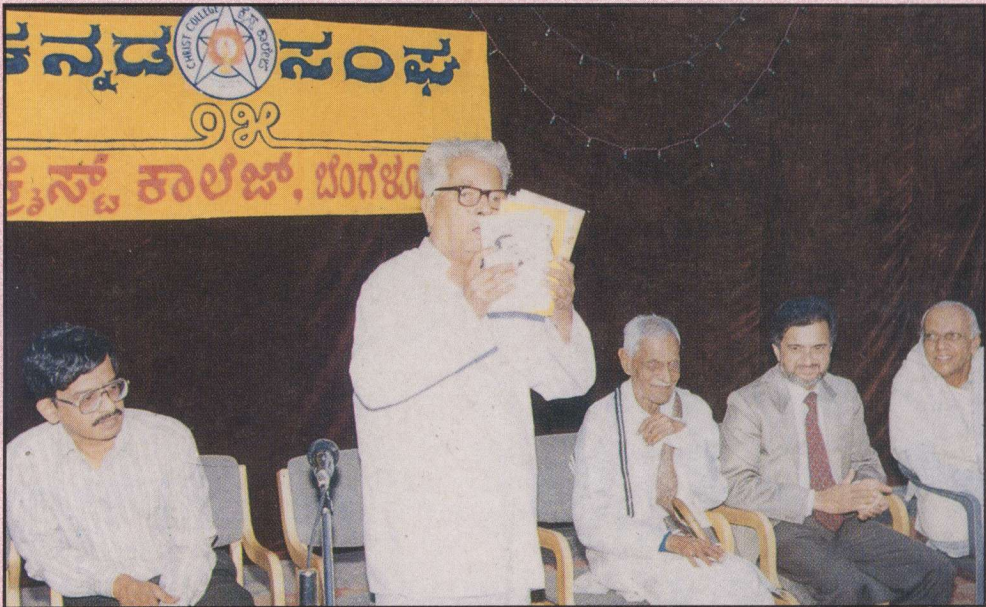

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ

೨೧ ಜನವರಿ ೧೯೯೭

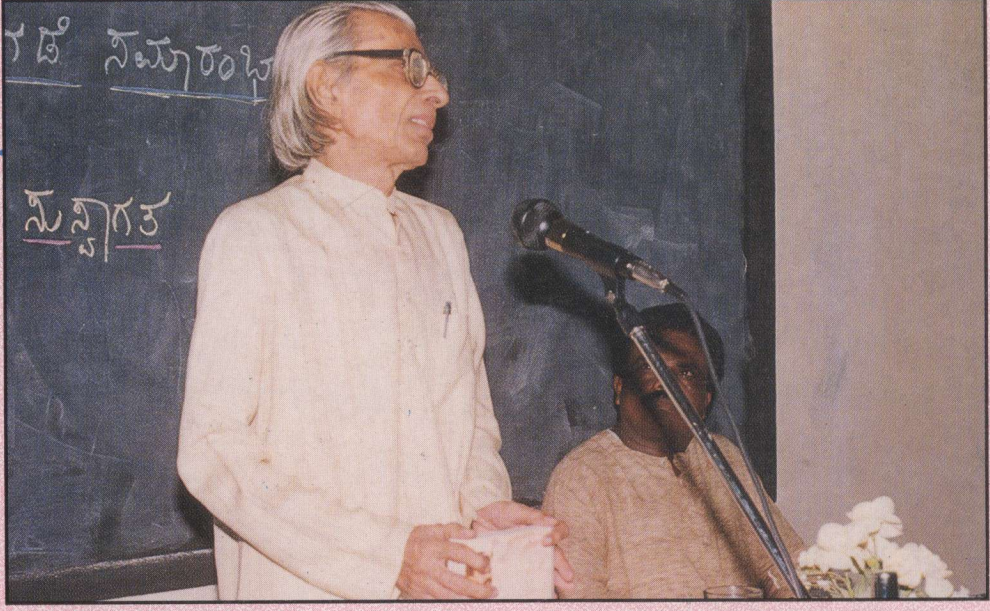

ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಉದ್ಘಾಟನೆ

ಕವಿ ಡಾ || ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ

'ಶಾಂತರಸ' ರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ, ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜು ಕುಕ್ಕರಹಳ್ಳಿ ಅವರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದಾರೆ
೧೪ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೬

ವೈದೇಹಿ ಅವರ 'ಮಲ್ಲಿನಾಥನ ದ್ಯಾನ' ಬಿಡುಗಡೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ,
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಮ್ಮ, ಶ್ರೀಮತಿ ವೈದೇಹಿ, ಡಾ || ಎಚ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ,
ಡಾ || ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರು, ೧೫ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೯೬

CHRIST COLLEGE

Hosur Road, Bangalore-560 029, India

Phone: 080 5536280 Fax: 5535863